

Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

62. aastakäik

3. juuni 2019

Sisukord

IV Teave

EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDE, ORGANITE JA ASUTUSTE TEATISED

Euroopa Liidu Kohus

2019/C 187/01	Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded <i>Euroopa Liidu Teatajas</i>	1
---------------	---	---

V Teated

KOHTUMENETLUSED

Euroopa Kohus

2019/C 187/02	kohtuasi C-377/16: Euroopa Kohtu (suurkoda) 26. märtsi 2019. aasta otsus — Hispaania Kuningriik versus Euroopa Parlament (Tühistamishagi — Keeltekasutuse kord — Lepinguliste töötajate valikumenetlus — Osalemiskutse — Autojuhid — Tegevusüksus I — Keelteoskus — Valikumenetluse teise keele piiramine inglise, prantsuse ja saksa keelega — Suhtluskeel — Määrus nr 1 — Ametnike personalieeskirjad — Muude teenistujate teenistustingimused — Diskrimineerimine keeleoskuse põhjal — Õigustatus — Teenistuse huvid)	2
2019/C 187/03	kohtuasi C-405/16 P: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 28. märtsi 2019. aasta otsus — Saksamaa Liitvabariik versus Euroopa Komisjon (Apellatsioonkaebus — Riigiabi — Abi, mis anti muudetud Saksa seaduse taastuvenergiaallikate kohta (2012. taastuvenergiaseadus) teatud sätete alusel — Taastuvenergia tootjatele antud abi ja energia suurtarbijate puhul vähendatud taastuvenergia lisatasu — Otsus, millega tunnistatakse abi siseturuga osaliselt kokkusobimatuks — Mõiste „riigiabi“ — Eelis — Riigi ressursid — Ressursside avalik kontroll — Elektrienergia tarbimise maksuga sarnane meede)	3

2019/C 187/04	kohtuasi C-620/16: Euroopa Kohtu (neljas koda) 27. märtsi 2019. aasta otsus — Euroopa Komisjon versus Saksamaa Liitvabariik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine — ETL artikkel 258 — Otsus 2014/699/EL — Lojalse koostöö põhimõte — ELL artikli 4 lõige 3 — Vastuvõetavus — Etteheidetava käitumise tagajärjed põhjendatud arvamuses määratud tähtaja lõpul — Kestvad tagajärjed liidu välistegevuse ühtsusele ja järjepidevusele — Põhjendatud arvamuse järgimiseks asjaomase liikmesriigi võetud meetmete piisavus — Saksamaa Liitvabariigi vastuhääl Rahvusvaheliste Raudteevõrkade Valitsustevahelise Organisatsiooni (OTIF) revisjonikomisjoni 25. istungjärgul võetavale liidu seisukohale, mis määrati kindlaks otsuses 2014/699/EL, ja nimetatud liikmesriigi väljendatud vastuseis sellele seisukohale ja hääleõiguse kasutamisele, nagu see on määratletud selles otsuses).....	3
2019/C 187/05	kohtuasi C-621/16 P: Euroopa Kohtu (suurkoda) 26. märtsi 2019. aasta otsus — Euroopa Komisjon versus Itaalia Vabariik, Leedu Vabariik (Apellatsioonkaebus — Keeltekasutuse kord — Avalikud konkursid administraatorite töölevõtmiseks — Konkursiteade — Administraatorid (AD 5) — Andmekaitse valdkonna administraatorid (AD 6) — Keelteoskus — Konkursi 2. keele valiku piiramine inglise, prantsuse ja saksa keelega — Euroopa Personalivaliku Ametiga (EPSO) suhtlemise keel — Määrus nr 1 — Ametnike personalieeskirjad — Diskrimineerimine keeleoskuse põhjal — Õigustatus — Teenistuse huvid — Kohtulik kontroll)	4
2019/C 187/06	kohtuasi C-680/16 P: Euroopa Kohtu (neljas koda) 27. märtsi 2019. aasta otsus — Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel, Remedia d.o.o. versus Euroopa Komisjon (Apellatsioonkaebus — Inimervishoiu kasutatavad ravimid — Direktiiv 2001/83/EÜ — Artikli 30 lõige 1 — Inimervishoiu kasutatavate ravimite komitee — Komitee esilise tegemise tingimus, et riigisest otsust ei ole eelnevalt tehtud — Toimeaine östradiol — Euroopa Komisjoni otsus, millega pannakse liikmesriikidele kohustus tühistada niisuguste ravimite, mis on mõeldud lokaalseks kasutamiseks ja milles östradioli sisaldus on 0,01%, riiklikud müügiload või muuta neid)	5
2019/C 187/07	liidetud kohtuasjad C-70/17 ja C-179/17: Euroopa Kohtu (suurkoda) 26. märtsi 2019. aasta otsus (Tribunal Supremo, Juzgado de Primera Instancia no 1 de Barcelona eelotsusetaotlused — Hispaania) — Abanca Corporación Bancaria SA versus Alberto García Salamanca Santos (C-70/17), Bankia SA versus Alfonso Antonio Lau Mendoza, Verónica Yuliana Rodríguez Ramírez (C-179/17) (Eelotsusetaotlus — Tarbijakaitse — Direktiiv 93/13/EMÜ — Artiklid 6 ja 7 — Ebaõiglased tingimused tarbijalepingutes — Hüpoteklaenu lepingu ennetähtaegse lõpetamise tingimus — Lepingutingimuse osaliselt ebaõiglaseks tunnistamine — Liikmesriigi kohtu pädevus „ebaõiglaseks“ kvalifitseeritud tingimuse korral — Ebaõiglase tingimuse asendamine riigisisese õigusnormiga)	6
2019/C 187/08	kohtuasi C-127/17: Euroopa Kohtu (neljas koda) 21. märtsi 2019. aasta otsus — Euroopa Komisjon versus Poola Vabariik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Transport — Direktiiv 96/53/EÜ — Rahvusvaheline liiklus — Selles direktiivis massile ja mõõtmetele ette nähtud piirväärtustele vastavad sõidukid — Selliste liikmesriigis registreeritud või kasutusele võetud sõidukite kasutamine teise liikmesriigi territooriumil — Eriloo süsteem — Artiklid 3 ja 7 — 2003. aasta ühinemisakt — Üleminekusätted — XII lisa punkti 8 lõige 3)	7
2019/C 187/09	kohtuasi C-163/17: Euroopa Kohtu (suurkoda) 19. märtsi 2019. aasta otsus (Verwaltungsgerichtshof Baden-Württembergi eelotsusetaotlus — Saksamaa) — Abubacarr Jawo versus Bundesrepublik Deutschland (Eelotsusetaotlus — Vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanev ala — Dublini süsteem — Määrus (EL) nr 604/2013 — Varjupaigataotleja üleandmine rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest vastutavale liikmesriigile — Mõiste „põgenemine“ — Üleandmistähtaja pikendamise üksikasjad — Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikkel 4 — Tõsine oht saada pärast varjupaigamenetluse lõppemist ebainimliku või alandava kohtlemise osaliseks — Rahvusvahelise kaitse saajate elutingimused kõnealusel liikmesriigis)	7
2019/C 187/10	kohtuasi C-236/17 P: Euroopa Kohtu (neljas koda) 27. märtsi 2019. aasta otsus — Canadian Solar EMEA GmbH jt versus Euroopa Liidu Nõukogu, Euroopa Komisjon (Apellatsioonkaebus — Dumping — Hiinast pärit või sealt saadetud kristalsest ränist fotoelektriliste moodulite ja nende põhikomponentide (elementide) import — Lõplik dumpinguvastane tollimaks — Määrus (EÜ) nr 1225/2009 — Artikli 3 lõige 7 — Artikli 9 lõige 4 — Määruse (EL) nr 1168/2012 ajaline kohaldamisala)	9

2019/C 187/11	kohtuasi C-237/17 P: Euroopa Kohtu (neljas koda) 27. märtsi 2019. aasta otsus — Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Inc., Csi Cells Co. Ltd, Csi Solar Power (China), Inc. versus Euroopa Liidu Nõukogu, Euroopa Komisjon (Apellatsioonkaebus — Subsiidiumid — Hiinast pärit või sealt saadetud kristalsest ränist fotoelektriliste moodulite ja nende põhikomponentide (elementide) import — Lõplik tasakaalustav tollimaks — Määrus (EÜ) nr 597/2009)	9
2019/C 187/12	liidetud kohtuasjad C-266/17 ja C-267/17: Euroopa Kohtu (neljas koda) 21. märtsi 2019. aasta otsus (Oberlandesgericht Düsseldorf eelotsusetaotlus — Saksamaa) — Rhein-Sieg-Kreis (C-266/17), Rhenus Veniro GmbH & Co. KG (C-267/17) versus Verkehrsbetrieb Hüttebräucker GmbH, BVR Busverkehr Rheinland GmbH (C-266/17), Kreis Heinsberg (C-267/17) (Eelotsusetaotlus — Transport — Avaliku reisijateveoteenuse osutamine raudteel ja maanteel — Määrus (EÜ) nr 1370/2007 — Artikli 5 lõiked 1 ja 2 — Otselepingu sõlmimine — Bussi või trammiga avaliku reisijateveoteenuse osutamise lepingud — Tingimused — Direktiiv 2004/17/EÜ — Direktiiv 2004/18/EÜ)	10
2019/C 187/13	liidetud kohtuasjad C-297/17, C-318/17, C-319/17 ja C-438/17: Euroopa Kohtu (suurkoda) 19. märtsi 2019. aasta otsus (Bundesverwaltungsgericht eelotsusetaotlus — Saksamaa) — Bashar Ibrahim (C-297/17), Mahmud Ibrahim jt (C-318/17), Nisreen Sharqawi, Yazan Fattayrji, Hosam Fattayrji (C-319/17) versus Bundesrepublik Deutschland, Bundesrepublik Deutschland versus Taus Magamadov (C-438/17) (Eelotsusetaotlus — Vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanev ala — Rahvusvahelise kaitse seisundi andmise ja äravõtmise menetluse ühised nõuded — Direktiiv 2013/32/EL — Artikli 33 lõike 2 punkt a — Liikmesriigi ametiasutuste poolt varjupaigataotluse tagasilükkamine vastuvõetamatus tõttu, kuna teises liikmesriigis on varem antud täiendav kaitse — Artikkel 52 — Selle direktiivi rätione temporis kohaldamisala — Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklid 4 ja 18 — Süsteemsed puudused varjupaigataotluse menetluses asjaomases teises liikmesriigis — Varjupaigataotluste süstemaatiline tagasilükkamine — Reaalne ja tõendatud oht saada ebainimliku ja alandava kohtlemise osaliseks — Täiendava kaitse saajate elutingimused viimati nimetatud liikmesriigis)	11
2019/C 187/14	liidetud kohtuasjad C-350/17 ja C-351/17: Euroopa Kohtu (neljas koda) 21. märtsi 2019. aasta otsus (Consiglio di Stato eelotsusetaotlus — Itaalia) — Mobit Soc.cons.arl versus Regione Toscana (C-350/17), Autolinee Toscane SpA versus Mobit Soc.cons.arl (C-351/17) (Eelotsusetaotlus — Määrus (EÜ) nr 1370/2007 — Avaliku reisijateveoteenuse osutamine raudteel ja maanteel — Artikkel 5 — Teenuste riigihankelepingute sõlmimine — Artikli 5 lõige 2 — Otseleping — Mõiste „sõltuv teenusepakkuja“ — Asutus, kes teostab sarnast kontrolli — Artikli 8 lõige 2 — Üleminekukord — Otselepingu tähtaja lõppemine)	13
2019/C 187/15	kohtuasi C-427/17: Euroopa Kohtu (kümnnes koda) 28. märtsi 2019. aasta otsus — Euroopa Komisjon versus Iirimaa (Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiiv 91/271/EMÜ — Asularaeeve kogumine ja puhastamine — Erakorralised asjaolud — Parimad tehnilised teadmised, vältides liigseid kulusid — Kulude proportsionaalsuse põhimõte — Tõendamiskoormis — Tõendid)	14
2019/C 187/16	kohtuasi C-443/17: Euroopa Kohtu (neljas koda) 21. märtsi 2019. aasta otsus (High Court of Justice (Chancery Division) eelotsusetaotlus — Ühendkuningriik) — Abraxis Bioscience LLC versus Comptroller General of Patents (Eelotsusetaotlus — Inimintervishoiu kasutatav ravim — Ravimite täiendava kaitse tunnistus — Määrus (EÜ) nr 469/2009 — Artikli 3 punkt d — Saamise tingimused — Toote esmase ravimi müügiloo saamine — Juba tuntud toimeaine uuest ravimvormist koosneva toote ravimi müügiluba)	15
2019/C 187/17	kohtuasi C-444/17: Euroopa Kohtu (suurkoda) 19. märtsi 2019. aasta otsus (Cour de cassation eelotsusetaotlus — Prantsusmaa) — Préfet des Pyrénées-Orientales versus Abdelaziz Arib, Procureur de la République près le tribunal de grande instance de Montpellier, Procureur général près la cour d'appel de Montpellier (Eelotsusetaotlus — Vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanev ala — Piirikontroll, varjupaik ja sisseränne — Määrus (EL) 2016/399 — Artikkel 32 — Piirikontrolli ajutine taaskoostamine liikmesriigi poolt tema sisepiiridel — Kolmanda riigi kodaniku ebaseaduslik riiki sisenemine — Sisepiiride samastamine välispiiridega — Direktiiv 2008/115/EÜ — Kohaldamisala — Artikli 2 lõike 2 punkt a)	15

2019/C 187/18	kohtuasi C-465/17: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 21. märtsi 2019. aasta otsus (Oberlandesgericht Düsseldorf eelotsusetaotlus — Saksamaa) — Falck Rettungsdienste GmbH, Falck A/S versus Stadt Solingen (Eelotsusetaotlus — Riigihanked — Direktiiv 2014/24/EL — Artikli 10 punkt h — Erandid teenuste hankelepingute puhul — Tsiviilkaitse, kodanikukaitse ja ohu ärahoidmisega seotud teenused — Mittetulunduslikud organisatsioonid ja ühendused — Patsiendiveo kiirabi teenused — Kvalifitseeritud patsiendivedu)	16
2019/C 187/19	liidetud kohtuasjad C-487/17–C-489/17: Euroopa Kohtu (kümnes koda) 28. märtsi 2019. aasta otsus (Corte suprema di cassazione eelotsusetaotlus — Itaalia) — kriminaalasi järgmiste isikute suhtes: Alfonso Verlezza jt (Eelotsusetaotlus — Keskkond — Direktiiv 2008/98/EÜ ja otsus 2000/532/EÜ — Jäätmed — Ohtlikeks jäätmeteks liigitamine — Jäätmed, millele võidakse määrata nii ohtlike kui ka tavajäätmete koodid).....	17
2019/C 187/20	kohtuasi C-498/17: Euroopa Kohtu (viies koda) 21. märtsi 2019. aasta otsus — Euroopa Komisjon versus Itaalia Vabariik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiiv 1999/31/EÜ — Artikli 14 punktid b ja c — Jäätmete ladestamine prügilasse — Olemasolevad prügilad — Rikkumine)	18
2019/C 187/21	kohtuasi C-545/17: Euroopa Kohtu (neljas koda) 27. märtsi 2019. aasta otsus (Sąd Najwyższy eelotsusetaotlus — Poola) — Mariusz Pawlak versus Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego (Eelotsusetaotlus — Postiteenuste siseturg — Direktiivid 97/67/EÜ ja 2008/6/EÜ — Artikli 7 lõige 1 — Mõiste „ainu- või erioigused postiteenuste osutamise alustamiseks ja postiteenuste osutamiseks“ — Artikkel 8 — Liikmesriikide õigus korraldada tähtsaadetiste teenust, mida kasutatakse kohtumenetlustes — Menetlusedokumendi kohtusse esitamise tähtaeg — Riigisisese õiguse tõlgendamine kooskõlas liidu õigusega — Piirid — Vahetu mõju, millele liikmesriigi „käepikendus“ tugineb kohtuvaidluses eraõigusliku isiku vastu)	19
2019/C 187/22	kohtuasi C-578/17: Euroopa Kohtu (neljas koda) 27. märtsi 2019. aasta otsus (Korkein hallinto-oikeus eelotsusetaotlus — Soome) — Menetlus, mille algatamist taotles Oy Hartwall Ab (Eelotsusetaotlus — Õigusaktide ühtlustamine — Kaubamärgid — Direktiiv 2008/95/EÜ — Artikkel 2 ja artikli 3 lõike 1 punkt b — Registreerimisest keeldumine või kehtetuks tunnistamine — Eristusvõime konkreetne hindamine — Kaubamärgi liigitamine — Mõju — Värvimärk või kujutismärk — Kujutismärgina esitatud kaubamärgi graafiline kujutis — Registreerimistingimused — Graafiline kujutis, mis ei ole piisavalt selge ja täpne)	20
2019/C 187/23	kohtuasi C-590/17: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 21. märtsi 2019. aasta otsus (Cour de cassation eelotsusetaotlus — Prantsusmaa) — Henri Pouvin, Marie Dijoux, abielunimi Pouvin versus Électricité de France (EDF) (Eelotsusetaotlus — Direktiiv 93/13/EMÜ — Kohaldamisala — Artikli 2 punktid b ja c — Mõisted „tarbija“ ja „müüja või teenuste osutaja“ — Eluaseme soetamise rahastamine — Tööandja poolt töötajale ja tema abikaasale kui solidaarsele kaaslaenusajale antud kinnisvara soetamise laen)	21
2019/C 187/24	kohtuasi C-637/17: Euroopa Kohtu (teine koda) 28. märtsi 2019. aasta otsus (Tribunal Judicial da Comarca de Lisboa eelotsusetaotlus — Portugal) — Cogeco Communications Inc versus Sport TV Portugal SA, Controlinveste-SGPS SA, NOS-SGPS SA (Eelotsusetaotlus — ETL artikkel 102 — Võrdvärsuse ja tõhususe põhimõtted — Direktiiv 2014/104/EL — Artikli 9 lõige 1 — Artikli 10 lõiked 2–4 — Artiklid 21 ja 22 — Liikmesriikide õiguse kohased kahju hüvitamise hagid liikmesriikide ja Euroopa Liidu konkurentsioiguse sätete rikkumise korral — Liikmesriigi otsuste mõju — Aegumistähtajad — Ülevõtmine — Ajaline kohaldatavus)	21
2019/C 187/25	kohtuasi C-681/17: Euroopa Kohtu (kuues koda) 27. märtsi 2019. aasta otsus (Bundesgerichtshof eelotsusetaotlus — Saksamaa) — slewo — schlafen leben wohnen GmbH versus Sascha Ledowski (Eelotsusetaotlus — Tarbijakaitse — Direktiiv 2011/83/EL — Artikli 6 lõike 1 punkt k ja artikli 16 punkt e — Kaugleping — Taganemisõigus — Erandid — Mõiste „suletud kaup, mis ei ole kõlblik tagasisaatmiseks tervisekaitse või hügieenilistel põhjustel ning mis on pärast kohaletoimetamist avatud“ — Madrats, mille pakendi on tarbija pärast kättesaamist eemaldanud) ...	22

2019/C 187/26	kohtuasi C-702/17: Euroopa Kohtu (esimene koda) 21. märtsi 2019. aasta otsus (Consiglio di Stato eelotsusetaotlus — Itaalia) — Unareti SpA versus Ministero dello Sviluppo Economico jt (Eelotsusetaotlus — Maagaasi siseturg — Gaasijaotusteenuse kontsessioon — Kontsessioonide ennetähtaegne lõpetamine üleminekuperioodi lõppedes — Tulevase kontsessioonääri poolt endisele kontsessioonäärile tasumisele kuuluv hüvitis — Õiguskindluse põhimõte).....	23
2019/C 187/27	kohtuasi C-60/18: Euroopa Kohtu (teine koda) 28. märtsi 2019. aasta otsus (Tallinna Ringkonnakohtu eelotsusetaotlus — Eesti) — AS Tallinna Vesi versus Keskkonnaamet (Eelotsusetaotlus — Keskkond — Jäätmed — Direktiiv 2008/98/EÜ — Jäätmete taas- ja korduskasutamine — Konkreetsete kriteeriumid reoveesette jäätmeks oleku lakkamise kohta pärast taaskasutamisele eelnevat töötlust — Euroopa Liidu või riigi tasandil kehtestatud kriteeriumide puudumine)	24
2019/C 187/28	kohtuasi C-101/18: Euroopa Kohtu (kümnes koda) 28. märtsi 2019. aasta otsus (Consiglio di Stato eelotsusetaotlus — Itaalia) — Idi Srl versus Arcadis — Agenzia Regionale Campana Difesa Suolo (Eelotsusetaotlus — Ehitustööde, asjade ja teenuste riigihankelepingute sõlmimise korra kooskõlastamine — Direktiiv 2004/18/EÜ — Artikli 45 lõike 2 esimese lõigu punkt b — Taotleja või pakkuja isiklik olukord — Liikmesriikide võimalus jätta hankemenetlusest kõrvale kõik ettevõtjad, kelle suhtes on käimas ennetava kompromissi menetlus — Liikmesriigi õigusnormid, mis näevad ette nende isikute menetlusest kõrvale jätmise, kelle suhtes „on algatatud“ ennetava kompromissi menetlus, välja arvatud juhul, kui kompromissikava on suunatud tegevuse jätkamisele — Ettevõtja, kes on esitanud ennetava kompromissi taotluse, jättes endale võimaluse esitada tegevuse jätkamise kava)	25
2019/C 187/29	kohtuasi C-129/18: Euroopa Kohtu (suurkoda) 26. märtsi 2019. aasta otsus (Supreme Court of the United Kingdomi eelotsusetaotlus — Ühendkuningriik) — SM versus Entry Clearance Officer, UK Visa Section (Eelotsusetaotlus — Euroopa Liidu kodakondsus — Liidu kodanike ja nende pereliikmete õigus liikuda ja elada vabalt liikmesriikide territooriumil — Direktiiv 2004/38/EÜ — Liidu kodaniku pereliikmed — Artikli 2 punkti 2 alapunkt c — Mõiste „alaneja lähisugulane“ — Alžeeria kafalah' (seaduslik hooldus) režiimi all alalisel seaduslikul eestkostel olev laps — Artikli 3 lõike 2 punkt a — Muud pereliikmed — Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikkel 7 ja artikli 24 lõige 2 — Perekonnaelu — Lapse huvid)	26
2019/C 187/30	kohtuasi C-144/18 P: Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 28. märtsi 2019. aasta otsus — River Kwai International Food Industry Co. Ltd versus Association européenne des transformateurs de maïs doux (AETMD), Euroopa Liidu Nõukogu, Euroopa Komisjon (Apellatsioonkaebus — Dumping — Taist pärinevate toiduks valmistatud või konservitud suhkrumaisi terade impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks — Määruse (EÜ) nr 1225/2009 artikli 11 lõike 3 kohane vahepealne läbivaatamine)	27
2019/C 187/31	kohtuasi C-201/18: Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 27. märtsi 2019. aasta otsus (Cour d'appel de Monsi eelotsusetaotlus — Belgia) — Mydibel SA versus État belge (Eelotsusetaotlus — Käibemaks — Direktiiv 2006/112/EÜ — Maksualaste õigusaktide ühtlustamine — Sisendkäibemaksu mahaarvamine — Kapitalikaubana soetatud kinnisasi — Müük-tagasirent (sale and lease back) — Käibemaksu mahaarvamise korrigeerimine — Käibemaksu neutraalsuse põhimõte — Võrdse kohtlemise põhimõte)	27
2019/C 187/32	kohtuasi C-245/18: Euroopa Kohtu (kümnes koda) 21. märtsi 2019. aasta otsus (Tribunale ordinario di Udine eelotsusetaotlus — Itaalia) — Tecnoservice Int. Srl, pankrotis versus Poste Italiane SpA (Eelotsusetaotlus — Makseteenused siseturul — Direktiiv 2007/64/EÜ — Artikli 74 lõige 2 — Maksekäsund krediidikorralduseks — Maksja esitatud väär kordumatu tunnus — Maksetehingu täitmine kordumatu tunnuse alusel — Saaja makseteenuse pakkuja vastutus)	28

2019/C 187/33	kohtuasi C-275/18: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 28. märtsi 2019. aasta otsus (Nejvyšší správní soudi eelotsusetaotlus — Tšehhi Vabariik) — Milan Vinš versus Odvolací finanční ředitelství (Eelotsusetaotlus — Ühine käibemaksusüsteem — Direktiiv 2006/112/EÜ — Artikkel 131 ja artikli 146 lõike 1 punkt a — Väljaspool Euroopa Liitu asuvasse sihtkohta lähetatud või veetud kaupade tarne maksust vabastamine — Liikmesriigi õiguses ette nähtud maksuvabastuse tingimus — Kaupade suunamine teatavale tolliprotseduurile — Töend ekspordiprotseduurile suunamise kohta).	29
2019/C 187/34	kohtuasi C-312/18 P: Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 21. märtsi 2019. aasta otsus — Eco-Bat Technologies Ltd, Berzelius Metall GmbH, Société traitements chimiques des métaux versus Euroopa Komisjon (Apellatsioonkaebus — Kartellikokkulepped — Autoakude ringlussevõtu turg — ELTL artikli 101 rikkumise tuvastamise ja trahvi määramise otsus — Parandusotsus, millega lisatakse adressaatide ostude väärtused, mis puudusid algse otsuses — Hagi esitamise tähtaeg — Tähtaja algus — Hilinemine — Vastuvõetamatus).	30
2019/C 187/35	kohtuasi C-81/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Curtea de Apel Cluj (Rumeenia) 1. veebruaril 2019 — NG, OH versus SC Banca Transilvania SA	30
2019/C 187/36	kohtuasi C-83/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunalul Olt (Rumeenia) 5. veebruaril 2019 — Asociația „Forumul Judecătorilor Din România“ versus Inspecția Judiciară	31
2019/C 187/37	kohtuasi C-127/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Curtea de Apel Pitești (Rumeenia) 18. veebruaril 2019 — Asociația „Forumul Judecătorilor din România“, Asociația „Mișcarea pentru Apărarea Statutului Procurorilor“ versus Consiliul Superior al Magistraturii	32
2019/C 187/38	kohtuasi C-138/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landesverwaltungsgerichts Steiermark (Austria) 20. veebruaril 2019 — DY	33
2019/C 187/39	kohtuasi C-139/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landesverwaltungsgerichts Steiermark (Austria) 20. veebruaril 2019 — DY	34
2019/C 187/40	kohtuasi C-140/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landesverwaltungsgerichts Steiermark (Austria) 20. veebruaril 2019 — EX	36
2019/C 187/41	kohtuasi C-141/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landesverwaltungsgerichts Steiermark (Austria) 20. veebruaril 2019 — EX	37
2019/C 187/42	kohtuasi C-184/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Curtea de Apel București (Rumeenia) 26. veebruaril 2019 — Hecta Viticol SRL versus Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF) — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Biroul Vamal de Interior Buzău, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Galați	38
2019/C 187/43	kohtuasi C-187/19 P: Euroopa välisteenistuse 22. veebruaril 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda) 13. detsembri 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-537/17: De Loecker versus Euroopa välisteenistus	39
2019/C 187/44	kohtuasi C-195/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Curtea de Apel București (Rumeenia) 28. veebruaril 2019 — PJ versus QK	40

2019/C 187/45	kohtuasi C-211/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungari) 6. märtsil 2019 — UO versus Készenléti Rendőrség.	41
2019/C 187/46	kohtuasi C-223/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landesgericht Wiener Neustadt (Austria) 13. märtsil 2019 — YS versus NK.	42
2019/C 187/47	kohtuasi C-225/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rechbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem (Madalmaad) 14. märtsil 2019 — R.N.N.S. versus Minister van Buitenlandse Zaken.	43
2019/C 187/48	kohtuasi C-226/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rechbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem (Madalmaad) 14. märtsil 2019 — K.A. versus Minister van Buitenlandse Zaken.	44
2019/C 187/49	kohtuasi C-229/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Gerechtshof te Amsterdam (Madalmaad) 14. märtsil 2019 — Dexia Nederland BV versus XXX.	46
2019/C 187/50	kohtuasi C-237/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Kúria (Ungari) 19. märtsil 2019 — Gömböc Kutató, Szolgálat és Kereskedelmi Kft. versus Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala.	46
2019/C 187/51	kohtuasi C-241/19 P: George Haswani 18. märtsil 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 16. jaanuari 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-477/17: Haswani versus nõukogu.	47
2019/C 187/52	kohtuasi C-258/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Kúria (Ungari) 27. märtsil 2019 — EUROVIA Ipari, Kereskedelmi, Szállítmányozási és Idegenforgalmi Kft. versus Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága.	48
2019/C 187/53	kohtuasi C-260/19 P: Bena Properties Co. SA 26. märtsil 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 16. jaanuari 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-412/16: Bena Properties versus nõukogu.	49
2019/C 187/54	kohtuasi C-261/19 P: Cham Holding Co. SA 26. märtsil 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 16. jaanuari 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-413/16: Cham versus nõukogu.	50
2019/C 187/55	kohtuasi C-262/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Polymeles Protodikeio Athinon (Kreeka) 28. märtsil 2019 — RM, SN versus Agrotiki Trapeza tis Ellados AE.	51
2019/C 187/56	kohtuasi C-272/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgericht Wiesbaden (Saksamaa) 1. aprillil 2019 — VQ versus Land Hessen.	52
2019/C 187/57	kohtuasi C-277/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Općinski sud u Zadru (Horvaatia) 2. aprillil 2019 — R. D., A. D. versus Raiffeisenbank St. Stefan-Jägerberg-Wolfsberg eGen.	53
2019/C 187/58	kohtuasi C-281/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal administratif de Paris (Prantsusmaa) 3. aprillil 2019 — XS versus Recteur de l'académie de Paris.	55
2019/C 187/59	kohtuasi C-316/19: 16. aprillil 2019 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Sloveenia Vabariik.	55

Üldkohus

2019/C 187/60	kohtuasi T-388/11: Üldkohtu 10. aprilli 2019. aasta otsus — Deutsche Post versus komisjon (Riigiabi — Postisektor — Deutsche Posti töötajate ühe osa kõrgemate palga- ja sotsiaalkulude rahastamine toetuste ja reguleeritud kirjateenustest saadud tulu abil — Otsus laiendada ametlikku uurimismenetlust — Otsus, millega esialgse uurimise etapis tuvastatakse uue abi olemasolu — Tühistamishagi — Vaidlustatav akt — Põhjendatud huvi — Vastuvõetavus — Lõpliku otsuse tühistamise tagajärjed — Põhjendamiskohustus) 57	57
2019/C 187/61	kohtuasi T-182/15: Üldkohtu 9. aprilli 2019. aasta otsus — Sopra Steria Group versus parlament (Teenuste hanked — Hankemenetlus — Infotehnoloogia teenuste osutamine parlamendile ning teistele liidu institutsioonidele ja asutustele — Hankemenetlustest kõrvaldamine — Võimalik huvide konflikt — Hankija nõutud teabe esitamata jätmine — Finantsmääruse artikli 107 lõike 1 punkt b — Läbipaistvus — Proportsionaalsus — Võrdne kohtlemine — Finantsmääruse artikli 102 lõige 1) 58	58
2019/C 187/62	kohtuasi T-259/15: Üldkohtu 9. aprilli 2019. aasta otsus — Close ja Cegelec versus parlament (Ehitustööde riigihange — Hankemenetlus — Elektri jaama ehitamine — Luxembourgis asuva Konrad Adenaueri hoone laiendamine ja moderniseerimine — Ühe pakkuja pakkumuse tagasilükkamine — Teise pakkuja pakkumuse edukaks tunnistamine — Valikukriteeriumid — Majanduslik ja finantsuutlikkus — Tehniline ja kutsealane suutlikkus — Põhjendamiskohustus — Ilmne hindamisviga) 58	58
2019/C 187/63	kohtuasi T-492/15: Üldkohtu 12. aprilli 2019. aasta otsus — Deutsche Lufthansa versus komisjon (Tühistamishagi — Riigiabi — Meetmed, mida Saksamaa rakendas Frankfurt-Hahni lennujaama ja seda lennujaama kasutavate lennuettevõtjate suhtes — Otsus, millega kvalifitseeriti Frankfurt-Hahni kasuks võetud meetmed riigiabi, mis on siseturuga kokkusobiv, ning tuvastati seda lennujaama kasutavate lennuettevõtjate suhtes riigiabi puudumine — Isikliku puutumuse puudumine — Otsese puutumuse puudumine — Vastuvõetamatus) 59	59
2019/C 187/64	kohtuasi T-300/16: Üldkohtu 10. aprilli 2019. aasta otsus — Jindal Saw ja Jindal Saw Italia versus komisjon (Subsiidiumid — Indiast pärit keragrafiitmalmist torude import — Rakendusmäärus (EL) 2016/387 — Lõpliku tasakaalustava tollimaksu kehtestamine — India kava, millega kehtestatakse rauamaagi ekspordimaks ja kaheksaühe kaubaveo poliitika, mis on ekspordiks mõeldud rauamaagi veo suhtes ebasoodne — Määruse (EÜ) nr 597/2009 (asendatud määrusega (EL) 2016/1037) artikli 3 punkti 1 alapunkti a punkt iv — Rahaline toetus — Kaupade pakkumine — Tegevus, mis seisneb eraõigusliku asutuse „volitamises“ täitma ülesannet, mis kujutab endast rahalist toetust — Määruse nr 597/2009 artikli 4 lõike 2 punkt a — Subsidiidide konkreetne — Määruse nr 597/2009 artikli 6 punkt d — Kasu arvutamine — Kahju liidu tootmisharule — Hinna allalöömise ja kahjumarginaali arvutamine — Põhjuslik seos — Subsidiididevastase uurimise konfidentsiaalsete andmetega tutvumise õigus — Kaitseõigused) 60	60
2019/C 187/65	kohtuasi T-301/16: Üldkohtu 10. aprilli 2019. aasta otsus — Jindal Saw ja Jindal Saw Italia versus komisjon (Dumping — Indiast pärit keragrafiitmalmist torude import — Rakendusmäärus (EL) 2016/388 — Määrus (EÜ) nr 1225/2009 (asendatud määrusega (EL) 2016/1036) — Dumpingumarginaal — Ekspordihinna kindlaksmääramine — Ekspordija ja importija koostöö — Usaldusväärne ekspordihind — Ekspordihinna arvutamine — Müügi-, haldus- ja muude üldkulude põhjendatud marginaal — Põhjendatud kasumimarginaal — Liidu tootmisharu kahju — Hinna allalöömise ja kahjumarginaali arvutamine — Põhjuslik seos — Dumpinguvastase uurimise konfidentsiaalsete andmetega tutvumise õigus — Kaitseõigused) 61	61
2019/C 187/66	kohtuasi T-643/16: Üldkohtu 10. aprilli 2019. aasta otsus — Gamaa Islamiya Égypte versus nõukogu (Ühine välis- ja julgeolekupoliitika — Isikute, rühmituste ja üksuste suhtes terrorismiga võitlemiseks võetud piiravad erimeetmed — Rahaliste vahendite külmumine — Võimalus kvalifitseerida kolmanda riigi asutus pädevaks asutuseks ühise seisukoha 2001/931/ÜVJP tähenduses — Rahaliste vahendite külmutamise otsuste faktiline alus — Põhjendamiskohustus — Nõukogu aktide ehtsuse kinnitamine) 62	62

2019/C 187/67	kohtuasjad T-910/16 ja T-911/16: Üldkohtu 4. aprilli 2019. aasta otsus — Hesse ja Wedl & Hofmann versus EUIPO (TESTA ROSSA) (Euroopa Liidu kaubamärk — Tühistamismenetlus — Euroopa Liidu kujutismärk TESTA ROSSA — Osaliselt tühistatuks tunnistamine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 51 lõike 1 punkt a (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 58 lõike 1 punkt a) — Tõendid kasutamise kohta — Vaidlusluse kaubamärgi väljapoole suunatud kasutamine — Võrdne kohtlemine)	64
2019/C 187/68	kohtuasi T-5/17: Üldkohtu 4. aprilli 2019. aasta otsus — Sharif versus nõukogu (Ühine välis- ja julgeolekupoliitika — Süüria vastu suunatud piiravad meetmed — Rahaliste vahendite külmutamine — Kaitseõigused — Õigus tõhusale kohtulikule kaitsele — Ilmne hindamisviga — Omandiõigus — Proportsionaalsus — Maine kahjustamine)	64
2019/C 187/69	kohtuasi T-51/17: Üldkohtu 10. aprilli 2019. aasta otsus — Poola versus komisjon (EAGF ja EAFRD — Rahastamisest väljajäetavad kulud — Puu- ja köögiviljasektor — Toetus tootjarühmadele — Poola tehtud kulutused — Põhikontrollide puudujäägid — Tunnustamiskavade ja tunnustamiskriteeriumide kontrollid — Abitaotluste kontroll — Majanduslik sidusus — Kulude mõistlikkus — Süsteemsed puudused — Oht EAGFi jaoks — Kindlasummalised 25 % suurused korrektsioonid)	65
2019/C 187/70	kohtuasi T-108/17: Üldkohtu 4. aprilli 2019. aasta otsus — ClientEarth versus komisjon (REACH — Määrus (EÜ) nr 1907/2006 — Bis(2-etüülheksüül)ftalaat (DEHP) — Aine turule viimiseks autoriseeringu andmise otsuse peale esitatud vaide põhjendamatuna rahuldamata jätmine — Õigusnormide rikkumine — Ilmne hindamisviga — Määruse (EÜ) nr 1367/2006 artikkel 10)	66
2019/C 187/71	kohtuasi T-223/17: Üldkohtu 11. aprilli 2019. aasta otsus — Adapta Color versus EUIPO — Coatings Foreign IP (ADAPTA POWDER COATINGS) (Euroopa Liidu kaubamärk — Kehtetuks tunnistamise menetlus — Euroopa Liidu kujutismärk ADAPTA POWDER COATINGS — Kehtetuks tunnistamine apellatsioonikoja poolt — Absoluutne keeldumispõhjus — Kirjeldavus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt c (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt c) — Kasutamise käigus omandatud eristusvõime puudumine — Määruse nr 207/2009 artikli 7 lõige 3 (nüüd määruse 2017/1001 artikli 7 lõige 3) — Õiguse olla ära kuulatud rikkumine — Põhjendamiskohustus — Määruse nr 207/2009 artikkel 75 (nüüd määruse 2017/1001 artikkel 94) — Esimest korda Üldkohtus esitatud tõendid)	67
2019/C 187/72	kohtuasi T-224/17: Üldkohtu 11. aprilli 2019. aasta otsus — Adapta Color versus EUIPO — Coatings Foreign IP (Bio proof ADAPTA) (Euroopa Liidu kaubamärk — Kehtetuks tunnistamise menetlus — Euroopa Liidu kujutismärk Bio proof ADAPTA — Kehtetuks tunnistamine apellatsioonikoja poolt — Absoluutne keeldumispõhjus — Kirjeldavus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt c (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt c) — Kasutamise käigus omandatud eristusvõime puudumine — Määruse nr 207/2009 artikli 7 lõige 3 (nüüd määruse 2017/1001 artikli 7 lõige 3) — Õiguse olla ära kuulatud rikkumine — Põhjendamiskohustus — Määruse nr 207/2009 artikkel 75 (nüüd määruse 2017/1001 artikkel 94) — Esimest korda Üldkohtus esitatud tõendid)	68
2019/C 187/73	kohtuasi T-225/17: Üldkohtu 11. aprilli 2019. aasta otsus — Adapta Color versus EUIPO — Coatings Foreign IP (Bio proof ADAPTA) (Euroopa Liidu kaubamärk — Kehtetuks tunnistamise menetlus — Euroopa Liidu kujutismärk Bio proof ADAPTA — Apellatsioonikojas osaliselt kehtetuks tunnistamine — Absoluutne keeldumispõhjus — Kirjeldavus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt c (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt c) — Kasutamise käigus omandatud eristusvõime puudumine — Määruse nr 207/2009 artikli 7 lõige 3 (nüüd määruse 2017/1001 artikli 7 lõige 3) — Õiguse olla ära kuulatud rikkumine — Põhjendamiskohustus — Määruse nr 207/2009 artikkel 75 (nüüd määruse 2017/1001 artikkel 94) — Esimest korda Üldkohtus esitatud tõendid)	69

2019/C 187/74	kohtuasi T-229/17: Üldkohtu 10. aprilli 2019. aasta otsus — Saksamaa versus komisjon (Õigusaktide ühtlustamine — Määrus (EL) nr 305/2011 — Määrus (EL) nr 1025/2012 — Ehitustooted — Ühtlustatud standardid EN 14342:2013 ja EN 14904:2006 — Põhjendamiskohustus)	70
2019/C 187/75	kohtuasi T-319/17: Üldkohtu 9. aprilli 2019. aasta otsus — Aldridge jt versus komisjon (Avalik teenistus — Ajutised teenistujad — OLAF — Tähtajatu leping — OLAFi direktori otsus, millega viidi ainult ühel korral läbi ümberliigitamine kõrgemale palgaastmele — lga-aastase ümberliigitamise menetluse alustamise taotlus — Üldine meede — Hagi esitamise tähtaeg — Tähtaja algus — Siseveebis avaldamine — Vastuvõetamatus)	71
2019/C 187/76	kohtuasi T-371/17: Üldkohtu 9. aprilli 2019. aasta otsus — Qualcomm ja Qualcomm Europe versus komisjon (Konkurents — Olmeeeletroonikas kasutatavate põhiriba kiibistike turg — Haldusmenetlus — Määruse (EÜ) nr 1/2003 artikli 18 lõige 3 ja artikli 24 lõike 1 punkt d — Teabe nõudmise otsus — Põhjendamiskohustus — Nõutava teabe vajalikkus — Proportsionaalsus — Tõendamiskohustus — Iseenda süüistamise keelu põhimõte — Hea halduse põhimõte)	72
2019/C 187/77	kohtuasi T-655/17: Üldkohtu 11. aprilli 2019. aasta otsus — Inditex versus EUIPO — Ansell (ZARA TANZANIA ADVENTURES) (Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu kujutismärgi ZARA TANZANIA ADVENTURES taotlus — Euroopa Liidu varasem sõnamärk ZARA — Suhteline keeldumispõhjus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõige 5 (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõige 5) — Varasemate kaubamärkide eristusvõime või maine ärakasutamine — Varasemate kaubamärkide eristusvõime või maine kahjustamine)	73
2019/C 187/78	kohtuasi T-765/17: Üldkohtu 11. aprilli 2019. aasta otsus — Kiku versus CPVO — Sächsisches Landesamt für Umwelt, Landwirtschaft und Geologie (Pinova) (Taimesordid — Kehtetuks tunnistamise menetlus — Õunasort Pinova — Kehtetuks tunnistamise taotluse rahuldamata jätmise — Sordi uudsus — Määruse (EÜ) nr 2100/94 artikkel 10 — Tõendamiskoormis — Määruse nr 2100/94 artikkel 76 — Faktide kontrollimine CPVO omal algatusel)	74
2019/C 187/79	kohtuasi T-277/18: Üldkohtu 9. aprilli 2019. aasta otsus — Zitro IP versus EUIPO (PICK & WIN MULTISLOT) (Euroopa Liidu kaubamärk — Euroopa Liidu kujutismärgi PICK & WIN MULTISLOT taotlus — Absoluutne keeldumispõhjus — Eristusvõime puudumine — Määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt b)	74
2019/C 187/80	kohtuasi T-303/18 RENV: Üldkohtu 10. aprilli 2019. aasta otsus — AV versus komisjon (Avalik teenistus — Ajutised teenistujad — Töölevõtmine — Muude teenistujate teenistustingimuste artikkel 13 — Töölevõtmisele eelnev tervisekontroll — Tervisekontrolli käigus ebapiisava teabe esitamine — Asjaomase isiku poolt haigusest teatamata jätmise — Hilisem avastamine teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutuse poolt — Muude teenistujate teenistustingimuste artikkel 32 — Viieaastase kestusega meditsiinilise lisatingimuse tagasiulatuv kohaldamine — Töövõimetuskomitee poole pöördumine — Mõistlik ajavahemik — Vastutus — Mittevaraline kahju)	75
2019/C 187/81	kohtuasi T-323/18: Üldkohtu 11. aprilli 2019. aasta otsus — Fomanu versus EUIPO — Fujifilm Imaging Germany (Liblika kujutis) (Euroopa Liidu kaubamärk — Tühistamismenetlus — Liblikat kujutav Euroopa Liidu kujutismärk — Kaubamärgi tegelik kasutamine — Osaline tühistamine — Määruse (EL) 2017/1001 artikli 18 lõige 1 — Määruse 2017/1001 artikli 58 lõike 1 punkt a ja lõige 2)	76
2019/C 187/82	kohtuasi T-403/18: Üldkohtu 11. aprilli 2019. aasta otsus — Pharmadom versus EUIPO — Objectif Pharma (WS wellpharma shop) (Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu kujutismärgi WS wellpharma shop taotlus — Varasem riigisisene sõnamärk WELL AND WELL — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b)	77

2019/C 187/83	kohtuasi T-468/18: Üldkohtu 3. aprilli 2019. aasta otsus — NSC Holding versus EUIPO — Ibercondor (CONDOR SERVICE, NSC) (Euroopa Liidu kaubamärk — Vastualusemenetlus — Euroopa Liidu kujutismärgi CONDOR SERVICE, NSC taotlus — Euroopa Liidu varasem sõnamärk IBERCONDOR — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Asjaomane avalikkus — Teenuste sarnasus — Tähiste sarnasus — Määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b)	77
2019/C 187/84	kohtuasi T-477/18: Üldkohtu 11. aprilli 2019. aasta otsus — Užtato sistemos administratorius versus EUIPO — DPG Deutsche Pfandsystem (Noolega pudeli kujutis) (Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Noolega pudelit kujutava Euroopa Liidu kujutismärgi taotlus — Purki, pudelit ja noolt kujutav varasem Euroopa Liidu kujutismärk — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b)	78
2019/C 187/85	kohtuasi T-555/18: Üldkohtu 3. aprilli 2019. aasta otsus — Medrobotics versus EUIPO (See More. Reach More. Treat More.) (Euroopa Liidu kaubamärk — Euroopa Liidu sõnamärgi „See More. Reach More. Treat More.“ taotlus — Absoluutne keeldumispõhjus — Eristusvõime puudumine — Määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt b)	79
2019/C 187/86	kohtuasi T-701/18: 8. aprillil 2019 esitatud hagi — SJ versus komisjon	80
2019/C 187/87	kohtuasi T-177/19: 21. märtsil 2019 esitatud hagi — Exxonmobil Petroleum & Chemical versus ECHA	80
2019/C 187/88	kohtuasi T-186/19: 29. märtsil 2019 esitatud hagi — Zubedi versus nõukogu	82
2019/C 187/89	kohtuasi T-189/19: 3. aprillil 2019 esitatud hagi — Haikal versus nõukogu	82
2019/C 187/90	kohtuasi T-211/19: 5. aprillil 2019 esitatud hagi — Le Pen versus parlament	84
2019/C 187/91	kohtuasi T-213/19: 8. aprillil 2019 esitatud hagi — AW versus parlament	85
2019/C 187/92	kohtuasi T-239/19: 9. aprillil 2019 esitatud hagi — Vinos de Arganza versus EUIPO — Nordbrand Nordhausen (ENCANTO)	85
2019/C 187/93	kohtuasi T-241/19: 10. aprillil 2019 esitatud hagi — Hispaania versus komisjon	86
2019/C 187/94	kohtuasi T-249/19: 12. aprillil 2019 esitatud hagi — Karpeta-Kovalyova versus komisjon	87
2019/C 187/95	kohtuasi T-250/19: 15. aprillil 2019 esitatud hagi — Tradición CZ versus EUIPO — Rivero Argudo (TRADICIÓN CZ, S.L.)	88
2019/C 187/96	kohtuasi T-255/19: 18. aprillil 2019 esitatud hagi — Baustoffwerke Gebhart & Söhne versus EUIPO (BIOTON) ...	89

IV

*(Teave)*NOTICES FROM EUROPEAN UNION INSTITUTIONS, BODIES, OFFICES AND
AGENCIES

EUROOPA LIIDU KOHUS

Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded *Euroopa Liidu Teatajas*

(2019/C 187/01)

Viimane väljaanne

ELT C 182, 27.5.2019

Eelmised väljaanded

ELT C 172, 20.5.2019

ELT C 164, 13.5.2019

ELT C 155, 6.5.2019

ELT C 148, 29.4.2019

ELT C 139, 15.4.2019

ELT C 131, 8.4.2019

Käesolevad tekstid on kättesaadavad

EUR-Lex'is järgmisel aadressil: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Teated)

KOHTUMENETLUSED

EUROOPA KOHUS

Euroopa Kohtu (suurkoda) 26. märtsi 2019. aasta otsus — Hispaania Kuningriik versus Euroopa Parlament**(kohtuasi C-377/16) ⁽¹⁾**

(Tühistamishagi — Keeltekasutuse kord — Lepinguliste töötajate valikumenetlus — Osalemiskutse — Autojuhid — Tegevusüksus I — Keelteoskus — Valikumenetluse teise keele piiramine inglise, prantsuse ja saksa keelega — Suhtluskeel — Määrus nr 1 — Ametnike personalieeskirjad — Muude teenistujate teenistustingimused — Diskrimineerimine keeleoskuse põhjal — Õigustatus — Teenistuse huvid)

(2019/C 187/02)

*Kohtumenetluse keel: hispaania***Pooled***Hageja:* Hispaania Kuningriik (esindajad: M. J. García-Valdecasas Dorrego ja M. A. Sampol Pucurull)*Kostja:* Euroopa Parlament (esindajad: D. Nessaf, C. Burgos ja M. Rantala)**Resolutsioon**

1. Tühistada osalemiskutse „Lepingulised töötajad — I tegevusüksus — Autojuhid (M/N), EP/CAST/S/16/2016“.
2. Tühistada osalemiskutse „Lepingulised töötajad — I tegevusüksus — Autojuhid (M/N), EP/CAST/S/16/2016“ kohaselt koostatud andmebaas.
3. Mõista kohtukulud välja Euroopa Parlamendilt.

⁽¹⁾ ELT C 314, 29.8.2016.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 28. märtsi 2019. aasta otsus — Saksamaa Liitvabariik versus Euroopa Komisjon**(kohtuasi C-405/16 P) ⁽¹⁾**

(Apellatsioonkaebus — Riigiabi — Abi, mis anti muudetud Saksa seaduse taastuenergiaallikate kohta (2012. taastuenergiaseadus) teatud sätete alusel — Taastuenergia tootjatele antud abi ja energia suurtarbijate puhul vähendatud taastuenergia lisatasu — Otsus, millega tunnustatakse abi siseturuga osaliselt kokkusobimatuks — Mõiste „riigiabi“ — Eelis — Riigi ressursid — Ressursside avalik kontroll — Elektrienergia tarbimise maksuga sarnane meede)

(2019/C 187/03)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: Saksamaa Liitvabariik (esindajad: T. Henze ja R. Kanitz, keda abistas Rechtsanwalt T. Lübbig)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon (esindajad: K. Herrmann ja T. Maxian Rusche)

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 10. mai 2016. aasta kohtuotsus Saksamaa vs. komisjon (T-47/15, EU:T:2016:281).
2. Tühistada komisjoni 25. novembri 2014. aasta otsus (EL) 2015/1585 riigiabi kava SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) kohta, mida Saksamaa on rakendanud taastuenergia ja energia suurtarbijate toetamiseks.
3. Mõista apellatsioonimenetluse ja esimese astme menetlusega seotud kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

⁽¹⁾ ELT C 326, 5.9.2016.

Euroopa Kohtu (neljas koda) 27. märtsi 2019. aasta otsus — Euroopa Komisjon versus Saksamaa Liitvabariik**(kohtuasi C-620/16) ⁽¹⁾**

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — ELTL artikkel 258 — Otsus 2014/699/EL — Lojaalse koostöö põhimõte — ELL artikli 4 lõige 3 — Vastuvõetavus — Etteheidetava käitumise tagajärjed põhjendatud arvamuses määratud tähtaja lõpul — Kestvad tagajärjed liidu välistegevuse ühtsusele ja järjepidevusele — Põhjendatud arvamuse järgimiseks asjaomase liikmesriigi võetud meetmete piisavus — Saksamaa Liitvabariigi vastuhääl Rahvusvaheliste Raudteevadade Valitsustevahelise Organisatsiooni (OTIF) revisjonikomisjoni 25. istungjärgul võetavale liidu seisukohale, mis määrati kindlaks otsuses 2014/699/EL, ja nimetatud liikmesriigi väljendatud vastuseis sellele seisukohale ja hääleõiguse kasutamisele, nagu see on määratletud selles otsuses)

(2019/C 187/04)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: W. Mölls, L. Havas, J. Hottiaux ja J. Norris-Usher)

Kostja: Saksamaa Liitvabariik (esindajad: T. Henze ja J. Möller)

Hageja toetuseks menetlusse astuja: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: R. Liudvinaviciute-Cordeiro ja J.-P. Hix)

Resolutsioon

1. Saksamaa Liitvabariik on rikkunud nõukogu 24. juuni 2014. aasta otsust 2014/699/EL, millega kehtestatakse OTiFi revisjoni-komisjoni 25. istungjärgul Euroopa Liidu nimel võetav seisukoht rahvusvahelise raudteeveo konventsioonis (COTIF) ja selle lisades tehtavate teatavate muudatuste kohta, ning ELL artikli 4 lõiget 3 sellega, et ta hääletas Rahvusvaheliste Raudteevõrkude Valitsustevahelise Organisatsiooni (OTIF) revisjonikomisjoni 25. istungjärgul nimetatud otsuses ette nähtud seisukoha vastu ning vaidles sellele seisukohale ja samuti nimetatud otsuses ette nähtud hääleõiguse kasutamisele avalikult vastu.
2. Mõista kohtukulud välja Saksamaa Liitvabariigilt.
3. Jätta Euroopa Liidu Nõukogu kohtukulud tema enda kanda.

(¹) ELT C 22, 22.1.2018.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 26. märtsi 2019. aasta otsus — Euroopa Komisjon versus Itaalia Vabariik, Leedu Vabariik

(kohtuasi C-621/16 P) (¹)

(Apellatsioonkaebus — Keeltekasutuse kord — Avalikud konkursid administraatorite töölevõtmiseks — Konkursiteade — Administraatorid (AD 5) — Andmekaitse valdkonna administraatorid (AD 6) — Keelteoskus — Konkursi 2. keele valiku piiramine inglise, prantsuse ja saksa keelega — Euroopa Personalivaliku Ametiga (EPSO) suhtlemise keel — Määrus nr 1 — Ametnike personalieeskirjad — Diskrimineerimine keeleoskuse põhjal — Õigustatus — Teenistuse huvid — Kohtulik kontroll)

(2019/C 187/05)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Apellant: Euroopa Komisjon (esindajad: L. Pignataro-Nolin ja G. Gattinara)

Teised menetlusosalised: Itaalia Vabariik (esindajad: G. Palmieri, keda abistas *avvocato dello Stato* P. Gentili), Leedu Vabariik

Teiste menetlusosaliste toetuseks menetlusse astuja: Hispaania Kuningriik (esindaja: M. J. García-Valdecasas Dorrego)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Jätta Euroopa Komisjoni kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja Itaalia Vabariigi kohtukulud.
3. Jätta Hispaania Kuningriigi kohtukulud tema enda kanda.

(¹) ELT C 46, 13.2.2017.

Euroopa Kohtu (neljas koda) 27. märtsi 2019. aasta otsus — Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel, Remedia d.o.o. versus Euroopa Komisjon

(kohtuasi C-680/16 P) (¹)

(Apellatsioonkaebus — Inimervishoius kasutatavad ravimid — Direktiiv 2001/83/EÜ — Artikli 30 lõige 1 — Inimervishoius kasutatavate ravimite komitee — Komiteele esildise tegemise tingimus, et riigisisest otsust ei ole eelnevalt tehtud — Toimeaine östradiool — Euroopa Komisjoni otsus, millega pannakse liikmesriikidele kohustus tühistada niisuguste ravimite, mis on mõeldud lokaalseks kasutamiseks ja milles östradiooli sisaldus on 0,01%, riiklikud müügiload või muuta neid)

(2019/C 187/06)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellandid: Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel, Remedia d.o.o. (esindajad: advokaadid P. Klappich ja C. Schmidt)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon (esindajad: B.-R. Killmann, A. Sipos ja M. Šimerdová)

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 20. oktoobri 2016. aasta kohtuotsus August Wolff ja Remedia vs. komisjon (T-672/14, ei avaldata, EU:T:2016:623).
2. Tühistada komisjoni 19. augusti 2014. aasta rakendusotsus C(2014) 6030 (final), mis puudutab inimervishoius lokaalselt kasutatavate kõrge östradioolisaldusega ravimite müügilubasid, vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2001/83/EÜ artiklile 31, osas, milles kohustatakse liikmesriike selle otsuse I lisas loetletud ja loetlemata ravimite puhul, milles östradiooli sisaldus on 0,01% ja mis on mõeldud lokaalseks kasutamiseks, ja mille müügilubade omanikud on Dr. August Wolff GmbH & Co KG Arzneimittel ja Remedia d.o.o., järgima selles otsuses ette nähtud kohustusi, välja arvatud piirang, et samas lisas loetletud selliseid ravimeid, milles östradiooli sisaldus on 0,01% ja mis on mõeldud lokaalseks kasutamiseks, võib manustada nüüd vaid intravaginaalselt.

3. Mõista nii menetlusega esimeses kohtuastmes kui ka apellatsioonimenetlusega seotud kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt, välja arvatud ajutiste meetmete kohaldamise menetlusega seotud kulud, mille kannavad Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel ja Remedia d.o.o.

⁽¹⁾ ELT C 78, 13.3.2017.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 26. märtsi 2019. aasta otsus (Tribunal Supremo, Juzgado de Primera Instancia no 1 de Barcelona eelotsusetaotlused — Hispaania) — Abanca Corporación Bancaria SA versus Alberto García Salamanca Santos (C-70/17), Bankia SA versus Alfonso Antonio Lau Mendoza, Verónica Yuliana Rodríguez Ramírez (C-179/17)

(liidetud kohtuasjad C-70/17 ja C-179/17) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Tarbijakaitse — Direktiiv 93/13/EMÜ — Artiklid 6 ja 7 — Ebaõiglased tingimused tarbijalepingutes — Hüpoteeklaenu lepingu ennetähtaegse lõpetamise tingimus — Lepingutingimuse osaliselt ebaõiglaseks tunnistamine — Liikmesriigi kohtu pädevus „ebaõiglaseks“ kvalifitseeritud tingimuse korral — Ebaõiglase tingimuse asendamine riigisisese õigusnormiga)

(2019/C 187/07)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotlused esitanud kohtud

Tribunal Supremo, Juzgado de Primera Instancia n° 1 de Barcelona

Põhikohtuasja pooled

Kassaatorid: Abanca Corporación Bancaria SA (C-70/17), Bankia SA (C-179/17)

Vastustajad kassatsioonimenetluses: Alberto García Salamanca Santos (C-70/17), Alfonso Antonio Lau Mendoza, Verónica Yuliana Rodríguez Ramírez (C-179/17)

Resolutsioon

Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivi 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes artikleid 6 ja 7 tuleb tõlgendada nii, et esiteks on nendega vastuolus, kui hüpoteeklaenu lepingu ennetähtaegse lõpetamise tingimus, mis on tunnistatud ebaõiglaseks, jäetakse osaliselt kehtima, jättes välja selle osa tingimusest, mis teeb tingimuse ebaõiglaseks, kui niisuguse väljajätmisega muudetakse seda tingimust sisuliselt, ning et teiseks ei ole nende artiklitega vastuolus, kui liikmesriigi kohus asendab ebaõiglase lepingutingimuse selle tühisuse korvamiseks lepingutingimuse eeskujuks olnud seaduse sätte uue redaktsiooniga, mis on kohaldatav lepingupoolte kokkuleppe korral, kui hüpoteeklaenu leping ei saa selle ebaõiglase tingimuse väljajätmise korral kehtida ning kui lepingu tervikuna tühistamine tooks tarbijale kaasa eriti kahjulikke tagajärgi.

⁽¹⁾ ELT C 121, 18.4.2017; ELT C 231, 17.7.2017.

Euroopa Kohtu (neljas koda) 21. märtsi 2019. aasta otsus — Euroopa Komisjon versus Poola Vabariik(kohtuasi C-127/17) ⁽¹⁾

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Transport — Direktiiv 96/53/EÜ — Rahvusvaheline liiklus — Selles direktiivis massile ja mõõtmetele ette nähtud piirväärtustele vastavad sõidukid — Selliste liikmesriigis registreeritud või kasutusele võetud sõidukite kasutamine teise liikmesriigi territooriumil — Eriloo süsteem — Artiklid 3 ja 7 — 2003. aasta ühinemisakt — Üleminekusätted — XII lisa punkti 8 lõige 3)

(2019/C 187/08)

Kohtumenetluse keel: poola

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: J. Hottiaux ja W. Mölls)

Kostja: Poola Vabariik (esindajad: B. Majczyna, M. Kamejsza-Kozłowska, J. Sawicka, keda abistas ekspert J. Waszkiewicz)

Resolutsioon

1. Kuna Poola Vabariik on kehtestanud veoettevõtjatele teatavatel üldkasutatavatel teedel liiklemiseks eriloo nõude, siis on ta rikkunud kohustusi, mis tulenevad nõukogu 25. juuli 1996. aasta direktiivi 96/53/EÜ, millega kehtestatakse teatavatele ühenduses liikuvatele maantee sõidukitele siseriiklikus ja rahvusvahelises liikluses lubatud maksimaalmõõtmed ning rahvusvahelises liikluses lubatud täismass, mida on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2015. aasta direktiiviga (EL) 2015/719, artiklitest 3 ja 7 koostoimes direktiivi 96/53 I lisa punktidega 3.1 ja 3.4.
2. Mõista kohtukulud välja Poola Vabariigilt.

⁽¹⁾ ELT C 151, 15.5.2017.

**Euroopa Kohtu (suurkoda) 19. märtsi 2019. aasta otsus
(Verwaltungsgerichtshof Baden-Württembergi eelotsusetaotlus — Saksamaa) — Abubacarr Jawo
versus Bundesrepublik Deutschland**

(kohtuasi C-163/17) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanev ala — Dublini süsteem — Määrus (EL) nr 604/2013 — Varjupaigataotleja üleandmine rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest vastutavale liikmesriigile — Mõiste „põgenemine“ — Üleandmistähtaja pikendamise üksikasjad — Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikkel 4 — Tõsine oht saada pärast varjupaigamenetluse lõppemist ebainimliku või alandava kohtlemise osaliseks — Rahvusvahelise kaitse saajate elutingimused kõnealuses liikmesriigis)

(2019/C 187/09)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Abubacarr Jawo

Kostja: Bundesrepublik Deutschland

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määruse (EL) nr 604/2013, millega kehtestatakse kriteeriumid ja mehhanismid selle liikmesriigi määramiseks, kes vastutab mõnes liikmesriigis kolmanda riigi kodaniku või kodakondsuseta isiku esitatud rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest, artikli 29 lõike 2 teist lauset tuleb tõlgendada nii, et taotleja on nime- tatud sätte tähenduses „põgenenud“, kui ta hoiab enda üleandmise võimatuks muutmise eesmärgil tahtlikult kõrvale tema üle- andmise läbiviimise eest vastutavate riigisest asutuste eest. Seda võib eeldada siis, kui üleandmist ei saa läbi viia seetõttu, et taotleja on lahkunud talle määratud elukohast ilma enda äraolekust liikmesriigi pädevaid asutusi teavitamata, kuigi teda oli tema vastavasisulistest kohustustest teavitatud, mida peab kontrollima eelotsusetaotluse esitanud kohus. Kõnealusel taotlejal jääb võimalus tõendada, et asjaolu, et ta oma äraolekust neid asutusi ei teavitanud, on õigustatud mõjuvatel põhjustel ja selle põhjuseks ei olnud kavatsus hoida kõrvale nende asutuste eest.

Määruse nr 604/2013 artikli 27 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et üleandmisotsuse vaidlustamise menetluses võib asjaomane isik tugineda selle määruse artikli 29 lõikele 2, väites, et kuna ta ei olnud põgenenud, on kuuekuuline tähtaeg möödunud.

2. Määruse nr 604/2013 artikli 29 lõike 2 teist lauset tuleb tõlgendada nii, et selleks, et pikendada üleandmise tähtaega kõige roh- kem 18 kuuni, piisab, kui palve esitajaks olev liikmesriik teatab vastutavale liikmesriigile enne kuuekuulise üleandmistähtaja lõppemist, et asjaomane isik on põgenenud, ja nimetab ühtlasi uue üleandmistähtaja.
3. Liidu õigust tuleb tõlgendada nii, et selle kohaldamisalasse kuulub küsimus, kas Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 4 on vastuolus, kui rahvusvahelise kaitse taotleja antakse määruse nr 604/2013 artikli 29 alusel üle selle määruse kohaselt tema rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest üldjuhul vastutavale liikmesriigile, kui selles liikmesriigis rahvusvahelise kaitse andmise korral tekiks taotlejal neid elutingimusi arvestades, mis tal kõnealusel liikmesriigis rahvusvahelise kaitse saa- jana eeldatavasti on, tõsine oht, et talle saab osaks harta artikli 4 tähenduses ebainimlik või alandav kohtlemine.

Põhiõiguste harta artiklit 4 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus rahvusvahelise kaitse taotleja selline üleandmine, välja arvatud juhul, kui üleandmisotsuse peale esitatud kaebust menetlev kohus tuvastab objektiivsete, usaldusväärsete, täpsete ja nõuetekohaselt ajakohastatud andmete põhjal ning liidu õigusega tagatud põhiõiguste kaitse standardit silmas pidades, et see oht on kõnealusel taotleja jaoks reaalne, kuna üleandmise korral satuks ta, olenemata oma tahtest ja isiklikest valikutest, äär- muslikku materiaalsesse puudusse.

(¹) ELT C 318, 25.9.2017.

Euroopa Kohtu (neljas koda) 27. märtsi 2019. aasta otsus — Canadian Solar Emea GmbH jt versus Euroopa Liidu Nõukogu, Euroopa Komisjon

(kohtuasi C-236/17 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Dumping — Hiinast pärit või sealt saadetud kristalsest ränist fotoelektriliste moodulite ja nende põhikomponentide (elementide) import — Lõplik dumpinguvastane tollimaks — Määrus (EÜ) nr 1225/2009 — Artikli 3 lõige 7 — Artikli 9 lõige 4 — Määruse (EL) nr 1168/2012 ajaline kohaldamisala)

(2019/C 187/10)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellandid: Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Inc., Csi Cells Co. Ltd, Csi Solar Power Group Co. Ltd, varem Csi Solar Power (China) Inc. (esindajad: *avocat* J. Bourgeois ja *avocat* A. Willems, ning *advocaat* S. De Knop, *advocaat* M. Meulenbelt ja *advocaat* B. Natens)

Teised menetlusosalised: Euroopa Liidu Nõukogu (esindaja: H. Marcos Fraile, keda abistas *avocată* N. Tuominen), Euroopa Komisjon (esindajad: N. Kuplewatzky, J.-F. Brakeland ja T. Maxian Rusche)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebused rahuldamata.
2. Jätta Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu) Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang) Inc., Csi Cells Co. Ltd ja Csi Solar Power Group Co. Ltd kanda apellatsioonkaebusega seotud kohtukulud.
3. Jätta Euroopa Komisjoni kohtukulud seoses apellatsioonkaebusega tema enda kanda.
4. Jätta Euroopa Komisjoni kanda vastuapellatsioonkaebusega seotud kohtukulud.
5. Jätta Euroopa Liidu Nõukogu kohtulud seoses vastuapellatsioonkaebusega tema enda kanda.

⁽¹⁾ ELT C 239, 24.7.2017.

Euroopa Kohtu (neljas koda) 27. märtsi 2019. aasta otsus — Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Inc., Csi Cells Co. Ltd, Csi Solar Power (China), Inc. versus Euroopa Liidu Nõukogu, Euroopa Komisjon

(kohtuasi C-237/17 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Subsidiidumid — Hiinast pärit või sealt saadetud kristalsest ränist fotoelektriliste moodulite ja nende põhikomponentide (elementide) import — Lõplik tasakaalustav tollimaks — Määrus (EÜ) nr 597/2009)

(2019/C 187/11)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellandid: Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Inc., Csi Cells Co. Ltd, Csi Solar Power Group Co. Ltd, varem Csi Solar Power (China) Inc. (esindajad: *avocat* J. Bourgeois ja *avocat* A. Willems, ning *advocaat* S. De Knop ja *advocaat* M. Meulenbelt)

Teised menetlusosalised: Euroopa Liidu Nõukogu (esindaja: H. Marcos Fraile, keda abistas *avocată* N. Tuominen), Euroopa Komisjon (esindajad: T. Maxian Rusche, J.-F. Brakeland ja N. Kuplewatzky)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebused rahuldamata.
2. Jätta Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu) Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang) Inc., Csi Cells Co. Ltd ja Csi Solar Power Group Co. Ltd kanda apellatsioonkaebusega seotud kohtukulud.
3. Jätta Euroopa Komisjoni kohtukulud seoses apellatsioonkaebusega tema enda kanda.
4. Jätta Euroopa Komisjoni kanda vastuapellatsioonkaebusega seotud kohtukulud.
5. Jätta Euroopa Liidu Nõukogu kohtukulud seoses vastuapellatsioonkaebusega tema enda kanda.

(¹) ELT C 239, 24.7.2017.

Euroopa Kohtu (neljas koda) 21. märtsi 2019. aasta otsus (Oberlandesgericht Düsseldorf eelotsusetaotlus — Saksamaa) — Rhein-Sieg-Kreis (C-266/17), Rhenus Veniro GmbH & Co. KG (C-267/17) versus Verkehrsbetrieb Hüttebräucker GmbH, BVR Busverkehr Rheinland GmbH (C-266/17), Kreis Heinsberg (C-267/17)

(liidetud kohtuasjad C-266/17 ja C-267/17) (¹)

(Eelotsusetaotlus — Transport — Avaliku reisijateveoteenuse osutamine raudteel ja maanteel — Määrus (EÜ) nr 1370/2007 — Artikli 5 lõiked 1 ja 2 — Otselepingu sõlmimine — Bussi või trammiga avaliku reisijateveoteenuse osutamise lepingud — Tingimused — Direktiiv 2004/17/EÜ — Direktiiv 2004/18/EÜ)

(2019/C 187/12)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberlandesgericht Düsseldorf

Põhikohtuasja pooled

(kohtuasi C-266/17)

Kaebaja: Rhein-Sieg-Kreis

Vastustajad: Verkehrsbetrieb Hüttebräucker GmbH, BVR Busverkehr Rheinland GmbH

Menetluses osales: Regionalverkehr Köln GmbH (C-266/17),

(kohtuasi C-267/17)

Kaebaja: Rhenus Veniro GmbH & Co. KG

Vastustaja: Kreis Heinsberg

Menetluses osales: WestVerkehr GmbH (C-267/17)

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2007. aasta määruse (EÜ) nr 1370/2007, mis käsitleb avaliku reisijateveoteenuse osutamist raudteel ja maanteel, artikli 5 lõige 2 ei ole kohaldatav selliste bussiga avalike reisijateveoteenuste otsepingute sõlmimise suhtes, mida ei sõlmita kontsessioonilepingute kujul Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta direktiivi 2004/17/EÜ, millega kooskõlastatakse vee-, energeetika-, transpordi- ja postiteenuste sektoris tegutsevate ostjate hankemenetlused, ega Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta direktiivi 2004/18/EÜ ehitustööde riigihankelepingute, asjade riigihankelepingute ja teenuste riigihankelepingute sõlmimise korra kooskõlastamise kohta tähenduses.

⁽¹⁾ ELT C 283, 28.8.2017.

ELT C 269, 14.8.2017.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 19. märtsi 2019. aasta otsus (Bundesverwaltungsgerichti eelotsusetaotlus — Saksamaa) — Bashar Ibrahim (C-297/17), Mahmud Ibrahim jt (C-318/17), Nisreen Sharqawi, Yazan Fattayrji, Hosam Fattayrji (C-319/17) versus Bundesrepublik Deutschland, Bundesrepublik Deutschland versus Taus Magamadov (C-438/17)

(liidetud kohtuasjad C-297/17, C-318/17, C-319/17 ja C-438/17) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanev ala — Rahvusvahelise kaitse seisundi andmise ja äravõtmise menetluse ühised nõuded — Direktiiv 2013/32/EL — Artikli 33 lõike 2 punkt a — Liikmesriigi ametiasutuste poolt varjupaigataotluse tagasilükkamine vastuvõetamatuse tõttu, kuna teises liikmesriigis on varem antud täiendav kaitse — Artikkel 52 — Selle direktiivi razione temporis kohaldamisala — Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklid 4 ja 18 — Süsteemsed puudused varjupaigataotluse menetluses asjaomases teises liikmesriigis — Varjupaigataotluste süstemaatiline tagasilükkamine — Reaalne ja tõendatud oht saada ebainimliku ja alandava kohtlemise osaliseks — Täiendava kaitse saajate elutingimused viimati nimetatud liikmesriigis)

(2019/C 187/13)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesverwaltungsgericht

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Bashar Ibrahim (C-297/17), Mahmud Ibrahim, Fadwa Ibrahim, Bushra Ibrahim, Mohammad Ibrahim, Ahmad Ibrahim (C-318/17), Nisreen Sharqawi, Yazan Fattayrji, Hosam Fattayrji (C-319/17), Bundesrepublik Deutschland (C-438/17)

Kostjad: Bundesrepublik Deutschland (C-297/17, C-318/17, C-319/17), Taus Magamadov (C-438/17)

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiivi 2013/32/EL rahvusvahelise kaitse seisundi andmise ja äravõtmise menetluse ühiste nõuete kohta artikli 52 esimest lõiku tuleb tõlgendada nii, et see lubab liikmesriigil näha ette, et riigisisese õiguse sätet, millega võetakse üle selle direktiivi artikli 33 lõike 2 punkt a, kohaldatakse vahetult nende varjupaigataotluste suhtes, mille kohta pole lõplikku otsust veel tehtud ning mis on esitatud enne 20. juulit 2015 ja enne selle riigisisese õiguse sätte jõustumist. Seevastu on kõnealuse artikli 52 esimese lõiguga koostoimes eelkõige nimetatud artikliga 33 vastuolus selline vahetu kohaldamine olukorras, kus nii varjupaigataotlus kui ka tagasivõtmispalve on esitatud enne direktiivi 2013/32 jõustumist ja kuuluvad Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määruse (EL) nr 604/2013 (millega kehtestatakse kriteeriumid ja mehhanismid selle liikmesriigi määramiseks, kes vastutab mõnes liikmesriigis kolmanda riigi kodaniku või kodakondsuseta isiku esitatud rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest) artikli 49 kohaselt veel täielikult nõukogu 18. veebruari 2003. aasta määruse (EÜ) nr 343/2003 (millega kehtestatakse kriteeriumid ja mehhanismid selle liikmesriigi määramiseks, kes vastutab mõnes liikmesriigis kolmanda riigi kodaniku esitatud varjupaigataotluse läbivaatamise eest) kohaldamisalas.
2. Sellises olukorras, nagu on kõne all kohtuasjades C-297/17, C-318/17 ja C-319/17, tuleb direktiivi 2013/32 artiklit 33 tõlgendada nii, et see lubab liikmesriikidel lükata varjupaigataotluse kõnealuse artikli 33 lõike 2 punkti a alusel vastuvõetamatuse tõttu tagasi, ilma et liikmesriigid peaksid esmajärjekorras kasutama määruses nr 604/2013 ette nähtud vastuvõtmis- või tagasivõtmismenetlusi või võiksid seda teha.
3. Direktiivi 2013/32 artikli 33 lõike 2 punkti a tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus, kui liikmesriik kasutab selle sättega antud võimalust lükata pagulasseisundi taotlus vastuvõetamatuse tõttu tagasi põhjendusega, et teine liikmesriik on taotlejale juba andnud täiendava kaitse, kui neid elutingimusi arvestades, mis kõnealusel taotlejal selles teises liikmesriigis täiendava kaitse saajana eeldatavasti on, ei ähvarda teda tõsine oht, et talle saab osaks Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 4 tähenduses ebainimlik või alandav kohtlemine. Asjaolu, et sellise täiendava kaitse saajad ei saa kõnealuses liikmesriigis toimetulekut tagavaid toetusi või antakse neid teiste liikmesriikidega võrreldes tunduvalt väiksemas mahus, kuid selles osas ei kohelda neid kõnealuse liikmesriigi enda kodanikest erinevalt, saab viia ainult siis järelduseni, et kõnealust taotlejat ähvardaks seal selline oht, kui selle asjaolu tagajärjel satuks taotleja tema erilise haavatavuse tõttu ning olenemata oma tahtest ja isiklikest valikutest äärmuslikku materiaalsesse puudusse.

Direktiivi 2013/32 artikli 33 lõike 2 punkti a tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus liikmesriigi poolt selle võimaluse kasutamine juhul, kui taotlejale täiendava kaitse andnud teise liikmesriigi varjupaigamenetlus viib selleni, et rahvusvahelise kaitse taotlejatele, kes vastavad Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta direktiivi 2011/95/EL, mis käsitleb nõudeid, millele kolmandate riikide kodanikud ja kodakondsuseta isikud peavad vastama, et kvalifitseeruda rahvusvahelise kaitse saajaks, ning nõudeid pagulaste või täiendava kaitse saamise kriteeriumidele vastavate isikute ühetaolisele seisundile ja antava kaitse sisule, II ja III peatükis ette nähtud tingimustele, keeldutakse süstemaatiliselt ja ilma taotluse tegeliku läbivaatamiseta pagulasseisundi andmisest.

(¹) ELT C 209, 18.9.2017.

ELT C 347, 16.10.2017.

Euroopa Kohtu (neljas koda) 21. märtsi 2019. aasta otsus (Consiglio di Stato eelotsusetaotlus — Itaalia) — Mobit Soc.cons.arl versus Regione Toscana (C-350/17), Autolinee Toscane SpA versus Mobit Soc.cons.arl (C-351/17)

(liidetud kohtuasjad C-350/17 ja C-351/17) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Määrus (EÜ) nr 1370/2007 — Avaliku reisijateveoteenuse osutamine raudteel ja maanteel — Artikkel 5 — Teenuste riigihankalepingute sõlmimine — Artikli 5 lõige 2 — Otseleping — Mõiste „sõltuv teenusepakkuja“ — Asutus, kes teostab sarnast kontrolli — Artikli 8 lõige 2 — Üleminekukord — Otselepingu tähtaja lõppemine)

(2019/C 187/14)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Consiglio di Stato

Põhikohtuasja pooled

(Kohtuasi C-350/17)

Apellant: Mobit Soc. cons. arl

Vastustaja: Regione Toscana

menetluses osalesid: Autolinee Toscane SpA, Régie Autonome des Transports Parisiens (RATP) (C-350/17)

(Kohtuasi C-351/17)

Apellant: Autolinee Toscane SpA

Vastustaja: Mobit Soc. cons. arl

menetluses osalesid: Regione Toscana, Régie Autonome des Transports Parisiens (RATP) (C-351/17)

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2007. aasta määruse (EÜ) nr 1370/2007, mis käsitleb avaliku reisijateveoteenuse osutamist raudteel ja maanteel ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 1191/69 ja (EMÜ) nr 1107/70, artiklit 5 ja artikli 8 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et selle määruse artiklit 5 ei kohaldata hankemenetlusele, mis viidi läbi enne 3. detsembrit 2019, mistõttu pädev asutus, kes otsustas enne seda kuupäeva tehtud hankeotsuses, mis lõpetas hankemenetluse, sõlmida maanteel kohaliku ühistransporditeenuse osutamiseks kontsessioonilepingu, ei olnud kohustatud täitma nimetatud artiklit 5.

⁽¹⁾ ELT C 330, 2.10.2017.

Euroopa Kohtu (kümnes koda) 28. märtsi 2019. aasta otsus — Euroopa Komisjon versus Iirimaa**(kohtuasi C-427/17) ⁽¹⁾**

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiiv 91/271/EMÜ — Asulareovee kogumine ja puhastamine — Erakorralised asjaolud — Parimad tehnilised teadmised, vältides liigseid kulusid — Kulude proportsionaalsuse põhimõte — Tõendamiskoormis — Tõendid)

(2019/C 187/15)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled*Hageja:* Euroopa Komisjon (esindajad: K. Mifsud-Bonnici ja E. Manhaeve)*Kostja:* Iirimaa (esindajad: J. Quaney, M. Browne ja M. A. Joyce, keda abistasid S. Kingston, BL, C. Toland, SC ja B. Murray, SC)**Resolutsioon****1. Kuna Iirimaa:**

- ei ole taganud, et Athlone'i, Cork City, Enniscorthy, v.a Killagoley townland, Fermoy, Mallow', Midletoni, Ringaskiddy ja Roscommon Towni linnastutes asulareovee ja mahasadanud vihmavee kogumiseks kasutatavas ühises süsteemis hoitakse kogutud vett ning juhitakse seda puhastitesse vastavalt nõuetele, mis tulenevad nõukogu 21. mai 1991. aasta direktiivist 91/271/EMÜ asulareovee puhastamise kohta (mida on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. oktoobri 2008. aasta määrusega (EÜ) nr 1137/2008), siis on Iirimaa rikkunud direktiivi 91/271 artikli 3 lõigetest 1 ja 2, I lisa punktist A ning joonealusest märkusest 1 tulenevaid kohustusi;
- ei ole korraldanud Arklow', Athlone'i, Ballybofey/Stranorlari, Cobh'i, Cork City, Enfieldi, Enniscorthy, Fermoy, Killybegsi, Mallow', Midletoni, Passage/Monkstowni, Rathcormaci, Ringaskiddy, Ringsendi, Roscommon Towni, Shannon Towni, Tubbercurry ja Youghali linnastutes kogutud vee bioloogilist või muud sellega võrdväärset puhastust, on Iirimaa rikkunud kohustusi, mis tulenevad direktiivi 91/271, mida on muudetud määrusega nr 1137/2008, artikli 4 lõigetest 1 ja/või 3 koostoimes direktiivi 91/271 artikliga 10 ning I lisa punktiga B;
- ei ole taganud, et kogumissüsteemidesse sisenev Athlone'i, Cork City, Dundalki, Enniscorthy, v.a Killagoley townland, Fermoy, Killarney, Killybegsi, Longfordi, Mallow', Midletoni, Navani, Nenaghi, Portarlintoni, Ringsendi, Roscrea ja Tralee linnastute asulareovesi läbib enne selle tundlikele aladele juhtimist põhjalikuma puhastuse, kui on kirjeldatud direktiivi 91/271 muudetud redaktsiooni artiklis 4 ning kooskõlas sama direktiivi muudetud redaktsiooni I lisa punkti B nõuetega, on Iirimaa rikkunud kohustusi, mis tulenevad direktiivi 91/271, mida on muudetud määrusega nr 1137/2008, artikli 5 lõigetest 2 ja 3 koostoimes sama direktiivi muudetud redaktsiooni artikliga 10 ning I lisa punktiga B kehtestatud nõuetega; ja
- ei ole taganud, et Arklow' ja Castlebridge'i linnastute asulareoveepuhastitest välja vee juhtimine toimub eelnevate eeskirjade ja/või erilubade alusel, on Iirimaa rikkunud kohustusi, mis tulenevad direktiivi 91/271, mida on muudetud määrusega nr 1137/2008, artiklist 12.

2. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.**3. Mõista kohtukulud välja Iirimaaalt.**

⁽¹⁾ ELT C 293, 4.9.2017.

Euroopa Kohtu (neljas koda) 21. märtsi 2019. aasta otsus (High Court of Justice (Chancery Division) eelotsusetaotlus — Ühendkuningriik) — Abraxis Bioscience LLC versus Comptroller General of Patents

(kohtuasi C-443/17) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Inimtervishoius kasutatav ravim — Ravimite täiendava kaitse tunnistus — Määrus (EÜ) nr 469/2009 — Artikli 3 punkt d — Saamise tingimused — Toote esmase ravimi müügiloo saamine — Juba tuntud toimeaine uuest ravimvormist koosneva toote ravimi müügiluba)

(2019/C 187/16)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

High Court of Justice (Chancery Division)

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Abraxis Bioscience LLC

Vastustaja: Comptroller General of Patents

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. mai 2009. aasta määruse (EÜ) nr 469/2009 ravimite täiendava kaitse tunnistuse kohta artikli 3 punkti d koostöös selle määruse artikli 1 punktiga b tuleb tõlgendada nii, et nimetatud määruse artikli 3 punktis b viidatud müügiluba, millele vana toimeaine uue ravimvormi täiendava kaitse tunnistuse taotlemisel tuginetakse, ei või käsitada kui asjaomase toote esmast aluspatendiga hõlmatud ravimi müügiluba, kui sellele toimeainele on sellisena juba antud müügiluba.

⁽¹⁾ ELT C 309, 18.9.2017.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 19. märtsi 2019. aasta otsus (Cour de cassationi eelotsusetaotlus — Prantsusmaa) — Préfet des Pyrénées-Orientales versus Abdelaziz Arib, Procureur de la République près le tribunal de grande instance de Montpellier, Procureur général près la cour d'appel de Montpellier

(kohtuasi C-444/17) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanev ala — Piirikontroll, varjupaik ja sisseränne — Määrus (EL) 2016/399 — Artikkel 32 — Piirikontrolli ajutine taaskehtestamine liikmesriigi poolt tema sisepiiridel — Kolmanda riigi kodaniku ebaseaduslik riiki sisenemine — Sisepiiride samastamine välispiiridega — Direktiiv 2008/115/EÜ — Kohaldamisala — Artikli 2 lõike 2 punkt a)

(2019/C 187/17)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour de cassation

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: Préfet des Pyrénées-Orientales

Vastustajad kassatsioonimenetluses: Abdelaziz Arib, Procureur de la République près le tribunal de grande instance de Montpellier, Procureur général près la cour d'appel de Montpellier

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2008. aasta direktiivi 2008/115/EÜ ühiste nõuete ja korra kohta liikmesriikides ebaseaduslikult viibivate kolmandate riikide kodanike tagasisaatmisel artikli 2 lõike 2 punkti a tuleb koostoimes Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. märtsi 2016. aasta määruse (EL) 2016/399, mis käsitleb isikute üle piiri liikumist reguleerivaid liidu eeskirju (Schengeni piirieskirjad), artikliga 32 tõlgendada nii, et see ei ole kohaldatav sellise kolmanda riigi kodaniku olukorrale, kes on tabatud sisepiiri vahetus läheduses ja kes viibib liikmesriigi territooriumil ebaseaduslikult, ka mitte juhul, kui see liikmesriik on nende piirieskirjade artikli 25 alusel taaskehtestanud kontrolli selle piiri üle põhjusel, et esineb tõsine oht asjaomase liikmesriigi avalikule korrale või sisejulgeolekule.

(¹) ELT C 330, 2.10.2017.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 21. märtsi 2019. aasta otsus (Oberlandesgericht Düsseldorf eelotsusetaotlus — Saksamaa) — Falck Rettungsdienste GmbH, Falck A/S versus Stadt Solingen

(kohtuasi C-465/17) (¹)

(Eelotsusetaotlus — Riigihanked — Direktiiv 2014/24/EL — Artikli 10 punkt h — Erandid teenuste hankelepingute puhul — Tsiviilkaitse, kodanikukaitse ja ohu ärahoidmisega seotud teenused — Mittetulunduslikud organisatsioonid ja ühendused — Patsiendiveo kiirabiteenused — Kvalifitseeritud patsiendivedu)

(2019/C 187/18)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberlandesgericht Düsseldorf

Põhikohtuasja pooled

Vaidlustajad ja kaebuse esitajad: Falck Rettungsdienste GmbH, Falck A/S

Vastustaja vaidlustusmenetluses ja vastustaja kaebemenetluses: Stadt Solingen

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiivi 2014/24/EL riigihangete kohta ja direktiivi 2004/18/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta artikli 10 punkti h tuleb tõlgendada nii, et selles ettenähtud erand riigihangete korra kohaldamisalast kehtib nii kiirabiautos transporditavatele hädaolukorras abivajajatele abi andmise kohta parameedik-assistendi/parameedik-sanitari poolt, mis on kaetud CPV (Commun Procurement Vocabulary, (ühtne riigihangete klassifikaator)) koodiga 75252000-7 (päästeteenused), kui ka kvalifitseeritud patsiendiveo kohta, mis hõlmab lisaks veoteenusele abi, mida osutab patsiendile patsiendiveo sõidukis parameedik-sanitar, keda abistab abiparameedik, ja mis on kaetud CPV koodiga 85143000-3 (kiirabiteenused), tingimusel, et kvalifitseeritud patsiendivedu teostab tõepoolest nõuetekohase esmaabikoolituse saanud personal ja et veetakse patsienti, kelle puhul on oht, et tema tervislik seisund võib veo ajal halveneda.

2. Direktiivi 2014/24 artikli 10 punkti h tuleb tõlgendada esiteks nii, et sellega on vastuolus olukord, kus riigisese õiguse alusel tsiviilkaitse- ja kodanikukaitseorganisatsioonidena tunnustatud abiorganisatsioonid on „mittetulunduslikud organisatsioonid või ühendused“ selle sätte tähenduses, kui abiorganisatsiooni tunnustamine ei sõltu riigisiseses õiguses sellest, kas organisatsioon on mittetulunduslik, ning teiseks tõlgendada nii, et organisatsioonid või ühendused, kelle eesmärk on täita sotsiaalseid ülesandeid, kes ei tegutse tulu saamise eesmärgil ja kes reinvesteerivad võimaliku kasumi organisatsiooni või ühenduse eesmärgi saavutamiseks, on „mittetulunduslikud organisatsioonid või ühendused“ selle sätte tähenduses.

(¹) ELT C 330, 2.10.2017.

Euroopa Kohtu (kümnes koda) 28. märtsi 2019. aasta otsus (Corte suprema di cassazione eelotsusetaotlus — Itaalia) — kriminaalasi järgmiste isikute suhtes: Alfonso Verlezza jt

(liidetud kohtuasjad C-487/17–C-489/17) (¹)

(Eelotsusetaotlus — Keskkond — Direktiiv 2008/98/EÜ ja otsus 2000/532/EÜ — Jäätmed — Ohtlikeks jäätmeteks liigitamine — Jäätmed, millele võidakse määrata nii ohtlike kui ka tavajäätmete koodid)

(2019/C 187/19)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Corte suprema di cassazione

Põhikohtuasja kriminaalmenetluse pooled

Alfonso Verlezza, Riccardo Traversa, Irene Cocco, Francesco Rando, Carmelina Scaglione, Francesco Rizzi, Antonio Giuliano, Enrico Giuliano, Refecta Srl, E. Giovi Srl, Vetresco Srl, SE.IN Srl

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. novembri 2008. aasta direktiivi 2008/98/EÜ, mis käsitleb jäätmeid ja millega tunnistatakse kehtetuks teatud direktiivid (mida on muudetud komisjoni 18. detsembri 2014. aasta määrusega (EL) nr 1357/2014), III lisa ning komisjoni 3. mai 2000. aasta otsuse 2000/532/EÜ (millega asendatakse jäätmeid käsitleva nõukogu direktiivi 75/442/EMÜ artikli 1 punkti a kohaselt jäätmete nimistut kehtestav otsus 94/3/EÜ ja ohtlike jäätmeid käsitleva nõukogu direktiivi 91/689/EMÜ artikli 1 lõike 4 kohaselt ohtlike jäätmete nimistut kehtestav nõukogu otsus 94/904/EÜ), mida on muudetud komisjoni 18. detsembri 2014. aasta otsusega 2014/955/EL, lisa tuleb tõlgendada nii, et jäätmevaldaja peab niisuguse jäätme, millele selle liigitamisel võidakse määrata kas ohtlike jäätmete koodid või tavajäätmete koodid, aga mille koostis ei

ole alguses teada, liigitamiseks selle koostise kindlaks tegema ja kontrollima niisuguste ohtlike ainete sisaldust, mille esinemine jäätmes on mõistlikult usutav, et teha kindlaks, kas jäätmel on ohtlike omadusi, ning ta võib selleks kasutada komisjoni 30. mai 2008. aasta määruses (EÜ) nr 440/2008, millega kehtestatakse katsemeetodid vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 1907/2006, mis käsitleb kemikaalide registreerimist, hindamist, autoriseerimist ja piiramist (REACH), sätestatud või mis tahes rahvusvaheliselt tunnustatud proovivõtmisi, keemilisi analüüse ja katseid.

2. Ettevaatuspõhimõtet tuleb tõlgendada nii, et kui pärast võimalikult täielikku riskianalüüsi, võttes arvesse juhtumi konkreetseid asjaolusid, on niisuguse jäätme, millele selle liigitamisel võidakse määrata kas ohtlike jäätmete koodid või tavajäätmete koodid, jäätmevaldajal realselt võimatu kindlaks teha ohtlike ainete sisaldumist või hinnata nende jäätmete ohtlike omadusi, tuleb need jäätmed liigitada ohtlikeks jäätmeteks.

(¹) ELT C 374, 6.11.2017.

Euroopa Kohtu (viies koda) 21. märtsi 2019. aasta otsus — Euroopa Komisjon versus Itaalia Vabariik

(kohtuasi C-498/17) (¹)

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiiv 1999/31/EÜ — Artikli 14 punktid b ja c — Jäätmete ladestamine prügilasse — Olemasolevad prügilad — Rikkumine)

(2019/C 187/20)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: G. Gattinara, F. Thiran ja E. Sanfrutos Cano)

Kostja: Itaalia Vabariik (esindajad: G. Palmieri ja *avvocato dello Stato* G. Palatiello)

Resolutsioon

1. Kuna Itaalia Vabariik ei ole kooskõlas nõukogu 26. aprilli 1999. aasta direktiivi 1999/31/EÜ prügilate kohta artikli 7 punktiga g ja artikliga 13 võtnud kõiki vajalikke meetmeid niisuguste prügilate võimalikult kiireks sulgemiseks, mis ei ole vastavalt selle direktiivi artiklile 8 saanud tegevuse jätkamiseks luba, või kuna ta ei ole võtnud kõiki vajalikke meetmeid tagamaks niisuguste prügilate vastavus selle direktiivi nõuetele, mis on saanud tegevuse jätkamiseks loa — arvestades selle direktiivi I lisa punktis 1 sätestatud tingimusi —, on Itaalia Vabariik rikkunud direktiivi 1999/31 artikli 14 punktidest b ja c tulenevaid kohustusi seoses järgmiste prügilatega: Avigliano (Serre Le Brece), Ferrandina (Venita), Genzano di Lucania (Matinella), Latronico (Torre), Lauria (Carpineto), Maratea (Montescuro), Moliterno (Tempa La Guarella), mõlemad Potenza (Montegrosso-Pallareta) prügilad, Rapolla (Albero in Piano), Roccanova (Serre), Sant'Angelo Le Fratte (Farisi), Campotosto (Reperduto), Capistrello (Trasolero), Francavilla (Valle Anzuca), L'Aquila (Ponte delle Grotte), Andria (D'Oria G. & C. Snc), Canosa (CO.BE.MA), Bisceglie (CO.GE.SER), Andria (F.lli Acquaviva), Trani (BAT-Igea Srl), Torviscosa (äriühing Caffaro); Atella (Cafaro), Corleto

Perticara (Tempa Masone), Marsico Nuovo (Galaino), Matera (La Martella), Pescopagano (Domacchia), Rionero in Vulture (Ventaruolo), Salandra (Piano del Governo), San Mauro Forte (Priati), Senise (Palomabara), Tito (Aia dei Monaci), Tito (Valle del Forno), Capestrano (Tirasegno), Castellalto (Colle Coccu), Castelvechio Calvisio (Termine), Corfinio (Cannucce), Corfinio (Case querceto), Mosciano S. Angelo (Santa Assunta), S. Omero (Ficcadenti), Montecorvino Pugliano (Parapoti), San Bartolomeo in Galdo (Serra Pastore), Trivigano (varem Cava Zof), ja Torviscosa (La Valletta).

2. Mõista kohtukulud välja Itaalia Vabariigilt.

(¹) ELT C 338, 9.10.2017.

**Euroopa Kohtu (neljas koda) 27. märtsi 2019. aasta otsus (Sąd Najwyższy eelotsusetaotlus — Poola) —
Mariusz Pawlak versus Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego**

(kohtuasi C-545/17) (¹)

(Eelotsusetaotlus — Postiteenuste siseturg — Direktiivid 97/67/EÜ ja 2008/6/EÜ — Artikli 7 lõige 1 — Mõiste „ainu- või erioigused postiteenuste osutamise alustamiseks ja postiteenuste osutamiseks“ — Artikkel 8 — Liikmesriikide õigus korraldada tähtsaadetiste teenust, mida kasutatakse kohtumenetlustes — Menetlusedokumendi kohtusse esitamise tähtaeg — Riigisisese õiguse tõlgendamine kooskõlas liidu õigusega — Püürid — Vahetu mõju, millele liikmesriigi „käepikendus“ tugineb kohtuvaidluses eraõigusliku isiku vastu)

(2019/C 187/21)

Kohtumenetluse keel: poola

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Sąd Najwyższy

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Mariusz Pawlak

Vastustaja: Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. detsembri 1997. aasta direktiivi 97/67/EÜ ühenduse postiteenuste siseturu arengut ja teenuse kvaliteedi parandamist käsitlevate ühiseeskirjade kohta, mida on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. veebruari 2008. aasta direktiiviga 2008/6/EÜ, artikli 7 lõike 1 esimest lauset koostoimes selle direktiivi artikliga 8 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus riigisisene õigusnorm, mille kohaselt asjaomasesse kohtusse menetlusedokumendi esitamisega loetakse samaväärseks vaid sellise dokumendi edastamine universaalpostiteenust osutama määratud ettevõtja postiasutusele, ja seda ilma, et esineks avalikust korrast või julgeolekust lähtuv objektiivne põhjendus.

2. Avaliku võimu esindaja, keda loetakse liikmesriigi „käepikenduseks“, ei saa direktiivile 97/67 (muudetud direktiiviga 2008/6) kui sellisele tugineda eraõigusliku isiku vastu.

(¹) ELT C 13, 15.1.2018.

Euroopa Kohtu (neljas koda) 27. märtsi 2019. aasta otsus (Korkein hallinto-oikeuse eelotsusetaotlus — Soome) — Menetlus, mille algatamist taotles Oy Hartwall Ab

(kohtuasi C-578/17) (¹)

(Eelotsusetaotlus — Õigusaktide ühtlustamine — Kaubamärgid — Direktiiv 2008/95/EÜ — Artikkel 2 ja artikli 3 lõike 1 punkt b — Registreerimisest keeldumine või kehtetuks tunnistamine — Eristusvõime konkreetne hindamine — Kaubamärgi liigitamine — Mõju — Värvimärk või kujutismärk — Kujutismärgina esitatud kaubamärgi graafiline kujutis — Registreerimistingimused — Graafiline kujutis, mis ei ole piisavalt selge ja täpne)

(2019/C 187/22)

Kohtumenetluse keel: soome

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Korkein hallinto-oikeus

Põhikohtuasja pooled

Oy Hartwall Ab

menetluses osales: Patentti- ja rekisterihallitus

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. oktoobri 2008. aasta direktiivi 2008/95/EÜ kaubamärke käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta artiklit 2 ja artikli 3 lõike 1 punkti b tuleb tõlgendada nii, et kaubamärgitaotleja poolt registreerimismenetluses tähise liigitamine „värvimärgiks“ või „kujutismärgiks“ kujutab endast olulist asjaolu, mida teiste hulgas tuleb arvesse võtta, et teha kindlaks, kas asjaomast tähist saab pidada kaubamärgiks selle direktiivi artikli 2 tähenduses, ja juhul kui seda tähist saab kaubamärgiks pidada, siis selle kindlakstegemisel, kas sellel kaubamärgil on eristusvõime nimetatud direktiivi artikli 3 lõike 1 punkti b tähenduses, kuid see ei vabasta kaubamärkide valdkonnas pädevaid asutusi siiski kohustusest kontrollida asjaomase kaubamärgi eristusvõimet konkreetselt ja igakülgelt, mis tähendab, et see asutus ei saa keelduda tähise kaubamärgina registreerimisest üksnes põhjusel, et see tähis ei ole omandanud eristusvõimet kaupade ja teenuste suhtes, mille jaoks kaubamärgi registreerimist taotletakse.
2. Direktiivi 2008/95 artiklit 2 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus tähise registreerimine kaubamärgina sellistel asjaoludel, nagu käsitletakse põhikohtuasjas, põhjusel et registreerimistaotlus on vastuoluline, mida peab kontrollima eelotsusetaotluse esitanud kohus.

(¹) ELT C 412, 4.12. 2017.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 21. märtsi 2019. aasta otsus (Cour de cassationi eelotsusetaotlus — Prantsusmaa) — Henri Pouvin, Marie Dijoux, abielunimi Pouvin versus Électricité de France (EDF)

(kohtuasi C-590/17) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Direktiiv 93/13/EMÜ — Kohaldamisala — Artikli 2 punktid b ja c — Mõisted „tarbija“ ja „müüja või teenuste osutaja“ — Eluaseme soetamise rahastamine — Tööandja poolt töötajale ja tema abikaasale kui solidaarsele kaaslaenusajale antud kinnisvara soetamise laen)

(2019/C 187/23)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour de cassation

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Henri Pouvin, Marie Dijoux, abielunimi Pouvin

Kostja: Électricité de France (EDF)

Resolutsioon

Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivi 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes artikli 2 punkti b tuleb tõlgendada nii, et teatava ettevõtja töötaja ja tema abikaasa, kes sõlmivad selle ettevõtjaga krediidilepingu, mille sõlmimise võimalus on põhimõtteliselt üksnes ettevõtja töötajatel ja mille eesmärk on rahastada isikliku eluaseme soetamist, on „tarbijad“ selle sätte tähenduses.

Direktiivi 93/13 artikli 2 punkti c tuleb tõlgendada nii, et seda ettevõtjat tuleb käsitada „müüja või teenuste osutajana“ osutatud sätte mõttes, kui ta sõlmib sellise krediidilepingu oma majandus- või kutsetegevuse raames, olgugi et krediidi andmine ei ole tema peamine tegevusala.

⁽¹⁾ ELT C 437, 18.12.2017.

Euroopa Kohtu (teine koda) 28. märtsi 2019. aasta otsus (Tribunal Judicial da Comarca de Lisboa eelotsusetaotlus — Portugal) — Cogeco Communications Inc versus Sport TV Portugal SA, Controlinveste-SGPS SA, NOS-SGPS SA

(kohtuasi C-637/17) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — ELTL artikkel 102 — Võrdväarsuse ja tõhususe põhimõtted — Direktiiv 2014/104/EL — Artikli 9 lõige 1 — Artikli 10 lõiked 2–4 — Artiklid 21 ja 22 — Liikmesriikide õiguse kohased kahju hüvitamise hagid liikmesriikide ja Euroopa Liidu konkurentsioiguse sätete rikkumise korral — Liikmesriigi otsuste mõju — Aegumistähtajad — Ülevõtmine — Ajaline kohaldatavus)

(2019/C 187/24)

Kohtumenetluse keel: portugali

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Judicial da Comarca de Lisboa

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Cogeco Communications Inc

Kostjad: Sport TV Portugal SA, Controlinveste-SGPS SA, NOS-SGPS SA

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. novembri 2014. aasta direktiivi 2014/104/EL teatavate eeskirjade kohta, millega reguleeritakse liikmesriikide õiguse kohaseid kahju hüvitamise hagsid liikmesriikide ja Euroopa Liidu konkurentsioiguse rikkumise korral, artiklit 22 tuleb tõlgendada nii, et see direktiiv ei ole põhikohtuasjas kohaldatav.
2. ELTL artiklit 102 ja tõhususe põhimõtet tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus liikmesriigi õigusnorm, mis ühelt poolt näeb ette kahju hüvitamise hagi kolmeaastase aegumistähtaaja, mille arvutamine algab kuupäevast, mil kannatanu sai teada oma õigusest hüvitisele, isegi kui rikkumise eest vastutav isik ei olnud talle teada, ning teiselt poolt ei näe ette ühtegi võimalust selle tähtaaja peatamiseks või katkestamiseks konkurentsiametis toimuva menetluse ajaks.

(¹) ELT C 32, 29.1.2018.

Euroopa Kohtu (kuues koda) 27. märtsi 2019. aasta otsus (Bundesgerichtshofi eelotsusetaotlus — Saksamaa)
— slewo — schlafen leben wohnen GmbH versus Sascha Ledowski

(kohtuasi C-681/17) (¹)

(Eelotsusetaotlus — Tarbijakaitse — Direktiiv 2011/83/EL — Artikli 6 lõike 1 punkt k ja artikli 16 punkt e —
Kaugleping — Taganemisõigus — Erandid — Mõiste „suletud kaup, mis ei ole kõlblik
tagasisaatmiseks tervisekaitse või hügieenilistel põhjustel ning mis on pärast kohaletoimetamist avatud“ —
Madrats, mille pakendi on tarbija pärast kättesaamist eemaldanud)

(2019/C 187/25)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Kostja ja kassatsioonkaebuse esitaja: slewo — schlafen leben wohnen GmbH

Hageja ja vastustaja kassatsioonimenetluses: Sascha Ledowski

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2011. aasta direktiivi 2011/83/EL tarbija õiguste kohta, millega muudetakse nõukogu direktiivi 93/13/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 1999/44/EÜ ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 85/577/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 97/7/EÜ, artikli 16 punkti e tuleb tõlgendada nii, et mõiste „suletud kaup, mis ei ole kõlblik tagasisaatmiseks tervisekaitse või hügieenilistel põhjustel ning mis on pärast kohaletoimetamist avatud“, selle sätte tähenduses ei hõlma sellist kaupa nagu madrats, mille pakendi on tarbija pärast kauba kättesaamist eemaldanud.

(¹) ELT C 112, 26.3.2018.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 21. märtsi 2019. aasta otsus (Consiglio di Stato eelotsusetaotlus — Itaalia) — Unareti SpA versus Ministero dello Sviluppo Economico jt

(kohtuasi C-702/17) (¹)

(Eelotsusetaotlus — Maagaasi siseturg — Gaasijaotusteenuse kontsessioon — Kontsessioonide ennetähtaegne lõpetamine üleminekuperioodi lõppedes — Tulevase kontsessionääri poolt endisele kontsessionäärile tasumisele kuuluv hüvitis — Õiguskindluse põhimõte)

(2019/C 187/26)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Consiglio di Stato

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Unareti SpA

Kostjad: Ministero dello Sviluppo Economico, Presidenza del Consiglio dei Ministri — Dipartimento per gli Affari Regionali, Autorità Garante per l'Energia Elettrica il Gas e il Sistema Idrico — Sede di Milano, Presidenza del Consiglio dei Ministri — Conferenza Stato Regioni ed Unificata, Ministero per gli affari regionali, Dipartimento per gli affari regionali e le autonomie, Conferenza Unificata Stato Regioni e Enti Locali

Resolutsioon

Liidu õigust avalike teenuste kontsessioonide valdkonnas tuleb õiguskindluse põhimõttest lähtudes tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus sellised riigisisesed õigusnormid nagu põhikohtuasjas, mis muudavad norme, mille alusel arvutatakse hüvitis, mida on õigus saada maagaasi jaotamise kontsessioonide omanikel, kellele need on antud ilma hankemenetluseta, kui kontsessioonid ennetähtaegselt lõpetatakse, et anda need uuesti välja pärast hankemenetluse korraldamist.

(¹) ELT C 112, 26.3.2018.

**Euroopa Kohtu (teine koda) 28. märtsi 2019. aasta otsus (Tallinna Ringkonnakohtu eelotsusetaotlus — Eesti)
— AS Tallinna Vesi versus Keskkonnaamet**

(kohtuasi C-60/18) ⁽¹⁾

**(Eelotsusetaotlus — Keskkond — Jäätmed — Direktiiv 2008/98/EÜ — Jäätmete taas- ja korduskasutamine —
Konkreetsed kriteeriumid reoveesette jäätteks oleku lakkamise kohta pärast taaskasutamisele eelnevat töötlust —
Euroopa Liidu või riigi tasandil kehtestatud kriteeriumide puudumine)**

(2019/C 187/27)

Kohtumenetluse keel: eesti

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tallinna Ringkonnakohtus

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Tallinna Vesi

Kostja: Keskkonnaamet

menetluses osales: Keskkonnaministeerium

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. novembri 2008. aasta direktiivi 2008/98/EÜ, mis käsitleb jäätmeid ja millega tunnistatakse kehtetuks teatud direktiivid, artikli 6 lõiget 4 tuleb tõlgendada nii, et:

- sellega ei ole vastuolus sellised riigisisised õigusnormid nagu need, mis on arutusel põhikohtuasjas ja mille kohaselt olukorras, kus Euroopa Liidu tasandil ei ole teatud liiki jäätmete suhtes jäätteks oleku lakkamise kriteeriume kehtestatud, sõltub jäätteks oleku lakkamine riigisisese üldaktiga kehtestatud kriteeriumide olemasolust selle jäätmeliigi kohta, ning
- see ei anna jäätmevaldajale sellistel asjaoludel nagu põhikohtuasjas õigust nõuda jäätteks oleku lakkamise kindlakstegemist liikmesriigi pädevalt asutuselt või liikmesriigi kohtult.

⁽¹⁾ ELT C 142, 23.4.2018.

**Euroopa Kohtu (kümnes koda) 28. märtsi 2019. aasta otsus (Consiglio di Stato eelotsusetaotlus — Itaalia) —
Idi Srl versus Arcadis — Agenzia Regionale Campana Difesa Suolo**

(kohtuasi C-101/18) ⁽¹⁾

*(Eelotsusetaotlus — Ehitustööde, asjade ja teenuste riigihanketingute sõlmimise korra kooskõlastamine —
Direktiiv 2004/18/EÜ — Artikli 45 lõike 2 esimese lõigu punkt b — Taotleja või pakkuja isiklik olukord —
Liikmesriikide võimalus jätta hankemenetlusest kõrvale kõik ettevõtjad, kelle suhtes on käimas
ennetava kompromissi menetlus — Liikmesriigi õigusnormid, mis näevad ette nende isikute menetlusest kõrvale
jätmise, kelle suhtes „on algatatud“ ennetava kompromissi menetlus, välja arvatud juhul, kui kompromissikava on
suunatud tegevuse jätkamisele — Ettevõtja, kes on esitanud ennetava kompromissi taotluse, jättes
endale võimaluse esitada tegevuse jätkamise kava)*

(2019/C 187/28)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Consiglio di Stato

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Idi Srl

Vastustaja: Arcadis — Agenzia Regionale Campana Difesa Suolo

Menetluses osales: Regione Campania

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta direktiivi 2004/18/EÜ ehitustööde riigihanketingute, asjade riigihanketingute ja teenuste riigihanketingute sõlmimise korra kooskõlastamise kohta artikli 45 lõike 2 esimese lõigu punkti b tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus niisugune riigisisene õigusnorm nagu see, mida käsitletakse põhikohtuasjas, mis võimaldab jätta hankemenetlusest kõrvale ettevõtja, kes menetlusest kõrvale jätmise otsuse kuupäevaks on esitanud ennetava kompromissi taotluse, jättes endale võimaluse esitada tegevuse jätkamise kava.

⁽¹⁾ ELT C 166, 14.5.2018.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 26. märtsi 2019. aasta otsus (Supreme Court of the United Kingdomi eelotsusetaotlus — Ühendkuningriik) — SM versus Entry Clearance Officer, UK Visa Section

(kohtuasi C-129/18) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Euroopa Liidu kodakondsus — Liidu kodanike ja nende pereliikmete õigus liikuda ja elada vabalt liikmesriikide territooriumil — Direktiiv 2004/38/EÜ — Liidu kodaniku pereliikmed — Artikli 2 punkti 2 alapunkt c — Mõiste „alaneja lähisugulane“ — Alžeeria kafalah’ (seaduslik hooldus) režiimi all alalisel seaduslikul eestkostel olev laps — Artikli 3 lõike 2 punkt a — Muud pereliikmed — Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikkel 7 ja artikli 24 lõige 2 — Perekonnaelu — Lapse huvid)

(2019/C 187/29)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Supreme Court of the United Kingdom

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: SM

Vastustaja: Entry Clearance Officer, UK Visa Section

menetluses osalesid: Coram Children’s Legal Centre (CCLC) ja AIRE Centre

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/38/EÜ, mis käsitleb Euroopa Liidu kodanike ja nende pereliikmete õigust liikuda ja elada vabalt liikmesriikide territooriumil ning millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 1612/68 ja tunnistatakse kehtetuks direktiivid 64/221/EMÜ, 68/360/EMÜ, 72/194/EMÜ, 73/148/EMÜ, 75/34/EMÜ, 75/35/EMÜ, 90/364/EMÜ, 90/365/EMÜ ja 93/96/EMÜ, artikli 2 punkti 2 alapunktis c toodud mõistet liidu kodaniku „alaneja lähisugulane“ tuleb tõlgendada nii, et see ei hõlma last, kes on paigutatud liidu kodaniku alalise seadusliku eestkoste alla Alžeeria kafalah’ alusel, kuna selline kasuperekonda paigutamine ei tingi lapse põlvnemist eestkostjast.

Liikmesriigi pädevad asutused peavad siiski hõlbustama sellise lapse kui liidu kodaniku muu pereliikme sisenemist riiki ja seal elamist vastavalt direktiivi 2004/38 artikli 3 lõike 2 punktile a koostoimes Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 7 ja artikli 24 lõikega 2, hinnates tasakaalustatult ja mõistlikult kõiki juhtumi aktuaalseid ja asjakohaseid asjaolusid ning võttes arvesse erinevaid asjassepuutuvaid huve ja eeskätt asjaomase lapse huve. Kui sellise hindamise tulemusel tuvastatakse, et laps ja tema liidu kodanikust eestkostja elavad tegelikult perekonnaelu ja et see laps sõltub oma eestkostjast, siis nõuavad põhiõigusest perekonnaelu austamisele tulenevad nõuded koostoimes kohustusega võtta arvesse lapse huve põhimõtteliselt riiki sisenemise ja seal elamise õiguse andmist sellele lapsele, et võimaldada tal elada koos oma eestkostjaga viimast vastuvõtvast liikmesriigis.

⁽¹⁾ ELT C 134, 16.4.2018.

Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 28. märtsi 2019. aasta otsus — River Kwai International Food Industry Co. Ltd versus Association européenne des transformateurs de maïs doux (AETMD), Euroopa Liidu Nõukogu, Euroopa Komisjon

(kohtuasi C-144/18 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Dumping — Taist pärinevate toiduks valmistatud või konservitud suhkrumaisi terade impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks — Määruse (EÜ) nr 1225/2009 artikli 11 lõike 3 kohane vahepealne läbivaatamine)

(2019/C 187/30)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: River Kwai International Food Industry Co. Ltd (esindajad: advokaadid F. Graafsma ja J. Cornelis)

Teised menetlusosalised: Association européenne des transformateurs de maïs doux (AETMD) (esindajad: advokaadid A. Willems ja C. Zimmermann ning S. De Knop), Euroopa Liidu Nõukogu (esindaja: S. Boelaert), Euroopa Komisjon (esindajad: J.-F. Brakeland ja A. Demeneix)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Jätta River Kwai International Food Industry Co. Ltd-i kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja Association européenne des transformateurs de maïs doux' (AETMD) ja Euroopa Liidu Nõukogu kohtukulud.
3. Jätta Euroopa Komisjoni kohtukulud tema enda kanda.

⁽¹⁾ ELT C 142, 23.4.2018.

Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 27. märtsi 2019. aasta otsus (Cour d'appel de Monsi eelotsusetaotlus — Belgia) — Mydibel SA versus État belge

(kohtuasi C-201/18) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Käibemaks — Direktiiv 2006/112/EÜ — Maksualaste õigusaktide ühtlustamine — Sisendkäibemaksu mahaarvamine — Kapitalikaubana soetatud kinnisasi — Müük-tagasirent (sale and lease back) — Käibemaksu mahaarvamise korrigeerimine — Käibemaksu neutraalsuse põhimõte — Võrdse kohtlemise põhimõte)

(2019/C 187/31)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour d'appel de Mons

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Mydibel SA

Vastustaja: État belge

Resolutsioon

1. Tingimusel, et eelotsusetaotluse esitanud kohus riigisiseseid asjasse puutuvaid faktilisi ja õiguslikke asjaolusid kontrollib, tuleb nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, mida on muudetud nõukogu 22. detsembri 2009. aasta direktiiviga 2009/162/EL, artikleid 184, 185, 187 ja 188 tõlgendada nii, et need ei kehtesta kohustust korrigeerida kinnisasjaga seotud ja algul nõuetekohaselt mahaarvatud käibemaksu, kui kinnisasjaga tehakse sale and lease back-tehing (müük-tagasirent), mille suhtes ei kohaldata käibemaksu, sellistel asjaoludel nagu põhikohtuasjas.
2. Direktiivi 2006/112, mida on muudetud direktiiviga 2009/162, artiklite 184, 185, 187 ja 188 tõlgendamine nii, et need kehtestavad kohustuse korrigeerida sellistel asjaoludel, nagu on arutusel põhikohtuasjas, algul maha arvatud käibemaksu, on kooskõlas käibemaksu neutraalsuse ja võrdse kohtlemise põhimõtetega.

(¹) ELT C 182, 28.5.2018.

Euroopa Kohtu (kümnes koda) 21. märtsi 2019. aasta otsus (Tribunale ordinario di Udine eelotsusetaotlus — Itaalia) — Tecnoservice Int. Srl, pankrotis versus Poste Italiane SpA

(kohtuasi C-245/18) (¹)

(Eelotsusetaotlus — Makseteenused siseturul — Direktiiv 2007/64/EÜ — Artikli 74 lõige 2 — Maksekäsund krediidikorralduseks — Maksja esitatud väär kordumatu tunnus — Maksetehingu täitmine kordumatu tunnuse alusel — Saaja makseteenuse pakkuja vastutus)

(2019/C 187/32)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale ordinario di Udine

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Tecnoservice Int. Srl, pankrotis

Kostja: Poste Italiane SpA

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. novembri 2007. aasta direktiivi 2007/64/EÜ makseteenuste kohta siseturul ning direktiivide 97/7/EÜ, 2002/65/EÜ, 2005/60/EÜ ja 2006/48/EÜ muutmise ning direktiivi 97/5/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta artikli 74 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et kui maksekäsund täidetakse kooskõlas makseteenuse kasutaja esitatud kordumatu tunnusega, mis ei ühti sama kasutaja märgitud saaja nimega, kohaldatakse selles sättes ette nähtud makseteenuse pakkuja vastutuse piirangut nii maksja makseteenuse pakkuja kui ka saaja makseteenuse pakkuja suhtes.

(¹) ELT C 249, 16.7.2018.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 28. märtsi 2019. aasta otsus (Nejvyšší správní soudi eelotsusetaotlus — Tšehhi Vabariik) — Milan Vinš versus Odvolací finanční ředitelství

(kohtuasi C-275/18) (¹)

(Eelotsusetaotlus — Ühine käibemaksusüsteem — Direktiiv 2006/112/EÜ — Artikkel 131 ja artikli 146 lõike 1 punkt a — Väljaspool Euroopa Liitu asuvasse sihtkohta lähetatud või veetud kaupade tarne maksust vabastamine — Liikmesriigi õiguses ette nähtud maksuvabastuse tingimus — Kaupade suunamine teatavale tolliprotseduurile — Tõend ekspordiprotseduurile suunamise kohta)

(2019/C 187/33)

Kohtumenetluse keel: tšehhi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Nejvyšší správní soud

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Milan Vinš

Vastustaja: Odvolací finanční ředitelství

Resolutsioon

Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, artikli 146 lõike 1 punkti a koostoimes selle direktiivi artikliga 131 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus, kui liikmesriigi seaduse säte näeb väljaspool liitu asuvasse sihtkohta eksporditava kauba käibemaksust vabastamisele ette tingimuse, et need kaubad peavad olema eelnevalt suunatud ekspordi tolliprotseduurile, olukorras, kus on tõendatud, et maksuvabastuse sisulised tingimused, mille hulgas eelkõige asjaomaste kaupade liidu territooriumilt väljaviimine, olid täidetud.

(¹) ELT C 221, 25.6.2018.

Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 21. märtsi 2019. aasta otsus — Eco-Bat Technologies Ltd, Berzelius Metall GmbH, Société traitements chimiques des métaux versus Euroopa Komisjon

(kohtuasi C-312/18 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Kartellikokkulepped — Autoakude ringlussevõtu turg — ELTL artikli 101 rikkumise tuvastamise ja trahvi määramise otsus — Parandusotsus, millega lisatakse adressaatide ostude väärtused, mis puudusid algses otsuses — Hagi esitamise tähtaeg — Tähtaja algus — Hilinemine — Vastuvõetamatus)

(2019/C 187/34)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellandid: Eco-Bat Technologies Ltd, Berzelius Metall GmbH, Société traitements chimiques des métaux (esindajad: M. Brealey, QC ning advokaadid I. Vandenborre ja S. Dionnet)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon (esindajad: G. Conte, I. Rogalski, J. Szczodrowski ja F. van Schaik)

Resolutsioon

- 1) Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
- 2) Mõista kohtukulud välja Eco-Bat Technologies Ltd-lt, Berzelius Metall GmbH-lt ja Société traitements chimiques des métaux (STCM)lt.

⁽¹⁾ ELT C 231, 2.7.2018.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Curtea de Apel Cluj (Rumeenia) 1. veebruaril 2019 — NG, OH versus SC Banca Transilvania SA

(kohtuasi C-81/19)

(2019/C 187/35)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Curtea de Apel Cluj

Põhikohtuasja pooled

Hagejad esimeses kohtuastmes: NG, OH

Kostja esimeses kohtuastmes: SC Banca Transilvania SA

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 93/13/EMÜ ⁽¹⁾ artikli 1 [lõiget 2] tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus asjaolu, et analüüsitakse sellise lepingutingimuse ebaõiglast laadi, millega on lepingusse üle võetud riigisisene dispositiivne norm, millest lepingupooled võivad teha erandeid, kuid tegelikkuses ei ole nad sellest erandit teinud, kuna läbirääkimisi selle üle ei ole toimunud, millega on tegemist konkreetsel juhul, kus analüüsitakse lepingutingimust, mis nõuab laenu tagastamist samas välisvaluutas, milles see anti?
2. Kas olukorras, kus välisvaluutas laenu andmisel ei ole tarbijale esitatud arvutusi/prognoose, mis on seotud võimaliku vahetuskursi kõikumise majandusliku mõjuga kõigile lepingust tulenevatele maksekohustustele, võib põhjendatult väita, et selline lepingutingimus, mis puudutab vahetuskursiriski täielikku tarbija kanda jätmist (monetaarse nominalismi põhimõtte alusel), on selge ja arusaadav ning et teenuste pakkuja/pank on heas usus täitnud oma lepingupartneri teavitamiskohustuse olukorras, kus Banca Națională a României (Rumeenia keskpank) kehtestatud suurim tarbijate võlakoormus arvutati laenu andmise kuupäeval kehtinud vahetuskursi alusel?
3. Kas direktiiviga 93/13/EMÜ ja selle alusel välja töötatud kohtupraktikaga ning tõhususe põhimõttega on vastuolus see, kui pärast vahetuskursiriski kandmist käsitleva lepingutingimuse ebaõigluse tuvastamist leping ei muutu. Milline oleks võimalik lepingumuudatus selleks, et jätta ebaõiglane lepingutingimus rakendamata ja järgida tõhususe põhimõtet?

⁽¹⁾ Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiiv 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes (EÜT 1993, L 95, lk 29; ELT eriväljaanne 15/02, lk 288).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunalul Olt (Rumeenia) 5. veebruaril 2019 — Asociația „Forumul Judecătorilor Din România“ versus Inspekția Judiciară

(kohtuasi C-83/19)

(2019/C 187/36)

Kohtumenetluse keel: rumeeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunalul Olt

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Asociația „Forumul Judecătorilor din România“

Kostja: Inspekția Judiciară

Eelotsuse küsimused

1. Kas komisjoni 13. detsembri 2006. aasta otsusega 2006/928/EÜ ⁽¹⁾ kehtestatud koostöö- ja jälgimiskorda tuleb käsitada liidu institutsiooni õigusaktina ELTL artikli 267 tähenduses, millele on kohaldatav Euroopa Liidu Kohtu tõlgendus?
2. Kas komisjoni 13. detsembri 2006. aasta otsusega 2006/928/EÜ kehtestatud koostöö- ja jälgimiskorra sisu, iseloom ja ajaline kestus kuuluvad Bulgaaria Vabariigi ja Rumeenia Euroopa Liiduga ühinemise lepingu, mille Rumeenia allkirjastas Luxembourgis 25. aprillil 2005, kohaldamisalasse? Kas nimetatud korra raames koostatud aruannetes esitatud nõuded on Rumeenia jaoks kohustuslikud?
3. Kas Euroopa Liidu lepingu artikli 19 lõike 1 teist lõiku tuleb tõlgendada nii, et see kohustab liikmesriike kehtestama vajalikud meetmed selleks, et tagada liidu õigusega hõlmatud valdkondades tõhus kohtulik kaitse, nimelt sõltumatu distsiplinaarmenetluse tagatise Rumeenia kohtunike jaoks, kõrvaldades kõik niisuguste menetluste käigu poliitiliselt mõjutamise riskid, näiteks selle, et Inspekția Judiciară (kohtuinspeksioon, Rumeenia) juhtkonna nimetab kasvõi ajutiselt ametisse otseselt valitsus?
4. Kas Euroopa Liidu lepingu artiklit 2 tuleb tõlgendada nii, et liikmesriigid on kohustatud Inspekția Judiciară (kohtuinspeksioon, Rumeenia) juhtkonna kasvõi ajutiselt otse valitsuse poolt ametisse nimetamise menetluste puhul kinni pidama õigusriigi kriteeriumidest, mida nõutakse ka komisjoni 13. detsembri 2006. aasta otsusega 2006/928/EÜ kehtestatud koostöö- ja jälgimiskorra raames koostatud aruannetes?

(¹) Komisjoni 13. detsembri 2006. aasta otsus, millega nähakse ette kord, mille abil teha Rumeeniaga koostööd ja jälgida tema edusamme konkreetsete eesmärkide täitmisel kohtureformi alal ning korruptsiooni ja organiseeritud kuritegevuse vastases võitluses (ELT 2006, L 354, lk 56).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Curtea de Apel Pitești (Rumeenia) 18. veebruaril 2019 —
Asociația „Forumul Judecătorilor din România”, Asociația „Mișcarea pentru Apărarea
Statutului Procurorilor” versus Consiliul Superior al Magistraturii**

(kohtuasi C-127/19)

(2019/C 187/37)

Kohtumenetluse keel: rumeeania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Curtea de Apel Pitești

Põhikohtuasja pooled

Apellandid: Asociația „Forumul Judecătorilor din România”, Asociația „Mișcarea pentru Apărarea Statutului Procurorilor”

Vastustaja: Consiliul Superior al Magistraturii

Eelotsuse küsimused

1. Kas komisjoni 13. detsembri 2006. aasta otsusega 2006/928/EÜ ⁽¹⁾ kehtestatud koostöö- ja jälgimiskorda tuleb käsitada liidu institutsiooni õigusaktina ELTL artikli 267 tähenduses, millele on kohaldatav Euroopa Liidu Kohtu tõlgendus?
2. Kas komisjoni 13. detsembri 2006. aasta otsusega 2006/928/EÜ kehtestatud koostöö- ja jälgimiskorra sisu, iseloom ja ajaline kestus kuuluvad Bulgaaria Vabariigi ja Rumeenia Euroopa Liiduga ühinemise lepingu, mille Rumeenia allkirjastas Luxembourgis 25. aprillil 2005, kohaldamisalasse? Kas nimetatud korra raames koostatud aruannetes esitatud nõuded on Rumeenia jaoks kohustuslikud?
3. Kas ELL artiklit 2 koostoimes ELL artikli 4 lõikega 3 tuleb tõlgendada nii, et Rumeenia kohustus järgida komisjoni 13. detsembri 2006. aasta otsusega 2006/928/EÜ kehtestatud koostöö- ja jälgimiskorra raames koostatud aruannetes tähtaegade osas kehtestatud nõudeid kuulub liikmesriigi kohustusesse austada õigusriigi põhimõtteid?
4. Kas ELL artikliga 2, täpsemini kohustusega austada õigusriigi väärtusi on vastuolus õigusakt, millega luuakse ja korraldatakse Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumeenia kassatsioonikohus) prokuratuuris kohtusektsioon, mis vastutab kohtusüsteemis toime pandud rikkumiste uurimise eest, kuna see õigusakt võimaldab avaldada kõrgematele justiitsametnikele kaudset survet?
5. Kas ELL artikli 19 lõike 1 teises lõigus ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 47 sätestatud kohtunike sõltumatuse põhimõttega, nagu seda on tõlgendatud Euroopa Liidu Kohtu praktikas (27. veebruari 2018. aasta kohtuotsus Associação Sindical dos Juizes Portugueses, C-64/16, EU:C:2018:117), on vastuolus kohtusüsteemis toime pandud rikkumiste uurimise eest vastutava kohtusektsiooni loomine Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumeenia kassatsioonikohus) prokuratuuris, arvestades sellesse sektsiooni kuuluvate prokuröride ametisse nimetamise/ametist tagasikutsumise korda, selles sektsioonis ülesannete täitmise korda ja ja pädevuse määramise viisi seoses ametikohtade piiratud arvuga selles sektsioonis?

⁽¹⁾ Komisjoni 13. detsembri 2006. aasta otsus, millega nähakse ette kord, mille abil teha Rumeeniaga koostööd ja jälgida tema edusamme konkreetsete eesmärkide täitmisel kohtureformi alal ning korruptsiooni ja organiseeritud kuritegevuse vastases võitluses (ELT 2006, L 354, lk 56).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landesverwaltungsgerichts Steiermark (Austria) 20. veebruaril 2019 —
DY**

(kohtuasi C-138/19)

(2019/C 187/38)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: DY

Vastustaja: Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld

Menetlusosaline: Finanzpolizei

Eelotsuse küsimused

1. Kas ELTL artiklit 56, Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 1996. aasta direktiivi 96/71/EÜ töötajate lähetamise kohta seoses teenuste osutamisega ⁽¹⁾ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiivi 2014/67/EL, mis käsitleb direktiivi 96/71/EÜ jõustamist ⁽²⁾, tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus selline riigisisene õigusnorm, millega kehtestatakse töötajate piiriülese kasutamise puhul aset leidvate formaalsete kohustuste rikkumiste korral — näiteks palgadokumentide ja sotsiaalkindlustusdokumentide kättesaadavana hoidmata jätmise või keskele koordineerimisasutusele (Zentrale Koordinationsstelle) teatamata jätmise puhul — väga kõrged rahatrahvid, eeskätt kõrged miinimumtrahvid, mis määratakse kumulatiivselt iga asjaomase töötaja kohta?
2. Kui esimesele küsimusele vastatakse eitavalt:

Kas ELTL artiklit 56, direktiivi 96/71/EÜ ja direktiivi 2014/67/EL tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus, kui töötajate piiriülese kasutamise puhul aset leidvate formaalsete kohustuste rikkumiste korral määratakse kumulatiivsed rahatrahvid, millel puudub absoluutne ülempiir?
3. Kas ELTL artiklit 56 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus selline riigisisene õigusnorm, mis nõuab, et juhul, kui ajutine töötamine/tegevus vastuvõtvast riigis ennetähtaegselt lõpetatakse ja/või peatatakse, tuleb saata keskele koordineerimisasutusele muudatusteade?
4. Kui kolmandale küsimusele vastatakse eitavalt:

Kas ELTL artiklit 56 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus selline riigisisene õigusnorm, mis ei näe muudatusteate saatmiseks ette mõistlikku tähtaega?
5. Kas ELTL artiklit 56 ja direktiivi 2014/67/EL artiklit 9 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus selline õigusnorm, mis näeb ette, et teatavate dokumentide kättesaadavaks tegemise nõude täitmiseks ei ole piisav, kui sobivad ja asjassepuutuvad dokumendid esitatakse mõistliku aja jooksul?
6. Kas ELTL artiklit 56 ja direktiivi 2014/67/EL artiklit 9 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus selline õigusnorm, mis näeb ette, et teise riigi teenuseosutaja peab esitama sellised dokumendid, milles on rohkem andmeid, kui on direktiivi 2014/67/EL artiklis 9 ette nähtud, mis ei ole asjassepuutuvad ega sobivad ning mida ei ole riigisiseses õiguses selgelt määratletud (näiteks palgaaruanded, töötasukonto väljavõtted, palgaarvestused, tulumaksu kinnipidamise tõendid, sisse- ja väljaregistreerimine, ravikindlustus, lisatasude loetelu, palgaklassifikatsiooni käsitlevad dokumendid, tunnistused)?

⁽¹⁾ EÜT 1997, L 18, lk 1; ELT eriväljaanne 05/02, lk 431.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/67/EL, mis käsitleb direktiivi 96/71/EÜ (töötajate lähetamise kohta seoses teenuste osutamisega) jõustamist ning millega muudetakse määrust (EL) nr 1024/2012, mis käsitleb siseturu infosüsteemi kaudu tehtavat halduskoostööd (ELT 2014, L 159, lk 11).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landesverwaltungsgerichts Steiermark (Austria) 20. veebruaril 2019 —
DY**

(kohtuasi C-139/19)

(2019/C 187/39)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: DY

Vastustaja: Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld

Menetlusosaline: Finanzpolizei

Eelotsuse küsimused

1. Kas ELTL artiklit 56, Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 1996. aasta direktiivi 96/71/EÜ töötajate lähetamise kohta seoses teenuste osutamisega ⁽¹⁾ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiivi 2014/67/EL, mis käsitleb direktiivi 96/71/EÜ jõustamist ⁽²⁾, tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus selline riigisisene õigusnorm, millega kehtestatakse töötajate piiriülese kasutamise puhul aset leidvate formaalsete kohustuste rikkumiste korral — näiteks palgadokumentide ja sotsiaalkindlustusdokumentide kättesaadavana hoidmata jätmise või keskele koordineerimisasutusele (Zentrale Koordinationsstelle) teatamata jätmise puhul — väga kõrged rahatrahvid, eeskätt kõrged miinimumtrahvid, mis määratakse kumulatiivselt iga asjaomase töötaja kohta?

2. Kui esimesele küsimusele vastatakse eitavalt:

Kas ELTL artiklit 56, direktiivi 96/71/EÜ ja direktiivi 2014/67/EL tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus, kui töötajate piiriülese kasutamise puhul aset leidvate formaalsete kohustuste rikkumiste korral määratakse kumulatiivsed rahatrahvid, millel puudub absoluutne ülempiir?

3. Kas ELTL artiklit 56 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus selline riigisisene õigusnorm, mis nõuab, et juhul, kui ajutine töötamine/tegevus vastuvõtvast riigis ennetähtaegselt lõpetatakse ja/või peatatakse, tuleb saata keskele koordineerimisasutusele muudatusteade?

4. Kui kolmandale küsimusele vastatakse eitavalt:

Kas ELTL artiklit 56 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus selline riigisisene õigusnorm, mis ei näe muudatusteate saatmiseks ette mõistlikku tähtaega?

5. Kas ELTL artiklit 56 ja direktiivi 2014/67/EL artiklit 9 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus selline õigusnorm, mis näeb ette, et teatavate dokumentide kättesaadavaks tegemise nõude täitmiseks ei ole piisav, kui sobivad ja asjassepuutuvad dokumendid esitatakse mõistliku aja jooksul?

6. Kas ELTL artiklit 56 ja direktiivi 2014/67/EL artiklit 9 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus selline õigusnorm, mis näeb ette, et teise riigi teenuseosutaja peab esitama sellised dokumendid, milles on rohkem andmeid, kui on direktiivi 2014/67/EL artiklis 9 ette nähtud, mis ei ole asjassepuutuvad ega sobivad ning mida ei ole riigisisises õiguses selgelt määratletud (näiteks palgaaruanded, töötasukonto väljavõtted, palgaarvestused, tulumaksu kinnipidamise tõendid, sisse- ja väljaregistreerimine, ravikindlustus, lisatasude loetelu, palgaklassifikatsiooni käsitlevad dokumendid, tunnistused)?

⁽¹⁾ EÜT 1997, L 18, lk 1; ELT eriväljaanne 05/02, lk 431.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/67/EL, mis käsitleb direktiivi 96/71/EÜ (töötajate lähetamise kohta seoses teenuste osutamisega) jõustamist ning millega muudetakse määrust (EL) nr 1024/2012, mis käsitleb siseturu infosüsteemi kaudu tehtavat halduskoostööd (ELT 2014, L 159, lk 11).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landesverwaltungsgerichts Steiermark (Austria) 20. veebruaril 2019 —
EX

(kohtuasi C-140/19)

(2019/C 187/40)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: EX

Vastustaja: Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld

Menetlusosaline: Finanzpolizei

Eelotsuse küsimused

1. Kas ELTL artiklit 56, Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 1996. aasta direktiivi 96/71/EÜ töötajate lähetamise kohta seoses teenuste osutamisega ⁽¹⁾ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiivi 2014/67/EL, mis käsitleb direktiivi 96/71/EÜ jõustamist ⁽²⁾, tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus selline riigisisene õigusnorm, millega kehtestatakse töötajate piiriülese kasutamise puhul aset leidvate formaalsete kohustuste rikkumiste korral — näiteks palgadokumentide ja sotsiaalkindlustusdokumentide kättesaadavana hoidmata jätmise või keskele koordineerimisasutusele (Zentrale Koordinationsstelle) teatamata jätmise puhul — väga kõrged rahatrahvid, eeskätt kõrged miinimumtrahvid, mis määratakse kumulatiivselt iga asjaomase töötaja kohta?

2. Kui esimesele küsimusele vastatakse eitavalt:

Kas ELTL artiklit 56, direktiivi 96/71/EÜ ja direktiivi 2014/67/EL tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus, kui töötajate piiriülese kasutamise puhul aset leidvate formaalsete kohustuste rikkumiste korral määratakse kumulatiivsed rahatrahvid, millel puudub absoluutne ülempiir?

3. Kas ELTL artiklit 56 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus selline riigisisene õigusnorm, mis nõuab, et juhul, kui ajutine töötamine/tegevus vastuvõtvast riigis ennetähtaegselt lõpetatakse ja/või peatatakse, tuleb saata keskele koordineerimisasutusele muudatusteade?

4. Kui kolmandale küsimusele vastatakse eitavalt:

Kas ELTL artiklit 56 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus selline riigisisene õigusnorm, mis ei näe muudatusteate saatmiseks ette mõistlikku tähtaega?

5. Kas ELTL artiklit 56 ja direktiivi 2014/67/EL artiklit 9 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus selline õigusnorm, mis näeb ette, et teatavate dokumentide kättesaadavaks tegemise nõude täitmiseks ei ole piisav, kui sobivad ja asjassepuutuvad dokumendid esitatakse mõistliku aja jooksul?
6. Kas ELTL artiklit 56 ja direktiivi 2014/67/EL artiklit 9 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus selline õigusnorm, mis näeb ette, et teise riigi teenuseosutaja peab esitama sellised dokumendid, milles on rohkem andmeid, kui on direktiivi 2014/67/EL artiklis 9 ette nähtud, mis ei ole asjassepuutuvad ega sobivad ning mida ei ole riigisiseses õiguses selgelt määratletud (näiteks palgaaruanded, töötasukonto väljavõtted, palgaarvestused, tulumaksu kinnipidamise tõendid, sisse- ja väljaregistreerimine, ravikindlustus, lisatasude loetelu, palgaklassifikatsiooni käsitlevad dokumendid, tunnistused)?

(¹) EÜT 1997, L 18, lk 1; ELT eriväljaanne 05/02, lk 431.

(²) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/67/EL, mis käsitleb direktiivi 96/71/EÜ (töötajate lähetamise kohta seoses teenuste osutamisega) jõustamist ning millega muudetakse määrust (EL) nr 1024/2012, mis käsitleb siseturu infosüsteemi kaudu tehtavat halduskoostööd (ELT 2014, L 159, lk 11).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landesverwaltungsgerichts Steiermark (Austria) 20. veebruaril 2019 —
EX

(kohtuasi C-141/19)

(2019/C 187/41)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: EX

Vastustaja: Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld

Menetlusosaline: Finanzpolizei

Eelotsuse küsimused

1. Kas ELTL artiklit 56, Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 1996. aasta direktiivi 96/71/EÜ töötajate lähetamise kohta seoses teenuste osutamisega (¹) ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiivi 2014/67/EL, mis käsitleb direktiivi 96/71/EÜ jõustamist (²), tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus selline riigisisene õigusnorm, millega kehtestatakse töötajate piiriülese kasutamise puhul aset leidvate formaalsete kohustuste rikkumiste korral — näiteks palgadokumentide ja sotsiaalkindlustusdokumentide kättesaadavana hoidmata jätmise või keskele koordineerimisasutusele (Zentrale Koordinationsstelle) teatamata jätmise puhul — väga kõrged rahatrahvid, eeskätt kõrged miinimumtrahvid, mis määratakse kumulatiivselt iga asjaomase töötaja kohta?

2. Kui esimesele küsimusele vastatakse eitavalt:

Kas ELTL artiklit 56, direktiivi 96/71/EÜ ja direktiivi 2014/67/EL tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus, kui töötajate piiriülese kasutamise puhul aset leidvate formaalsete kohustuste rikkumiste korral määratakse kumulatiivsed rahatrahvid, millel puudub absoluutne ülempiir?

3. Kas ELTL artiklit 56 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus selline riigisisene õigusnorm, mis nõuab, et juhul, kui ajutine töötamine/tegevus vastuvõetavas riigis ennetähtaegselt lõpetatakse ja/või peatatakse, tuleb saata keskele koordineerimisasutusele muudatusteade?

4. Kui kolmandale küsimusele vastatakse eitavalt:

Kas ELTL artiklit 56 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus selline riigisisene õigusnorm, mis ei näe muudatusteate saatmiseks ette mõistlikku tähtaega?

5. Kas ELTL artiklit 56 ja direktiivi 2014/67/EL artiklit 9 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus selline õigusnorm, mis näeb ette, et teatavate dokumentide kättesaadavaks tegemise nõude täitmiseks ei ole piisav, kui sobivad ja asjassepuutuvad dokumendid esitatakse mõistliku aja jooksul?

6. Kas ELTL artiklit 56 ja direktiivi 2014/67/EL artiklit 9 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus selline õigusnorm, mis näeb ette, et teise riigi teenuseosutaja peab esitama sellised dokumendid, milles on rohkem andmeid, kui on direktiivi 2014/67/EL artiklis 9 ette nähtud, mis ei ole asjassepuutuvad ega sobivad ning mida ei ole riigisiseses õiguses selgelt määratletud (näiteks palgaaruanded, töötasukonto väljavõtted, palgaarvestused, tulumaksu kinnipidamise tõendid, sisse- ja väljaregistreerimine, ravikindlustus, lisatasude loetelu, palgaklassifikatsiooni käsitlevad dokumendid, tunnistused)?

(¹) EÜT 1997, L 18, lk 1; ELT eriväljaanne 05/02, lk 431.

(²) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/67/EL, mis käsitleb direktiivi 96/71/EÜ (töötajate lähetamise kohta seoses teenuste osutamisega) jõustamist ning millega muudetakse määrust (EL) nr 1024/2012, mis käsitleb siseturu infosüsteemi kaudu tehtavat halduskoostööd (ELT 2014, L 159, lk 11).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Curtea de Apel București (Rumeenia) 26. veebruaril 2019 — Hecta Viticol SRL versus Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF) — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Biroul Vamal de Interior Buzău, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Galați

(kohtuasi C-184/19)

(2019/C 187/42)

Kohtumenetluse keel: rumeeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Curtea de Apel București

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Hecta Viticol SRL

Vastustajad: Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF) — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Biroul Vamal de Interior Buzău, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Galați

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 19. oktoobri 1992. aasta direktiivi 92/83/EMÜ alkoholi ja alkoholsete jookide aktsiisimaksude struktuuri ühtlustamise kohta ⁽¹⁾ artiklite 7, 11 ja 15 ning nõukogu 19. oktoobri 1992. aasta direktiivi 92/84/EMÜ alkoholi ja alkoholsete jookide aktsiisimäära ühtlustamise kohta ⁽²⁾ artikli 5 sätetega on vastuolus 23. juuni 2010. aasta dekreetseaduse nr 54/2010 maksudest kõrvalehoidumise vastu võitlemise teatavate meetmete kohta artikli I punkti 21 ja artikli IV lõike 1 sätted?
2. Kas õiguskindluse ja õiguspärase [ootuse] kaitse põhimõtetega on vastuolus 23. juuni 2010. aasta dekreetseaduse nr 54/2010 maksudest kõrvalehoidumise vastu võitlemise teatavate meetmete kohta artikli I punkti 21 ja artikli IV lõike 1 normid osas, milles need muudavad muude kääritatud jookide kui õlle ja veini aktsiisimäära?

⁽¹⁾ EÜT 1992, L 316, lk 21; ELT eriväljaanne 09/01, lk 206.

⁽²⁾ EÜT 1992, L 316, lk 29; ELT eriväljaanne 09/01, lk 213.

Euroopa välisteenistuse 22. veebruaril 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda) 13. detsembri 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-537/17: De Loecker versus Euroopa välisteenistus

(kohtuasi C-187/19 P)

(2019/C 187/43)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Euroopa välisteenistus (esindajad: S. Marquart, R. Spac)

Teine menetlusosaline: Stéphane De Loecker

Apellandi nõuded

- tühistada vaidlustatud kohtuotsus;
- jätta hagi põhjendamatuse tõttu rahuldamata osas, mis puudutab nõuet tühistada 10. oktoobri 2016. aasta otsus jätta rahuldamata psühholoogilise ahistamise kaebus tol ajal ametis olnud Euroopa välisteenistuse Chief Operating Officeri vastu;
- mõista kohtukulud välja hagejalt.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebus on suunatud vaidlustatud kohtuotsuse punktide 57, 58 ja 65 vastu. Euroopa välisteenistuse väitel rikkus Üldkohus õigusnormi, asudes tehtud kohtuotsuse punktis 65 seisukohale, et Euroopa välisteenistus ei ole nõuetekohaselt täitnud 16. detsembri 2015. aasta kohtuotsust *De Loecker vs. Euroopa välisteenistus* (F-34/15) ja on rikkunud hageja õigust olla ära kuulatud, sest ta ei kuulanud teda ära enne haldusuurimisele alustamist toimunud esialgse analüüsi käigus.

Euroopa välisteenistus leiab selles kontekstis, et Üldkohus rikkus faktiliste asjaolude hindamisel õigusnormi, sest ta moonutas toimunud menetlust ega pööranud tähelepanu asjaolule, et Euroopa välisteenistus kuulas hageja ära, andes talle võimaluse esitada lisaks oma algele kaebusele mis tahes täiendavaid asjaolusid, ja see toimus enne, kui ta edastas toimiku komisjoni teenistustele esialgse uurimise läbiviimiseks.

Lisaks tõlgendati kohtuotsust *De Loecker vs. Euroopa välisteenistus* ekslikult nii, nagu see oleks pannud Euroopa välisteenistusele kohustuse kuulata hageja ära juba esialgse menetluse etapis (vaidlustatud kohtuotsuse punktid 55–57).

Viimaks väidab Euroopa välisteenistus, et Üldkohus tegi hindamisvea seoses menetlusega, kandes käesolevale kohtuasjale üle 14. veebruari 2017. aasta kohtuotsuse *Kerstens vs. komisjon* (T-270/16 P, viidatud vaidlustatud kohtuotsuse punktis 58) järeldused. Üldkohusei võta arvesse asjaolu, et käesolevas kohtuasjas on tegemist ainult esialgse uurimisega, mitte haldusuurimisega.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Curtea de Apel București (Rumeenia) 28. veebruaril 2019 — PJ versus QK**(kohtuasi C-195/19)**

(2019/C 187/44)

*Kohtumenetluse keel: rumeenia***Eelotsusetaotluse esitanud kohus**

Curtea de Apel București

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: PJ

Vastustaja: QK

Eelotsuse küsimused

1. Kas komisjoni 13. detsembri 2006. aasta otsusega 2006/928/EÜ ⁽¹⁾ kehtestatud koostöö- ja jälgimiskord ja selle korra raames koostatud aruannetes esitatud nõuded on Rumeenia jaoks kohustuslikud?

2. Kas ELTL artikli 67 lõikega 1, samuti ELL artikli 2 esimese lausega ja artikli 9 esimese lausega on vastuolus liikmesriigi õigusnorm, millega asutatakse prokuratuuri sektsioon, mis on ainupädev uurima igat tüüpi rikkumisi, mille on toime pannud kohunikud või prokurörid?
3. Kas liidu õiguse ülimuslikkuse põhimõttega, mis on sedastatud 15. juuli 1964. aasta kohtuotsusega Costa, 6/64, EU:C:1964:66, ja Euroopa Kohtu edasises väljakujunenud kohtupraktikas, on vastuolus liikmesriigi õigusnorm, mis võimaldab poliitilis-juriidilisel institutsioonil, nagu Curtea Constituțională a României (Rumeenia konstitutsioonikohus) eespool nimetatud põhimõtet rikkuda otsustega, mille vastu ei ole ühtegi õiguskaitsevahendit?

(¹) Komisjoni 13. detsembri 2006. aasta otsus, millega nähakse ette kord, mille abil teha Rumeeniaga koostööd ja jälgida tema edusamme konkreetsete eesmärkide täitmisel kohtureformi alal ning korruptsiooni ja organiseeritud kuritegevuse vastases võitluses (ELT 2006, L 354, lk 56).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungari) 6. märtsil 2019 — UO versus Készenléti Rendőrség

(kohtuasi C-211/19)

(2019/C 187/45)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Miskolci haldus- ja töökohus, Ungari)

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: UO

Vastustaja: Készenléti Rendőrség

Eelotsuse küsimused

1. Kas tööaja korralduse teatavaid aspekte käsitleva Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2003/88/EÜ (¹) artikli 1 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et selle direktiivi isikuline kohaldamisala on määratletud direktiivi 89/391/EMÜ (²) (töötajate töötervishoiu ja tööohutuse parandamist soodustavate meetmete kehtestamise kohta) artiklis 2?
2. Kui jah, siis kas direktiivi 89/391/EMÜ (töötajate töötervishoiu ja tööohutuse parandamist soodustavate meetmete kehtestamise kohta) artikli 2 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et tööaja korralduse teatavaid aspekte käsitleva Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2003/88/EÜ artikli 2 lõikeid 1 ja 2 ei kohaldata kiirreageerimispolitsei politseiametnike suhtes?

(¹) Euroopa parlamendi ja nõukogu 4. novembri 2003. aasta direktiiv 2003/88/EÜ tööaja korralduse teatavate aspektide kohta (EÜT 2003 L 299, lk 9; ELT eriväljaanne 04/05, lk 381).

(²) EÜT 1989, L 183, lk 1; ELT eriväljaanne 05/01, lk 349.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landesgericht Wiener Neustadt (Austria) 13. märtsil 2019 — YS versus NK

(kohtuasi C-223/19)

(2019/C 187/46)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landesgericht Wiener Neustadt

Põhikohtuasja pooled

Hageja: YS

Kostja: NK

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 19. detsembri 1978. aasta direktiivi 79/7/EMÜ meeste ja naiste võrdse kohtlemise põhimõtte järkjärgulise rakendamise kohta sotsiaalkindlustuse valdkonnas ⁽¹⁾ ja/või Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. juuli 2006. aasta direktiivi 2006/54/EÜ meeste ja naiste võrdsete võimaluste ja võrdse kohtlemise põhimõtte rakendamise kohta tööhõive ja elukutse küsimustes) ⁽²⁾ reguleerimisalasse kuuluvad liikmesriigi õigusnormid, mille kohaldamise tulemusel puudutab olukord, kus tööandjapensioni väljamaksmisel peab endine tööandja kinni teatava rahasumma ja võib seda vabalt kasutada, tunduvalt suuremal hulgal tööandjapensioniõigusega mehi kui tööandjapensioniõigusega naisi, ja kas sellised õigusnormid on viidatud direktiivide tähenduses diskrimineerivad?
2. Kas nõukogu 27. novembri 2000. aasta direktiivi 2000/78/EÜ, millega kehtestatakse üldine raamistik võrdseks kohtlemiseks töö saamisel ja kutsealale pääsemisel ⁽³⁾, reguleerimisalasse kuuluvad liikmesriigi õigusnormid, mille kohaldamine toob kaasa vanuse alusel diskrimineerimise, kuna need kahjustavad rahaliselt üksnes vanemaealisi inimesi, kellel on eraõigusest tulenev õigus tööandjapensionile, mille väljamaksete suurus on vahetult kindlaks määratud lepingus (edaspidi „määratud väljamaksetega tööandjapension“), samal ajal kui rahaliselt kahjustavat mõju ei esine tööandjapensionilepingu sõlminud nooremate ja noorte inimeste puhul?
3. Kas tööandjapensionidele tuleb ka juhul, kui liikmesriigi õigusnormid ei too kaasa direktiividega 79/7/EMÜ, 2000/78/EÜ ja 2006/54/EÜ keelatud diskrimineerimist, kohaldada põhiõiguste harta õigusnorme, eelkõige harta artiklites 20 ja 21 sätestatud diskrimineerimiskeelde?
4. Kas põhiõiguste harta artiklit 20 ja sellele järgnevaid artikleid tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mis rakendavad liidu õigust põhiõiguste harta artikli 51 tähenduses ning diskrimineerivad isikuid, kellel on eraõigusest tulenev õigus tööandjapensionile, võrreldes teiste tööandjapensionile õigust omavate isikutega soo, vanuse, varalise seisundi või muul alusel, näiteks endise tööandja praeguste omandisuhete alusel, ja kas põhiõiguste harta kohaselt on selline diskrimineerimine keelatud?
5. Kas liikmesriigi õigusnormid, mis kohustavad vaid väikest isikute rühma, kellel on lepingust tulenev õigus määratud väljamaksetega tööandjapensionile, tegema makseid oma endistele tööandjatele, on juhul, kui kõnealune kohustus hõlmab üksnes suuremat tööandjapensioni saavaid isikuid, diskrimineerivad ka varalise seisundi alusel põhiõiguste harta artikli 21 tähenduses?

6. Kas põhiõiguste harta artiklit 17 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mis näevad kahe eraõigusliku isiku vahel sõlmitud määratud väljamaksetega töödandjapensionilepingu osas vahetult seaduse alusel ette hüvitamiseta võõrandamise, mille tagajärjel kahjustatakse töödandjapensioni sissemakseid kogunud majanduslike raskusteta ettevõtja endist töötajat rahaliselt?
7. Kas töödandjapensioniõigusega isiku endisele töödandjale seadusega määratud kohustus jätta kokkulepitud hüvitise (kokkulepitud töödandjapensioni) teatav osa välja maksmata tähendab lepinguvabaduse rikkumisena töödandja omandiõiguse riivamist?
8. Kas põhiõiguste harta artiklit 47 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mis näevad vahetult seaduse alusel ette võõrandamise ja ei paku võõrandamise vaidlustamiseks muud võimalust kui esitada võõrandamisest kasu saanud isiku (endine töödandja ja pensionilepingu alusel pensioni maksmiseks kohustatud isik) vastu kahjuhüvitise ja võõrandatud summa tagasimaksmise hagi?

⁽¹⁾ EÜT 1979, L 6, lk 24; ELT eriväljaanne 05/01, lk 215.

⁽²⁾ ELT 2006, L 204, lk 23.

⁽³⁾ EÜT 2000, L 303, lk 16; ELT eriväljaanne 05/04, lk 79.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rechbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem (Madalmaad) 14. märtsil 2019 — R.N.N.S. versus Minister van Buitenlandse Zaken

(kohtuasi C-225/19)

(2019/C 187/47)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Rechbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: R.N.N.S.

Vastustaja: Minister van Buitenlandse Zaken

Eelotsuse küsimused

1. Kas viisaeeskirja ⁽¹⁾ artikli 32 lõike 3 kohane kaebus lõpliku otsuse peale, millega keelduti viisa andmisest viisaeeskirja artikli 32 lõike 1 punkti a alapunktis vi nimetatud põhjusel, on tõhus õiguskaitsevahend harta artikli 47 tähenduses, kui tegemist on järgmiste asjaoludega:

— otsuse põhjenduses on liikmesriik märkinud vaid järgmist: „Teid peetakse ohuks ühe või mitme liikmesriigi avalikule korrale, sisejulgeolekule või rahvatervisele Schengeni piirieskirjade artikli 2 punkti 19 ja/või punkti 21 tähenduses või ühe või mitme liikmesriigi rahvusvahelistele suhetele.“,

- liikmesriik ei tee otsuses ega vaidlustusmenetluses teatavaks, millis(t)ele konkreetse(te)le põhjus(t)ele viisaeeskirja artikli 32 lõike 1 punkti a alapunktis vi nimetatud neljast põhjusest ta kaebaja vastu tugineb,
 - vaidlustusmenetluses ei esita liikmesriik täpsemat sisulist teavet ega täpsemat sisulist põhjendust põhjuse või põhjuste kohta, millele tuginesid teise liikmesriigi (või teiste liikmesriikide) esitatud vastuväited?
2. Kas esimeses küsimuses kirjeldatud asjaoludel on tagatud õigus heale haldusele harta artikli 41 tähenduses, eelkõige arvestades haldusasutuse kohustust oma otsuseid põhjendada?
3. a. Kas esimesele ja teisele küsimusele tuleks vastata teisiti, kui liikmesriik viitab lõplikus viisaotsuses teises liikmesriigis tegelikult olemasolevat ja piisavalt täpselt kirjeldatud õiguskaitsevahendile, mida saab kasutada asjaomase teise liikmesriigi (teiste liikmesriikide) nimeliselt nimetatud pädeva asutuse vastu, kes esitas viisaeeskirja artikli 32 lõike 1 punkti a alapunktis vi nimetatud vastuväited, ja keeldumiselust on võimalik kõnealuse vaidlustusmenetluse raames kontrollida?
- b. Kas jaatava vastuse andmiseks esimesele küsimusele koosmõjus kolmanda küsimuse alaküsimusega a on vajalik, et otsuse tegemine vaidlustusmenetluses, mis on algatatud lõpliku otsuse teinud liikmesriigis ja selle liikmesriigi vastu, peatatakse selles liikmesriigis seniks, kuni taotlejal on võimalik esitada kaebus teises liikmesriigis (või teistes liikmesriikides) ja — juhul kui taotleja seda teeb — kuni kõnealuse kaebuse asjas on tehtud (lõplik) otsus?
4. Kas küsimustele vastamist mõjutab see, kas viisa andmisele vastuväited esitanud liikmesriigile või liikmesriikidele (liikmesriigi/liikmesriikide asutusele) saab anda võimaluse astuda viisataotluse kohta tehtud lõpliku otsuse vaidlustamise menetluses menetlusse teise vastustajana, et selgitada oma vastuväidete alust või aluseid?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta määrus (EÜ) nr 810/2009, millega kehtestatakse ühenduse viisaeeskiri (viisaeeskiri) (ELT 2009, L 243, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rechbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem (Madalmaad) 14. märtsil 2019 — K.A. versus Minister van Buitenlandse Zaken

(kohtuasi C-226/19)

(2019/C 187/48)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Rechbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: K.A.

Vastustaja: Minister van Buitenlandse Zaken

Eelotsuse küsimused

1. Kas viisaeeskirja⁽¹⁾ artikli 32 lõike 3 kohane kaebus lõpliku otsuse peale, millega keelduti viisa andmisest viisaeeskirja artikli 32 lõike 1 punkti a alapunktis vi nimetatud põhjusel, on tõhus õiguskaitsevahend harta artikli 47 tähenduses, kui tegemist on järgmiste asjaoludega:
 - otsuse põhjenduses on liikmesriik märkinud vaid järgmist: „Teid peetakse ohuks ühe või mitme liikmesriigi avalikule korrale, sisejulgeolekule või rahvatervisele Schengeni piirieskirjade artikli 2 punkti 19 ja/või punkti 21 tähenduses või ühe või mitme liikmesriigi rahvusvahelistele suhetele.“,
 - liikmesriik ei tee otsuses ega vaidlustusmenetluses teatavaks, millis(t)ele konkreetse(te)le põhjus(t)ele viisaeeskirja artikli 32 lõike 1 punkti a alapunktis vi nimetatud neljast põhjusest ta kaebaja vastu tugineb,
 - vaidlustusmenetluses ei esita liikmesriik täpsemat sisulist teavet ega täpsemat sisulist põhjendust põhjuse või põhjuste kohta, millele tuginesid teise liikmesriigi (või teiste liikmesriikide) esitatud vastuväited?
2. Kas esimeses küsimuses kirjeldatud asjaoludel on tagatud õigus heale haldusele harta artikli 41 tähenduses, eelkõige arvestades haldusastutuse kohustust oma otsuseid põhjendada?
3.
 - a. Kas esimesele ja teisele küsimusele tuleks vastata teisiti, kui liikmesriik viitab lõplikus viisaotsuses teises liikmesriigis tegelikult olemasolevat ja piisavalt täpselt kirjeldatud õiguskaitsevahendile, mida saab kasutada asjaomase teise liikmesriigi (teiste liikmesriikide) nimeliselt nimetatud pädeva asutuse vastu, kes esitas viisaeeskirja artikli 32 lõike 1 punkti a alapunktis vi nimetatud vastuväited, ja keeldumiselust on võimalik kõnealuse vaidlustusmenetluse raames kontrollida?
 - b. Kas jaatava vastuse andmiseks esimesele küsimusele koosmõjus kolmanda küsimuse alaküsimusega a on vajalik, et otsuse tegemine vaidlustusmenetluses, mis on algatatud lõpliku otsuse teinud liikmesriigis ja selle liikmesriigi vastu, peatatakse selles liikmesriigis seniks, kuni taotlejal on võimalik esitada kaebus teises liikmesriigis (või teistes liikmesriikides) ja — juhul kui taotleja seda teeb — kuni kõnealuse kaebuse asjas on tehtud (lõplik) otsus?
4. Kas küsimustele vastamist mõjutab see, kas viisa andmisele vastuväited esitanud liikmesriigile või liikmesriikidele (liikmesriigi/liikmesriikide asutusele) saab anda võimaluse astuda viisataotluse kohta tehtud lõpliku otsuse vaidlustamise menetluses menetlusse teise vastustajana, et selgitada oma vastuväidete alust või aluseid?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta määrus (EÜ) nr 810/2009, millega kehtestatakse ühenduse viisaeeskiri (viisaeeskiri) (ELT 2009, L 243, lk 1).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Gerechtshof te Amsterdam (Madalmaad) 14. märtsil 2019 —
Dexia Nederland BV versus XXX**

(kohtuasi C-229/19)

(2019/C 187/49)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Gerechtshof te Amsterdam

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Dexia Nederland BV

Vastustaja: XXX

Eelotsuse küsimus

Kas direktiivi 93/13 ⁽¹⁾ tuleb tõlgendada nii, et tingimust tuleb lugeda selles direktiivis ette nähtud kriteeriumide aspektist juba siis ebaõiglaseks, kui kõiki lepingu sõlmimisega kaasnevaid asjaolusid arvesse võtval hindamisel selgub, et see tingimus võib kaasa tuua olulise tasakaalustamatuse sõltuvalt asjaoludest, mis võivad lepingu kehtivuse ajal ilmnedes eelkõige seetõttu, et tingimus näeb võimaliku eelisena, mis tekib müüjal või teenuste osutajal lepingu ennetähtaegsel lõpetamisel, eelnevalt ette teatud protsendimäära järelejäänud liisingusummast, kaldudes kõrvale kohaldatavatest liikmesriigi õigusnormidest, mille kohaselt ei määrata seda eelist kindlaks eelnevalt, vaid see tuleb kindlaks määrata lepingu lõpetamisega kaasnevate asjaolude, eelkõige intressimäära alusel, mida enneegselt saadud summa lepingu ülejäänud kehtivuse ajaks investeerimise korral võib teenida?

⁽¹⁾ Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiiv 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes (EÜT 1993, L 95, lk 29; ELT eriväljaanne 15/02, lk 288).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Kúria (Ungari) 19. märtsil 2019 — Gömböc Kutató, Szolgáltató
és Kereskedelmi Kft. versus Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala**

(kohtuasi C-237/19)

(2019/C 187/50)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Kúria

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Gömböc Kutató, Szolgáltató és Kereskedelmi Kft.

Vastustaja: Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala

Eelotsuse küsimused

1. Kas 22. oktoobri 2008. aasta direktiivi 2008/95/EÜ ⁽¹⁾ kaubamärke käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta artikli 3 lõike 1 punkti e (taanet ii) tuleb tõlgendada nii, et tähiseid, mis koosnevad ainult toote kujust,
 - a) saab analüüsida ainult siis, kui kuju on vajalik tehnilise tulemuse saavutamiseks, registris sisalduva graafilise kujutise alusel, või
 - b) võib arvesse võtta ka asjaomase üldsuse arusaama?
- See tähendab, kas võib arvesse võtta, et asjaomane üldsus teab, et kuju, mille registreerimist taotletakse, on vajalik taotletava tehnilise tulemuse saavutamiseks?
2. Kas 22. oktoobri 2008. aasta direktiivi 2008/95/EÜ kaubamärke käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta artikli 3 lõike 1 punkti e (taanet iii) tuleb tõlgendada nii, et nendele tähistele, mis koosnevad ainult toote kujust, mille puhul saab ostja arusaama või graafiliselt kujutatud toote tundmist arvestades kindlaks määrata, kas kuju annab kaubale märkimisväärtuse, on kohaldatav keeldumispõhjus?
3. Kas 22. oktoobri 2008. aasta direktiivi 2008/95/EÜ kaubamärke käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta artikli 3 lõike 1 punkti e (taanet iii) tuleb tõlgendada nii, et keeldumispõhjus on kohaldatav tähistele, mis koosnevad ainult kujust
 - a) millel on selle erilise iseloomu tõttu juba tööstusdisainilahendustele antud kaitse või
 - b) mille esteetiline välimus juba iseenesest annab tootele mingit tüüpi väärtuse?

⁽¹⁾ ELT 2008, L 299, lk 25.

George Haswani 18. märtsil 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 16. jaanuari 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-477/17: Haswani versus nõukogu

(kohtuasi C-241/19 P)

(2019/C 187/51)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: George Haswani (esindaja: advokaat G. Karouni)

Teised menetlusosalised: Euroopa Liidu Nõukogu, Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

- Tühistada terves ulatuses 16. jaanuari 2019. aasta kohtuotsus kohtuasjas T-477/17;
- määrata, et Georges Haswani nimi tuleb kustutada lisadest, mis olid lisatud Üldkohus vaidlustatud aktidele;
- vaadata kohtuasi uuesti läbi ja:
 - tühistada otsus 2015/1836 ja määrus 2015/1828;
 - kohustada nõukogu maksma G. Haswanile 100 000 eurot hüvitisena tekitatud mittevaralise kahju eest;
- kohustada nõukogu kandma tema enda kohtukulud ja mõista talt välja apellandi kohtukulud nii Üldkohtu kui Euroopa Kohtu menetluses.

Väited ja peamised argumendid

Esimene väide, et rikutud on õigusnormi, otsust 2015/1836 (põhjendus 6) ning otsust 2013/255 (põhjendus 5), mida on muudetud otsusega 2015/1836; samuti on ümber pööratud põhjendamiskohustus ja rikutud süütuse presumptsiooni põhimõtet.

Teine väide, et rikutud on põhjendamiskohustust ja et põhjendused on puudu.

Kolmas väide, et rikutud on proportsionaalsuse põhimõtet ja et põhjendused on puudu.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Kúria (Ungari) 27. märtsil 2019 — EUROVIA Ipari, Kereskedelmi, Szállítmányozási és Idegenforgalmi Kft. versus Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(kohtuasi C-258/19)

(2019/C 187/52)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Kúria

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: EUROVIA Ipari, Kereskedelmi, Szállítmányozási és Idegenforgalmi Kft.

Vastustaja: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Eelotsuse küsimused

1. Kas neutraalse maksustamise põhimõttega ja käibemaksu mahaarvamise õiguse formaalsete nõuetega on vastuolus liikmesriigi tava, et maksu mahaarvamise õiguse kasutamiseks lähtutakse ainult hetkest, millal tekkis maksustatav teokosseis, võtmata arvesse, et kohustuste täitmise ulatuse küsimuses toimus poolte vahel tsiviilvaidlus, mis lahendati kohtus, ja et arve väljastati alles pärast kohtuotsuse jõustumist?
2. Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis kas käibemaksu mahaarvamise õiguse kasutamise aegumistähtaega, milleks on liikmesriigi õigusnormides kehtestatud viis aastat alates teenuste osutamise hetkest, on võimalik ületada?
3. Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis kas mahaarvamisõiguse kasutamist mõjutab arve saaja teguviis käesolevas kohtuasjas, mis seisneb selles, et ta ei maksa töövõtja tasu, mis on kindlaks määratud jõustunud kohtuotsuses, kuni töövõtja algatatud täitemenetluseni, mis on põhjus, miks arve väljastati alles pärast aegumistähtaaja möödumist?

Bena Properties Co. SA 26. märtsil 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 16. jaanuari 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-412/16: Bena Properties versus nõukogu

(kohtuasi C-260/19 P)

(2019/C 187/53)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Bena Properties Co. SA (esindaja: advokaat E. Ruchat)

Teine menetlusosaline: Euroopa Liidu Nõukogu

Apellandi nõuded

- tunnistada apellatsioonkaebus vastuvõetavaks ja põhjendatuks;
 - seetõttu tühistada 16. jaanuari 2019. aasta otsus kohtuasjas T-412/16: Bena Properties vs. nõukogu;
- teha uus otsus, millega:
- tühistatakse 27. mai 2016. aasta otsus (ÜVJP) 2016/850 ja selle hilisemad rakendusaktid apellanti puudutavas osas;
 - mõistetakse kohtukulud välja nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Esimene väide, et rikutud on õigusnormi, kuna Üldkohus on jätnud tähelepanuta põhiõiguste harta artiklist 41 tuleneva apellandi õiguse olla enne uute piiravate meetmete võtmist ära kuulatud.

Teine väide, et rikutud on õigusnormi ja moonutatud fakte, sest Üldkohus ei võtnud arvesse apellandi poolt tema tühistamishagi põhjendamiseks esitatud artikleid, millega ta soovis tõendada, et ta ei toeta Süüria režiimi.

Kolmas väide, et rikutud on õigusnormi, kuna Üldkohus ei pidanud õigusvastaseks otsuse 2013/255/ÜVJP artikleid 27 ja 28, mille kohaselt Al-Assadi või Makhoulfi perekonda kuulumine on iseseisev kriteerium, mis õigustab sanktsioonide kehtestamist, pöörates nii ümber tõendamiskoormise.

Cham Holding Co. SA 26. märtsil 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 16. jaanuari 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-413/16: Cham versus nõukogu

(kohtuasi C-261/19 P)

(2019/C 187/54)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Cham Holding Co. SA (esindaja: advokaat E. Ruchat)

Teine menetlusosaline: Euroopa Liidu Nõukogu

Apellandi nõuded

- tunnistada apellatsioonkaebus vastuvõetavaks ja põhjendatuks;
 - seetõttu tühistada 16. jaanuari 2019. aasta otsus kohtuasjas T-413/16: Cham vs. nõukogu;
- teha uus otsus, millega:
- tühistatakse 27. mai 2016. aasta otsus (ÜVJP) 2016/850 ja selle hilisemad rakendusaktid apellanti puudutavas osas;
 - mõistetakse kohtukulud välja nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Esimene väide, et rikutud on õigusnormi, kuna Üldkohus on jätnud tähelepanuta põhiõiguste harta artiklist 41 tuleneva apellandi õiguse olla enne uute piiravate meetmete võtmist ära kuulatud.

Teine väide, et rikutud on õigusnormi ja moonutatud fakte, sest Üldkohus ei võtnud arvesse apellandi poolt tema tühistamishagi põhjendamiseks esitatud artikleid, millega ta soovis tõendada, et ta ei toeta Süüria režiimi.

Kolmas väide, et rikutud on õigusnormi, kuna Üldkohus ei pidanud õigusvastaseks otsuse 2013/255/ÜVJP artikleid 27 ja 28, mille kohaselt Al-Assadi või Makhloufi perekonda kuulumine on iseseisev kriteerium, mis õigustab sanktsioonide kehtestamist, pöörates nii ümber tõendamiskoormise.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Polymeles Protodikeio Athinon (Kreeka) 28. märtsil 2019 — RM, SN versus Agrotiki Trapeza tis Ellados AE

(kohtuasi C-262/19)

(2019/C 187/55)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Polymeles Protodikeio Athinon

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: RM, SN

Kostja: Agrotiki Trapeza tis Ellados AE

Eelotsuse küsimused

1. Kas seaduse nr 4235/2014 artikli 70 lõiget 1, milles on sätestatud, et „[...] Mis puudutab hüpoteeki ning hüpoteegi määret, mis on kantud asjakohasesse kinnistusraamatusse ja vajadusel katastrisse juba likvideerimisel oleva panga AGROTIKI TRAPEZA TIS ELLADOS A.E. (edaspidi „pank“) kasuks füüsilisest isikust põllumajandustootja või kolmandaks isikuks oleva füüsilisest isikust põllumajandustootja suhtes, st hüpoteeki, millega koormatakse tema põllumajanduslik kinnisasi või põllumajanduslikud tootmisvahendid, et tagada pangalt võetud laenudest, mida antakse panga poolt lühikese ja keskmise tähtajaga füüsilisest isikust põllumajandustootjate tegevuse, kuid ainult põllumajandusliku tegevuse rahastamiseks, tulenev kogu võlg — põhisumma, intress, viivis, sh intress sissenõutavaks muutunud intressilt ja viiviselt, maksed, kulud või tasud ja muud vastavas rahastamislepingus näidatud kulutused —, mida ei tasuta täielikult või osaliselt tähtpäeval, siis on võla summa, mille suhtes seatakse hüpoteek või mille kohta tehakse märke, maksimaalselt sada kakskümmend protsenti (120 %) põhisummast, tingimusel et rahastamisest tulenevad panga kõik nõuded ei ületa (koos juba tasutud summadega) algse laenu kahekordset summat, olles piiratud saadud finantseeringu põhisumma kahekordse summaga, kui kõik need võlad ületavad käesoleva artikli jõustumise hetkel algse põhisumma kaks korda ja finantseeringu tagasimakse tähtaeg saabub ja võlg muutub sel hetkel sissenõutavaks või on selleks hetkeks juba saabunud ja sissenõutavaks muutunud. Kui registreeritud on niisugune hüpoteek

või hüpoteegi märke, mis koormab rohkem kui ühte füüsilisest isikust põllumajandustootja või kolmandaks isikuks oleva füüsilise isiku põllumajanduslikku kinnisasja, piirab pank tema nõuet tagava(te)le kinnisasja(de)le seatud hüpoteeki või hüpoteegi märget selle ülempiiriga, ning esmajärjekorras koormab see seda kinnisasja või neid kinnisasju, mis ei kujuta endast põllumajandustootja või kolmanda isiku põhilist elukohta ja/või põhilist põllumajandustoodete ladu“, tuleb tõlgendada nii, et see kuulub mõiste „riigiabi“ alla Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 107 lõike 1 tähenduses.

2. Kas seaduse nr 4235/2014 artikli 70 lõikes 1 sätestatu sobib kokku siseturuga Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 107 lõike 2 tähenduses?
3. Kas seaduse nr 4235/2014 artikli 70 lõikes 1 sätestatut võib pidada siseturuga kokkusobivaks Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 107 lõike 3 tähenduses?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgericht Wiesbaden (Saksamaa) 1. aprillil 2019 — VQ versus Land Hessen

(kohtuasi C-272/19)

(2019/C 187/56)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: VQ

Vastustaja: Land Hessen

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta määrus (EL) 2016/679 füüsiliste isikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise ning direktiivi 95/46/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (isikuandmete kaitse üldmäärus) ⁽¹⁾ — käesoleval juhul selle artikkel 15 (Andmesubjekti õigus tutvuda andmetega) — kuulub kohaldamisele liikmesriigi föderaalüksuse parlamendi pädeva komisjoni suhtes, kes käsitleb kodanike avaldusi — käesoleval juhul Hesseni liidumaa parlamendi petitsoonikomisjon —, ja kas asjaomast komisjoni tuleb selles mõttes pidada avaliku sektori asutuseks määruse (EL) 2016/679 artikli 4 punkti 7 tähenduses?
2. Kas eelotsusetaotluse esitanud kohus on sõltumatu ja erapoletu kohus ELTL artikli 267 tähenduses koostöötajate Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 47 teise lõiguga?

⁽¹⁾ ELT 2016, L 119, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Općinski sud u Zadru (Horvaatia) 2. aprillil 2019 — R. D., A. D. versus Raiffeisenbank St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen

(kohtuasi C-277/19)

(2019/C 187/57)

Kohtumenetluse keel: horvaadi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Općinski sud u Zadru

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: R. D., A. D.

Vastustaja: Raiffeisenbank St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen

Eelotsuse küsimused

1. Milline on Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2011. aasta direktiiviga 2011/83/EL tarbija õiguste kohta, millega muudetakse nõukogu direktiivi 93/13/EMÜ ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 1999/44/EÜ ⁽¹⁾ ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 85/577/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 97/7/EÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. veebruari 2014. aasta direktiiviga 2014/17/EL ⁽²⁾ elamukinnisvaraga seotud tarbijakrediidilepingute kohta ning millega muudetakse direktiive 2008/48/EÜ ⁽³⁾ ja 2013/36/EL ⁽⁴⁾ ja määrust (EL) nr 1093/2010 ⁽⁵⁾, antud tarbijakaitse kohaldamisala ja ulatus?
2. Kas hagejad on tarbijad Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2011. aasta direktiivi 2011/83/EL tarbija õiguste kohta, millega muudetakse nõukogu direktiivi 93/13/EMÜ ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 1999/44/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 85/577/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 97/7/EÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. veebruari 2014. aasta direktiivi 2014/17/EL elamukinnisvaraga seotud tarbijakrediidilepingute kohta ning millega muudetakse direktiive 2008/48/EÜ ja 2013/36/EL ja määrust (EL) nr 1093/2010, sätete tähenduses, arvestades, et kostja eitab hagejate tarbija staatust?
3. Kas riigisisese tarbijakrediidiseaduse artikli 3 lõike 1 punkt a on vastuolus Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. veebruari 2014. aasta direktiivi 2014/17/EL elamukinnisvaraga seotud tarbijakrediidilepingute kohta ning millega muudetakse direktiive 2008/48/EÜ ja 2013/36/EL ja määrust (EL) nr 1093/2010, artikliga 4 ja direktiivi 2008/48/EÜ artikliga 3 ning ülejäänud tarbijakaitse-eesmärkidega, mis on sätestatud direktiivi 2014/17/EL preambulis, kuivõrd nendes on kehtestatud tarbijakaitseks kindla summana määratud ülemmäär, s.o 1 000 000,00 kunat?
4. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. veebruari 2014. aasta direktiivi 2014/17/EL elamukinnisvaraga seotud tarbijakrediidilepingute kohta ning millega muudetakse direktiive 2008/48/EÜ ja 2013/36/EL ja määrust (EL) nr 1093/2010, artikli 5 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et olukord, kus kostja on Austria Vabariigis registreeritud krediidiühistu ja tal ei olnud 2007. ja 2008. aastal Horvaatia Keskpanga luba krediidi andmiseks tarbijatele ega ka rahandusministeeriumi eriluba vastavalt Z[PK] (tarbijakrediidiseaduse) artiklile 22, ning tal ei ole registreeritud esindajat ega tütarettvõtjat Horvaatia Vabariigis, annab alust tunnistada krediidileping tühiuks ja tuvastada direktiivi rikkumine, kuna sel viisil seatakse (lõppkokkuvõttes) otseselt ohtu füüsilisest isikust tarbijate õigused Horvaatia Vabariigi territooriumil, kuna kostja suhtes ei toimunud õiguses tarbijakaitse eesmärgil ning tarbijatele krediidi andmise ühtsete normide ja kriteeriumide kehtestamiseks hüpoteeklaenude puhul ette nähtud järelevalvet, nagu on märgitud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. veebruari 2014. aasta direktiivi 2014/17/EL preambulis?

5. Kas seda võib lugeda olukorraks, kus esineb direktiivi 2014/17/EL artiklite 18, 19 ja 20 rikkumine, arvestades, et hea usu ja õigluspõhimõtted on õiguslik standard, s.t et krediidilepingu sõlmimisel rikuti nimetatud direktiivi, kuna krediiti anti tegeliku intressimääraga 9,4%, kui Austria oma kodanikest tarbijatele annab kostja intressimäär 4 % — Austria tsiviilseadustiku (ABGB — Allgemeines bürgerliches Gesetzbuch) § 1000—, ja kuna see on pealegi muutuvintress, nii et kostja kui krediidiasutus muudab seda ühepoolset, ja et ta annab krediiti ainult hüpoteeagi tagatisel?
6. Kas võib asuda seisukohale, et on rikutud direktiivi 2014/17/EL koostoimes direktiividega 2008/48/EÜ ja 2013/36/EL ning määrust (EL) nr 1093/2010, arvestades krediidiasutuste seaduse artiklis 2 ja artikli 5 lõike 1 punktis 2 sätestatud, kui kostjale kui Austria õiguse alusel asutatud krediidiasutusele antakse võimalus anda ilma loata ja ilma riiklike asutuste poolse järelevalveta tarbijakrediiti Horvaatia kodanikele Horvaatia Vabariigi territooriumil, ning kas võib asuda seisukohale, et niisuguses olukorras ei anna nimetatud riigisisesed õigusnormid füüsilistele isikutele, kes on tarbijad, direktiivi 2014/17/EL artiklis 5 „Pädevad asutused“ ette nähtud piisavat kaitset, ja et kostja ei toiminud vastavuses ZOO (võlaõigusseaduse) artiklis 4 ette nähtud hea usu ja õigluspõhimõtetega, mille tagajärjel on krediidileping tühine?
7. Kas krediidilepingu sõlmimisel on rikutud menetlusnormi, s.t kas põhikohtuasjas on toime pandud direktiivi 2014/17/EL artiklite 13, 14 ja 16 rikkumine, kuna krediidilepingu tingimuses A — lehekülj 2 — on sätestatud ühekordne tagasimakse: „Tegelik aastane intressimäär 9,4%. Mis puudutab aastast nominaalintressi tagasimaksega hiline mis korral, siis vt plakat leti juures“?
8. Kas võib asuda seisukohale, et niisuguses olukorras nagu põhikohtuasjas on rikutud direktiivi 2014/17/EL artikleid 13, 14 ja 16, arvestades, et vaidlusalused krediidilepingud on liitumise tüüplepingud, mis on koostatud kostja poolt eelnevalt ette valmistatud vormidel, trükitud saksa keeles ja ei ole täielikult hagejate emakeelde tõlgitud, ning et lepingu sõlmimisele eelneb Horvaatia Vabariigis reklaam kostja vahendajate võrgu (ühistu) kaudu, kellel ei olnud, nagu kostjalgi, Horvaatia õigusnormide kohaselt Horvaatia Keskpanga luba krediiditehinguid teha ega rahandusministeeriumi luba Horvaatia Vabariigi territooriumil tarbijatele krediidi andmiseks?
9. Kas võib asuda seisukohale, et niisuguses olukorras nagu põhikohtuasjas on rikutud direktiivi 2014/17/EL koostoimes direktiividega 2008/48/EÜ ja 2013/36/EL ning määrust (EL) nr 1093/2010, kui riigisisesed õigusnormid, nimelt krediidiasutuste seaduse artikli 2 lõiked 1, 2 ja 3 ning artikli 5 lõike 1 punktid 1 ja 2 võimaldavad kostjal kui Austria õiguse alusel asutatud krediidiasutusel teha ilma Horvaatia riikliku järelevalveasutuse loata tarbijakrediiditehinguid Horvaatia kodanikega Horvaatia territooriumil, ja kas võib asuda seisukohale, et niisuguses olukorras ei anna need riigisisesed õigusnormid füüsilistele isikutele, kes on tarbijad, direktiivi 2014/17/EL artiklis 5 „Pädevad asutused“ ette nähtud piisavat kaitset ja et kostja ei toiminud vastavuses ZOO (võlaõigusseaduse) artiklis 4 ette nähtud hea usu ja õigluspõhimõtetega, mille õiguslikuks tagajärjeks on krediidilepingu tühisus?
10. Kas asjaolu, et Horvaatia õiguskorras puudusid 2007. ja 2008. aasta krediidilepingute sõlmimise ajal adekvaatsed rakendusnormid, mis reguleeriksid üksikasjalikult Horvaatia kodanike välisriigis võlgadesse sattumise võimalust ja tingimusi, on põhjustanud olulise tasakaalustamatuse ühelt poolt laenuvõtjate ja teiselt poolt pankade positsioonis, ning see õiguslik lünk on jätnud eespool nimetatud laenuvõtjad kaitseta, mis oleks vastuolus Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. veebruari 2014. aasta direktiivi 2014/17/EL sätetega ja konkreetselt selle artikliga 13?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2011. aasta direktiiv 2011/83/EL tarbija õiguste kohta, millega muudetakse nõukogu direktiivi 93/13/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 1999/44/EÜ ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 85/577/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 97/7/EÜ (ELT 2011, L 304, lk 64).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. veebruari 2014. aasta direktiiv 2014/17/EL elamukinnisvaraga seotud tarbijakrediidilepingute kohta ning millega muudetakse direktiive 2008/48/EÜ ja 2013/36/EL ja määrust (EL) nr 1093/2010 (ELT 2014, L 60, lk 34).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprill 2008. aasta direktiiv 2008/48/EÜ, mis käsitleb tarbijakrediidilepinguid ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 87/102/EMÜ (ELT 2008, L 133, lk 66).

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/36/EL, mis käsitleb krediidiasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediidiasutuste ja investimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, millega muudetakse direktiivi 2002/87/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ (ELT 2013, L 176, lk 338).

⁽⁵⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1093/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Pangandusjärelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/78/EÜ (ELT 2010, L 331, lk 12).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal administratif de Paris (Prantsusmaa) 3. aprillil 2019 — XS versus
Recteur de l'académie de Paris**

(kohtuasi C-281/19)

(2019/C 187/58)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal administratif de Paris

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: XS

Vastustaja: Recteur de l'académie de Paris

Eelotsuse küsimus

Kas Prantsuse õigusnormid, milles ei võeta kooliõpetajate teenistusgrupis uue palgaastme ja -järgu määramisel arvesse teenistuja varasemat teenistust Euroopa Komisjonis või laiemalt Euroopa Liidu institutsioonis, samal ajal kui neis normides on muu hulgas ette nähtud, et arvesse tuleb võtta varasemat kutsetegevust Euroopa Liidu liikmesriigi ametiasutuses, rikuvad Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 45 sätestatud kohustusi ja selle artikli ulatust?

16. aprillil 2019 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Sloveenia Vabariik

(kohtuasi C-316/19)

(2019/C 187/59)

Kohtumenetluse keel: sloveeni

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: L. Flynn ja B. Rous Demiri)

Kostja: Sloveenia Vabariik

Hageja nõuded

- Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklile 258 tuginedes palub komisjon Euroopa Kohtul tuvastada, et kuna Sloveenia Vabariik tegi ühepoolselt EKPSi ja eurosüsteemi ülesannete täitmist käsitlevate dokumentide võetuse Banka Slovenije ruumides ega teinud EKPga lojaalset koostööd selle probleemi lahendamiseks, siis on ta rikkunud kohustusi, mis tulenevad Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklist 343, protokoll nr 4 Euroopa Keskpangade Süsteemi ja Euroopa Keskpanga põhikirja kohta artiklist 39, Euroopa Liidu privileegide ja immunitetide protokoll nr 7 artiklitest 2, 18 ja 22 ning Euroopa Liidu lepingu artikli 4 lõikest 3.
- Ühtlasi palub komisjon mõista kohtukulud välja Sloveenia Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Läbiotsimise ja võetusega Banka Slovenije ruumides 6. juulil 2016 on rikutud liidu arhiivide immuniteti, mis põhineb ELTL artiklil 343, protokoll nr 4 artiklil 39 ning protokoll nr 7 artiklitel 2 ja 22 koostöös viimati nimetatud protokoll artikliga 18, samuti ELL artikli 4 lõiget 3. Läbiotsimise ja võetus tehti ühepoolselt ilma EKP nõusolekuta ning olukorras, kus EKP ja Sloveenia ametiasutuste vahel oli erimeelsusi ilma Euroopa Liidu Kohtu otsuseta. Korduvatele hoiatustele vaatamata ei teinud võetuse eest vastutavad Sloveenia organid katset eraldada liidu arhiivile kuuluvaid dokumente ega arutanud seda teemat konstruktiivselt EKPga.

ÜLDKOHUS

Üldkohtu 10. aprilli 2019. aasta otsus — Deutsche Post versus komisjon

(kohtuasi T-388/11) ⁽¹⁾

(Riigiabi — Postisektor — Deutsche Posti töötajate ühe osa kõrgemate palga- ja sotsiaalkulude rahastamine toetuste ja reguleeritud kirjateenustest saadud tulu abil — Otsus laiendada ametlikku uurimismenetlust — Otsus, millega esialgse uurimise etapis tuvastatakse uue abi olemasolu — Tühistamishagi — Vaidlustatav akt — Põhjendatud huvi — Vastuvõetavus — Lõpliku otsuse tühistamise tagajärjed — Põhjendamiskohustus)

(2019/C 187/60)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Deutsche Post AG (Bonn, Saksamaa) (esindajad: advokaadid J. Sedemund, T. Lübbig ja M. Klasse)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: D. Grespan, T. Maxian Rusche ja R. Sauer)

Kostja toetuseks menetlusse astujad: UPS Europe SPRL/BVBA, varem UPS Europe NV/SA (Brüssel, Belgia); ja United Parcel Service Deutschland Sàrl & Co. OHG, varem UPS Deutschland Inc. & Co. OHG (Neuss, Saksamaa) (esindajad: advokaadid T. Ottervanger ja E. Henny, hiljem T. Ottervanger ja lõpuks R. Wojtek)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada komisjoni 10. mai 2011. aasta otsus C(2011) 3081 final laiendada ELTL artikli 108 lõikega 2 ette nähtud ametlikku uurimismenetlust seoses riigiabiga C 36/07 (ex NN 25/07), mida Saksamaa Liitvabariik andis Deutsche Postile, mille kokkuvõtte on avaldatud *Euroopa Liidu Teatajas* (ELT 2011, C 263, lk 4).

Resolutsioon

1. Lükata vastuvõetamatuse vastuväide tagasi.
2. Tühistada Euroopa Komisjoni 10. mai 2011. aasta otsus C(2011) 3081 final laiendada ELTL artikli 108 lõikega 2 ette nähtud ametlikku uurimismenetlust seoses riigiabiga C 36/07 (ex NN 25/07), mida Saksamaa Liitvabariik andis Deutsche Postile.
3. Mõista Deutsche Post AG kohtukulud välja komisjonilt, kes ühtlasi kannab ise enda kohtukulud.
4. Jätta UPS Europe SPRL/BVBA ja United Parcel Service Deutschland Sàrl & Co. OHG kohtukulud nende endi kanda.

⁽¹⁾ ELT C 282, 24.9.2011.

Üldkohtu 9. aprilli 2019. aasta otsus — *Sopra Steria Group versus parlament*(kohtuasi T-182/15) ⁽¹⁾

(Teenuste hanked — Hankemenetlus — Infotehnoloogiateenuste osutamine parlamendile ning teistele liidu institutsioonidele ja asutustele — Hankemenetlustest kõrvaldamine — Võimalik huvide konflikt — Hankija nõutud teabe esitamata jätmine — Finantsmääruse artikli 107 lõike 1 punkt b — Läbipaistvus — Proportsionaalsus — Võrdne kohtlemine — Finantsmääruse artikli 102 lõige 1)

(2019/C 187/61)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Sopra Steria Group SA (Annecy-le-Vieux, Prantsusmaa) (esindajad: advokaadid A. Verlinden, R. Martens ja J. Joossen)

Kostja: Euroopa Parlament (esindajad: B. Simon ja L. Tapper Brandberg)

Kostja toetuseks menetlusse astujad: CGI Luxembourg SA (Bertrange, Luksemburg), ja Intrasoft International SA (Luxembourg, Luksemburg) (esindaja: advokaat N. Korogiannakis)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada Euroopa Parlamendi otsused, mis on tehtud hankemenetluses PE/ITEC/ITS14 (infotehnoloogiateenuste osutamine parlamendile ning teistele liidu institutsioonidele, organitele ja asutustele) ja millega lükatakse tagasi konsortiumide IBI IUS ja STEEL, mille liige hageja oli, pakkumused hankeosadele nr 2 ja 3.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta Sopra Steria Group SA kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt lisaks välja Euroopa Parlamendi kohtukulud.
3. Jätta CGI Luxembourg SA ja Intrasoft International SA kohtukulud nende endi kanda.

⁽¹⁾ ELT C 262, 10.8.2015.

Üldkohtu 9. aprilli 2019. aasta otsus — *Close ja Cegelec versus parlament*(kohtuasi T-259/15) ⁽¹⁾

(Ehitustööde riigihange — Hankemenetlus — Elektriijaama ehitamine — Luxembourgis asuva Konrad Adenaueri hoone laiendamine ja moderniseerimine — Ühe pakkuja pakkumuse tagasilükkamine — Teise pakkuja pakkumuse edukaks tunnistamine — Valikukriteeriumid — Majanduslik ja finantssuutlikkus — Tehniline ja kutsealane suutlikkus — Põhjendamiskohustus — Ilmne hindamisviga)

(2019/C 187/62)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hagejad: SA Close (Harzé-Aywaille, Belgia) ja Cegelec (Brüssel, Belgia) (esindajad: advokaadid J.-M. Rijkers ja J.-L. Teheux)

Kostja: Euroopa Parlament (esindajad: M. Rantala ja M. Mraz, hiljem J.-M. Stenier, B. Schäfer ja M. Mraz)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada parlamendi 19. märtsi 2015. aasta otsus, millega lükati tagasi pakkumus, mille hagejad olid esitanud Luxembourgis asuva Konrad Adenaueri hoone laiendamise ja moderniseerimise projekti 73. osa (elektrijaam) puudutava ehitustööde riigihanke INLO-D-UPIL-T 14-AO 4 raames, ning tunnistati selle osa puhul edukaks ühe teise pakkuja pakkumus.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta SA Close'i ja Cegeleci ning Euroopa Parlamendi kohtukulud, sealhulgas ajutiste meetmete menetluses kantud kulud nende endi kanda.

(¹) ELT C 236, 20.7.2015.

Üldkohtu 12. aprilli 2019. aasta otsus — Deutsche Lufthansa versus komisjon

(kohtuasi T-492/15) (¹)

(Tühistamishagi — Riigiabi — Meetmed, mida Saksamaa rakendas Frankfurt-Hahni lennujaama ja seda lennujaama kasutavate lennuettevõtjate suhtes — Otsus, millega kvalifitseeriti Frankfurt-Hahni kasuks võetud meetmed riigiabiks, mis on siseturuga kokkusobiv, ning tuvastati seda lennujaama kasutavate lennuettevõtjate suhtes riigiabi puudumine — Isikliku puutumuse puudumine — Otsese puutumuse puudumine — Vastuvõetamatus)

(2019/C 187/63)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Deutsche Lufthansa AG (Köln, Saksamaa) (esindaja: advokaat A. Martin-Ehlers)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: K. Herrmann, T. Maxian Rusche ja S. Noë)

Kostja toetuseks menetlusse astujad: Land Rheinland-Pfalz (Saksamaa) (esindaja: professor C. Koenig); ja Ryanair DAC, varem Ryanair Ltd (Dublin, Iirimaa) (esindaja: advokaat G. Berrisch ja solicitor B. Byrne)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada komisjoni 1. oktoobri 2014. aasta otsus (EL) 2016/789 Saksamaa antud riigiabi SA.21121 (C 29/2008) (ex NN 54/07) kohta, mis on seotud Frankfurt-Hahni lennujaama rahastamisega ning Frankfurt-Hahni ja Ryanairi vaheliste finantssuhetega (ELT 2016, L 134, lk 46).

Resolutsioon

1. Jätta hagi vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata.
2. Mõista kohtukulud välja Deutsche Lufthansa AG-lt.

⁽¹⁾ ELT C 363, 3.11.2015.

Üldkohtu 10. aprilli 2019. aasta otsus — Jindal Saw ja Jindal Saw Italia versus komisjon

(kohtuasi T-300/16) ⁽¹⁾

(Subsiidiumid — Indiast pärit keragrafiitmalmist torude import — Rakendusmäärus (EL) 2016/387 — Lõpliku tasakaalustava tollimaksu kehtestamine — India kava, millega kehtestatakse rauamaagi ekspordimaks ja kaheksaühe kaubaveo poliitika, mis on ekspordiks mõeldud rauamaagi veo suhtes ebasoodne — Määruse (EÜ) nr 597/2009 (asendatud määrusega (EL) 2016/1037) artikli 3 punkti 1 alapunkti a punkt iv — Rahaline toetus — Kaupade pakkumine — Tegevus, mis seisneb eraõigusliku asutuse „volitamises“ täitma ülesannet, mis kujutab endast rahalist toetust — Määruse nr 597/2009 artikli 4 lõike 2 punkt a — Subsidiidide konkreetne — Määruse nr 597/2009 artikli 6 punkt d — Kasu arvutamine — Kahju liidu tootmisharule — Hinna allalöömise ja kahjumarginaali arvutamine — Põhjuslik seos — Subsidiididevastase uurimise konfidentsiaalsete andmetega tutvumise õigus — Kaitseõigused)

(2019/C 187/64)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Jindal Saw Ltd (New Delhi, India) ja Jindal Saw Italia SpA (Trieste, Itaalia) (esindajad: advokaadid R. Antonini ja E. Monard)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: J.-F. Brakeland ja G. Luengo)

Kostja toetuseks menetluse astuja: Saint-Gobain Pam (Pont-à-Mousson, Prantsusmaa) (esindajad: advokaadid O. Prost, A. Coelho Dias ja C. Bouvarel)

Ese

ELTL artiklil 263 põhinev nõue tühistada hagejaid puudutavas osas nõukogu 17. märtsi 2016. aasta rakendusmäärus (EL) 2016/387, millega kehtestatakse lõplik tasakaalustav tollimaks Indiast pärit keragrafiitmalmist (kõrgtugevast malmist) torude impordi suhtes (ELT 2016, L 73, lk 1).

Resolutsioon

1. Tühistada komisjoni 17. märtsi 2016. aasta rakendusmäärus (EL) 2016/387, millega kehtestatakse lõplik tasakaalustav tollimaks Indiast pärit keragrafiitmalmist (kõrgtugevast malmist) torude impordi suhtes, Jindal Saw Ltd-d puudutavas osas.
2. Jätta Euroopa Komisjoni kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Jindal Saw ja Jindal Saw Italia SpA kohtukulud.
3. Saint-Gobain Pam kannab ise oma kohtukulud.

(¹) ELT C 314, 29.8.2016.

Üldkohtu 10. aprilli 2019. aasta otsus — Jindal Saw ja Jindal Saw Italia versus komisjon

(kohtuasi T-301/16) (¹)

(Dumping — Indiast pärit keragrafiitmalmist torude import — Rakendusmäärus (EL) 2016/388 — Määrus (EÜ) nr 1225/2009 (asendatud määrusega (EL) 2016/1036) — Dumpingumarginaal — Ekspordihinna kindlaksmääramine — Eksportija ja importija koostöö — Usaldusväärne ekspordihind — Ekspordihinna arvutamine — Müügi-, haldus- ja muude üldkulude põhjendatud marginaal — Põhjendatud kasumimarginaal — Liidu tootmisharu kahju — Hinna allalöömise ja kahjumarginaali arvutamine — Põhjuslik seos — Dumpinguvastase uurimise konfidentsiaalsete andmetega tutvumise õigus — Kaitseõigused)

(2019/C 187/65)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Jindal Saw Ltd (New Delhi, India), Jindal Saw Italia SpA (Trieste, Itaalia) (esindajad: advokaadid R. Antonini ja E. Monard)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: J.-F. Brakeland ja G. Luengo)

Kostja toetuseks menetlusse astuja: Saint-Gobain Pam (Pont-à-Mousson, Prantsusmaa) (esindajad: advokaadid O. Prost, A. Coelho Dias ja C. Bouvarel)

Ese

ELTL artiklil 263 põhinev nõue tühistada hagejaid puudutavas osas komisjoni 17. märtsi 2016. aasta rakendusmäärus (EL) 2016/388, millega kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks Indiast pärit keragrafiitmalmist (kõrgtugevast malmist) torude impordi suhtes (ELT 2016, L 73, lk 53).

Resolutsioon

1. Tühistada komisjoni 17. märtsi 2016. aasta rakendusmäärus (EL) 2016/388, millega kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks Indiast pärit keragrafiitmalmist (kõrgtugevast malmist) torude impordi suhtes Jindal Saw Ltd-d puudutavas osas.
2. Jätta Euroopa Komisjoni kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Jindal Saw ja Jindal Saw Italia SpA kohtukulud.
3. Saint-Gobain Pam kannab ise oma kohtukulud.

(¹) ELT C 314, 29.8.2016.

Üldkohtu 10. aprilli 2019. aasta otsus — Gamaa Islamiya Égypte versus nõukogu

(kohtuasi T-643/16) (¹)

(Ühine välis- ja julgeolekupoliitika — Isikute, rühmituste ja üksuste suhtes terrorismiga võitlemiseks võetud piiravad erimeetmed — Rahaliste vahendite külmutamine — Võimalus kvalifitseerida kolmanda riigi asutus pädevaks asutuseks ühise seisukoha 2001/931/ÜVJP tähenduses — Rahaliste vahendite külmutamise otsuste faktiline alus — Põhjendamiskohustus — Nõukogu aktide ehtsuse kinnitamine)

(2019/C 187/66)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Al-Gama'a al — Islamiyya Egypt (Gamaa Islamiya Égypte) (esindaja: advokaat L. Glock)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: G. Étienne ja H. Marcos Fraile, hiljem H. Marcos Fraile, B. Driessen ja V. Piessevaux ning lõpuks H. Marcos Fraile, B. Driessen ja A. Sikora-Kalēda)

Kostja toetuseks menetlusse astuja: Euroopa Komisjon (esindajad: J. Norris, L. Havas, R. Tricot ja L. Baumgart, hiljem R. Tricot, C. Zadra ja A. Tizzano)

Ese

mille ese on ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada hagejat puudutavas osas esiteks nõukogu 12. juuli 2016. aasta otsus (ÜVJP) 2016/1136, millega ajakohastatakse loetelu isikutest, rühmitustest ja üksustest, kelle suhtes kohaldatakse ühise seisukoha 2001/931/ÜVJP (terrorismivastaste erimeetmete rakendamise kohta) artikleid 2, 3 ja 4, ja millega tunnistatakse kehtetuks otsus (ÜVJP) 2015/2430 (ELT 2016, L 188, lk 21), ning nõukogu 12. juuli 2016. aasta rakendusmäärus (EL) nr 2016/1127, millega rakendatakse määruse (EÜ) nr 2580/2001 (teatavate isikute ja üksuste vastu suunatud eripiirangute kohta terrorismivastaseks võitluseks) artikli 2 lõiget 3 ning tunnistatakse kehtetuks rakendusmäärus (EL) 2015/2425 (ELT 2016, L 188, lk 1), teiseks nõukogu 27. jaanuari 2017. aasta otsus (ÜVJP) 2017/154, millega ajakohastatakse nende isikute, rühmituste ja üksuste loetelu, kelle suhtes kohaldatakse ühise seisukoha 2001/931/ÜVJP (terrorismivastaste erimeetmete rakendamise kohta) artikleid 2, 3 ja 4, ja millega tunnistatakse kehtetuks otsus (ÜVJP) 2016/1136 (ELT 2017, L 23, lk 21), ning nõukogu 27. jaanuari 2017. aasta rakendusmäärus (EL) nr 2017/150, millega rakendatakse määruse (EÜ) nr 2580/2001 (teatavate isikute ja üksuste vastu suunatud eripiirangute kohta terrorismivastaseks võitluseks) artikli 2 lõiget 3 ning tunnistatakse kehtetuks rakendusmäärus (EL) 2016/1127 (ELT 2017, L 23, lk 3), kolmandaks nõukogu 4. augusti 2017. aasta otsus (ÜVJP) 2017/1426, millega ajakohastatakse selliste isikute, rühmituste ja üksuste loetelu, kelle suhtes

kohaldatakse ühise seisukoha 2001/931 artikleid 2, 3 ja 4, ja millega tunnistatakse kehtetuks otsus (ÜVJP) 2017/154 (ELT 2017, L 204, lk 95), ning nõukogu 4. augusti 2017. aasta rakendusmäärus (EL) 2017/1420, millega rakendatakse määruse (EÜ) nr 2580/2001 artikli 2 lõiget 3 ning tunnistatakse kehtetuks rakendusmäärus (EL) 2017/150 (ELT 2017, L 204, lk 3), neljandaks nõukogu 21. märtsi 2018. aasta otsus (ÜVJP) 2018/475, millega ajakohastatakse loetelu isikutest, rühmitustest ja üksustest, kelle suhtes kohaldatakse ühise seisukoha 2001/931/ÜVJP (terrorismivastaste erimeetmete rakendamise kohta) artikleid 2, 3 ja 4, ja millega tunnistatakse kehtetuks otsus (ÜVJP) 2017/1426 (ELT 2018, L 79, lk 26), ning nõukogu 21. märtsi 2018. aasta rakendusmäärus (EL) 2018/468, millega rakendatakse määruse (EÜ) nr 2580/2001 (teatavate isikute ja üksuste vastu suunatud eripiirangute kohta terrorismivastaseks võitluseks) artikli 2 lõiget 3 ning tunnistatakse kehtetuks rakendusmäärus (EL) 2017/1420 (ELT 2018, L 79, lk 7), viiendaks nõukogu 30. juuli 2018. aasta otsus (ÜVJP) 2018/1084, millega ajakohastatakse loetelu isikutest, rühmitustest ja üksustest, kelle suhtes kohaldatakse ühise seisukoha 2001/931/ÜVJP (terrorismivastaste erimeetmete rakendamise kohta) artikleid 2, 3 ja 4, ning millega tunnistatakse kehtetuks otsus (ÜVJP) 2018/475 (ELT 2018, L 194, lk 144), ning nõukogu 30. juuli 2018. aasta rakendusmäärus (EL) 2018/1071, millega rakendatakse määruse (EÜ) nr 2580/2001 (teatavate isikute ja üksuste vastu suunatud eripiirangute kohta terrorismivastaseks võitluseks) artikli 2 lõiget 3 ning tunnistatakse kehtetuks rakendusmäärus (EL) 2018/468 (ELT 2018, L 194, lk 23).

Resolutsioon

1. Tühistada Gama'a al-Islamiyya'd (mis on tuntud ka nime Al Gama'a al-Islamiyya all) (islamirühmitus — GI) puudutavas osas nõukogu 12. juuli 2016. aasta otsus (ÜVJP) 2016/1136, millega ajakohastatakse loetelu isikutest, rühmitustest ja üksustest, kelle suhtes kohaldatakse ühise seisukoha 2001/931/ÜVJP (terrorismivastaste erimeetmete rakendamise kohta) artikleid 2, 3 ja 4, ja millega tunnistatakse kehtetuks otsus (ÜVJP) 2015/2430, ning nõukogu 12. juuli 2016. aasta rakendusmäärus (EL) nr 2016/1127, millega rakendatakse määruse (EÜ) nr 2580/2001 (teatavate isikute ja üksuste vastu suunatud eripiirangute kohta terrorismivastaseks võitluseks) artikli 2 lõiget 3 ning tunnistatakse kehtetuks rakendusmäärus (EL) 2015/2425, nõukogu 27. jaanuari 2017. aasta otsus (ÜVJP) 2017/154, millega ajakohastatakse nende isikute, rühmituste ja üksuste loetelu, kelle suhtes kohaldatakse ühise seisukoha 2001/931/ÜVJP (terrorismivastaste erimeetmete rakendamise kohta) artikleid 2, 3 ja 4, ja millega tunnistatakse kehtetuks otsus (ÜVJP) 2016/1136 (ELT 2017, L 23, lk 21), ning nõukogu 27. jaanuari 2017. aasta rakendusmäärus (EL) nr 2017/150, millega rakendatakse määruse (EÜ) nr 2580/2001 (teatavate isikute ja üksuste vastu suunatud eripiirangute kohta terrorismivastaseks võitluseks) artikli 2 lõiget 3 ning tunnistatakse kehtetuks rakendusmäärus (EL) 2016/1127, nõukogu 4. augusti 2017. aasta otsus (ÜVJP) 2017/1426, millega ajakohastatakse selliste isikute, rühmituste ja üksuste loetelu, kelle suhtes kohaldatakse ühise seisukoha 2001/931 artikleid 2, 3 ja 4, ja millega tunnistatakse kehtetuks otsus (ÜVJP) 2017/154, ning nõukogu 4. augusti 2017. aasta rakendusmäärus (EL) 2017/1420, millega rakendatakse määruse (EÜ) nr 2580/2001 artikli 2 lõiget 3 ning tunnistatakse kehtetuks rakendusmäärus (EL) 2017/150, nõukogu 21. märtsi 2018. aasta otsus (ÜVJP) 2018/475, millega ajakohastatakse loetelu isikutest, rühmitustest ja üksustest, kelle suhtes kohaldatakse ühise seisukoha 2001/931/ÜVJP (terrorismivastaste erimeetmete rakendamise kohta) artikleid 2, 3 ja 4, ja millega tunnistatakse kehtetuks otsus (ÜVJP) 2017/1426, ning nõukogu 21. märtsi 2018. aasta rakendusmäärus (EL) 2018/468, millega rakendatakse määruse (EÜ) nr 2580/2001 (teatavate isikute ja üksuste vastu suunatud eripiirangute kohta terrorismivastaseks võitluseks) artikli 2 lõiget 3 ning tunnistatakse kehtetuks rakendusmäärus (EL) 2017/1420, nõukogu 30. juuli 2018. aasta otsus (ÜVJP) 2018/1084, millega ajakohastatakse loetelu isikutest, rühmitustest ja üksustest, kelle suhtes kohaldatakse ühise seisukoha 2001/931/ÜVJP (terrorismivastaste erimeetmete rakendamise kohta) artikleid 2, 3 ja 4, ning millega tunnistatakse kehtetuks otsus (ÜVJP) 2018/475, ning nõukogu 30. juuli 2018. aasta rakendusmäärus (EL) 2018/1071, millega rakendatakse määruse (EÜ) nr 2580/2001 (teatavate isikute ja üksuste vastu suunatud eripiirangute kohta terrorismivastaseks võitluseks) artikli 2 lõiget 3 ning tunnistatakse kehtetuks rakendusmäärus (EL) 2018/468.
2. Jätta Euroopa Liidu Nõukogu kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Al-Gama'a al — Islamiyya Egypti kohtukulud.
3. Jätta Euroopa Komisjoni kohtukulud tema enda kanda.

(¹) ELT C 419, 14.11.2016.

Üldkohtu 4. aprilli 2019. aasta otsus — Hesse ja Wedl & Hofmann versus EUIPO (TESTA ROSSA)**(kohtuasjad T-910/16 ja T-911/16) ⁽¹⁾**

(Euroopa Liidu kaubamärk — Tühistamismenetlus — Euroopa Liidu kujutismärk TESTA ROSSA — Osaliselt tühistatuks tunnistamine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 51 lõike 1 punkt a (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 58 lõike 1 punkt a) — Tõendid kasutamise kohta — Vaidlusluse kaubamärgi väljapoole suunatud kasutamine — Võrdne kohtlemine)

(2019/C 187/67)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled*Hageja kohtuasjas T-910/16:* Kurt Hesse (Nürnberg, Saksamaa) (esindaja: advokaat M. Krogmann)*Hageja kohtuasjas T-911/16:* Wedl & Hofmann GmbH (Mils, Austria) (esindaja: advokaat T. Raubal)*Kostja:* Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindaja: M. Fischer)*Teised menetluspooled EUIPO apellatsioonikojas, menetlusse astujad Üldkohtus vastavalt kohtuasjas T-910/16 ja kohtuasjas T-911/16:* Wedl & Hofmann GmbH ja Kurt Hesse**Ese**

Hagi EUIPO esimese apellatsioonikoja 5. oktoobri 2016. aasta otsuse (asi R 68/2016-1) peale, mis käsitleb K. Hesse ja Wedl & Hofmanni vahelist tühistamismenetlust.

Resolutsioon

1. Liita kohtuasjad T-910/16 ja T-911/16 kohtuotsuse huvides.
2. Jätta hagid rahuldamata.
3. Mõista kohtuasjas T-910/16 kohtukulud välja K. Hesselt.
4. Mõista kohtuasjas T-911/16 kohtukulud välja Wedl & Hofmann GmbH-lt.

⁽¹⁾ ELT C 53, 20.2.2017.

Üldkohtu 4. aprilli 2019. aasta otsus — Sharif versus nõukogu**(kohtuasi T-5/17) ⁽¹⁾**

(Ühine välis- ja julgeolekupoliitika — Süüria vastu suunatud piiravad meetmed — Rahaliste vahendite külmutamine — Kaitseõigused — Õigus tõhusale kohtulikule kaitsele — Ilmne hindamisviga — Omandiõigus — Proportsionaalsus — Maine kahjustamine)

(2019/C 187/68)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled*Hageja:* Ammar Sharif (Damaskus, Süüria) (esindajad: B. Kennelly, QC, ja barrister J. Pobjoy)*Kostja:* Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: S. Kyriakopoulou, P. Mahnič ja V. Piessevaux)

Kostja toetuseks menetlusse astuja: Euroopa Komisjon (esindajad: L. Havas ja J. Norris)

Ese

Esimese võimalusena ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada nõukogu 27. oktoobri 2016. aasta rakendusotsus (ÜVJP) 2016/1897, millega rakendatakse otsust 2013/255/ÜVJP, mis käsitleb Süüria vastu suunatud piiravaid meetmeid, (ELT 2016, L 293, lk 36); nõukogu 27. oktoobri 2016. aasta rakendusmäärus (EL) 2016/1893, millega rakendatakse määrust (EL) nr 36/2012, mis käsitleb piiravaid meetmeid seoses olukorraga Süürias, (ELT 2016, L 293, lk 25); nõukogu 29. mai 2017. aasta otsus (ÜVJP) 2017/917, millega muudetakse otsust 2013/255/ÜVJP, mis käsitleb Süüria vastu suunatud piiravaid meetmeid, (ELT 2017, L 139, lk 62); nõukogu 29. mai 2017. aasta rakendusmäärus (EL) 2017/907, millega rakendatakse määrust (EL) nr 36/2012, mis käsitleb piiravaid meetmeid seoses olukorraga Süürias, (ELT 2017, L 139, lk 15); nõukogu 28. mai 2018. aasta otsus (ÜVJP) 2018/778, millega muudetakse otsust 2013/255/ÜVJP, mis käsitleb Süüria vastu suunatud piiravaid meetmeid, (ELT 2018, L 131, lk 16), ja nõukogu 28. mai 2018. aasta rakendusmäärus (EL) 2018/774, millega rakendatakse määrust (EL) nr 36/2012, mis käsitleb piiravaid meetmeid seoses olukorraga Süürias, (ELT 2018, L 131, lk 1), osas, milles need aktid puudutavad hagejat, ning teise võimalusena ELTL artikli 277 alusel esitatud nõue tunnistada kohaldamatuks nõukogu 31. mai 2013. aasta otsuse 2013/255/ÜVJP, mis käsitleb Süüria vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT 2013, L 147, lk 14), mida on muudetud nõukogu 12. oktoobri 2015. aasta otsusega (ÜVJP) 2015/1836 (ELT 2015, L 266, lk 75), artikli 28 lõike 2 punkt a ja nõukogu 18. jaanuari 2012. aasta määruse (EL) nr 36/2012, mis käsitleb piiravaid meetmeid seoses olukorraga Süürias ja millega tunnistatakse kehtetuks määrus nr 442/2011 (ELT 2012, L 16, lk 1), mida on muudetud nõukogu 12. oktoobri 2015. aasta määrusega (EL) 2015/1828 (ELT 2015, L 266, lk 1), artikli 15 lõike 1a punkt a osas, milles need sätteid kohaldatakse hageja suhtes.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta Ammar Sharifi kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Liidu Nõukogu kohtukulud.
3. Jätta Euroopa Komisjoni kohtukulud tema enda kanda.

(¹) ELT C 53, 20.2.2017.

Üldkohtu 10. aprilli 2019. aasta otsus — Poola versus komisjon

(kohtuasi T-51/17) (¹)

(EAGF ja EAFRD — Rahastamisest väljajäetavad kulud — Puu- ja köögiviljasektor — Toetus tootjarühmadele — Poola tehtud kulutused — Põhikontrollide puudujäägid — Tunnustamiskavade ja tunnustamiskriteeriumide kontrollid — Abitaotluste kontroll — Majanduslik sidusus — Kulude mõistlikkus — Süsteemsed puudused — Oht EAGFi jaoks — Kindlasummalised 25 % suurused korrektsioonid)

(2019/C 187/69)

Kohtumenetluse keel: poola

Pooled

Hageja: Poola Vabariik (esindajad: B. Majczyna, K. Straś, M. Pawlicka ja B. Paziewska)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: K. Skelly ja A. Stobiecka-Kuik, hiljem A. Stobiecka-Kuik ja D. Milanowska)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada komisjoni 15. novembri 2016. aasta rakendusotsus (EL) 2016/2018, mille kohaselt Euroopa Liit ei rahasta teatavaid kulusid, mida liikmesriigid on kandnud Euroopa Põllumajanduse Tagatisfondi (EAGF) ja Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondi (EAFRD) raames (ELT 2016, L 312, lk 26), osas, mis puudutab Poola Vabariigi suhtes tehtud kindlasummalisi korrektsioone.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista Poola Vabariigilt välja kolm neljandikku Euroopa Komisjoni kohtukuludest ja jätta Poola Vabariigi kohtukulud tema enda kanda.
3. Jätta komisjoni kohtukuludest üks neljandik tema enda kanda.

(¹) ELT C 86, 20.3.2017.

Üldkohtu 4. aprilli 2019. aasta otsus — ClientEarth versus komisjon

(kohtuasi T-108/17) (¹)

(REACH — Määrus (EÜ) nr 1907/2006 — Bis(2-etüülheksüül)ftalaat (DEHP) — Aine turule viimiseks autoriseeringu andmise otsuse peale esitatud vaide põhjendamatuna rahuldamata jätmine — Õigusnormide rikkumine — Ilmne hindamisviga — Määruse (EÜ) nr 1367/2006 artikkel 10)

(2019/C 187/70)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: ClientEarth (London, Ühendkuningriik) (esindaja: barrister A. Jones)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: G. Gattinara, R. Lindenthal ja K. Mifsud-Bonnici)

Kostja toetuseks menetlusse astuja: Euroopa Kemikaaliamet (esindajad: M. Heikkilä ja W. Broere)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada komisjoni 7. detsembri 2016. aasta kiri, millega see institutsioon jättis rahuldamata vaide, mille hageja esitas 2. augustil 2016 komisjoni 16. juuni 2016. aasta rakendusotsuse C(2016) 3549 final peale, millega anti Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1907/2006 alusel bis(2-etüülheksüül)ftalaadi (DEHP) teatavateks kasutusteks autori-

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta ClientEarth'i kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Komisjoni kohtukulud.
3. Jätta Euroopa Kemikaaliameti (ECHA) kohtukulud tema enda kanda.

⁽¹⁾ ELT C 121, 18.4.2017.

**Üldkohtu 11. aprilli 2019. aasta otsus — Adapta Color versus EUIPO — Coatings Foreign IP
(ADAPTA POWDER COATINGS)**

(kohtuasi T-223/17) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Kehtetuks tunnistamise menetlus — Euroopa Liidu kujutismärk
ADAPTA POWDER COATINGS — Kehtetuks tunnistamine apellatsioonikoja poolt — Absoluutne
keeldumispõhjus — Kirjeldavus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt c (nüüd määruse
(EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt c) — Kasutamise käigus omandatud eristusvõime puudumine — Määruse
nr 207/2009 artikli 7 lõige 3 (nüüd määruse 2017/1001 artikli 7 lõige 3) — Õiguse olla ära kuulatud
rikkumine — Põhjendamiskohustus — Määruse nr 207/2009 artikkel 75 (nüüd määruse 2017/1001 artikkel
94) — Esimest korda Üldkohtus esitatud tõendid)

(2019/C 187/71)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Adapta Color, SL (Peñíscola, Hispaania) (esindajad: advokaadid G. Macías Bonilla, G. Marín Raigal ja E. Armero Lavie)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: E. Markakis, A. Söder ja D. Walicka)

Teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses, menetlusse astuja Üldkohtus: Coatings Foreign IP Co. LLC (Wilmington, Delaware, Ameerika Ühendriigid) (esindajad: solicitor A. Rajendra ja S. Malynicz, QC)

Ese

Hagi EUIPO viienda apellatsioonikoja 6. veebruari 2017. aasta otsuse (asi R 2522/2015-5) peale, mis käsitleb Coatings Foreign IP ja Adapta Colori vahelist kehtetuks tunnistamise menetlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Adapta Color, SL-ilt.

⁽¹⁾ ELT C 202, 26.6.2017.

Üldkohtu 11. aprilli 2019. aasta otsus — Adapta Color versus EUIPO — Coatings Foreign IP (Bio proof ADAPTA)

(kohtuasi T-224/17) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Kehtetuks tunnistamise menetlus — Euroopa Liidu kujutismärk Bio proof ADAPTA — Kehtetuks tunnistamine apellatsioonikoja poolt — Absoluutne keeldumispõhjus — Kirjeldavus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt c (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt c) — Kasutamise käigus omandatud eristusvõime puudumine — Määruse nr 207/2009 artikli 7 lõige 3 (nüüd määruse 2017/1001 artikli 7 lõige 3) — Õiguse olla ära kuulatud rikkumine — Põhjendamiskohustus — Määruse nr 207/2009 artikkel 75 (nüüd määruse 2017/1001 artikkel 94) — Esimest korda Üldkohtus esitatud tõendid)

(2019/C 187/72)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Adapta Color, SL (Peñíscola, Hispaania) (esindajad: advokaadid G. Macías Bonilla, G. Marín Raigal ja E. Armero Lavie)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: E. Markakis, A. Söder ja D. Walicka)

Teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses, menetlusse astuja Üldkohtus: Coatings Foreign IP Co. LLC (Wilmington, Delaware, Ameerika Ühendriigid) (esindajad: solicitor A. Rajendra ja S. Malynicz, QC)

Ese

Hagi EUIPO viienda apellatsioonikoja 6. veebruari 2017. aasta otsuse (asi R 2521/2015-5) peale, mis käsitleb Coatings Foreign IP ja Adapta Colori vahelist kehtetuks tunnistamise menetlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Adapta Color, SL-ilt.

⁽¹⁾ ELT C 202, 26.6.2017.

**Üldkohtu 11. aprilli 2019. aasta otsus — Adapta Color versus EUIPO — Coatings Foreign IP
(Bio proof ADAPTA)**

(kohtuasi T-225/17) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Kehtetuks tunnistamise menetlus — Euroopa Liidu kujutismärk Bio proof ADAPTA — Apellatsioonikojas osaliselt kehtetuks tunnistamine — Absoluutne keeldumispõhjus — Kirjeldavus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt c (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt c) — Kasutamise käigus omandatud eristusvõime puudumine — Määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 3 (nüüd määruse 2017/1001 artikli 7 lõike 3) — Õiguse olla ära kuulatud rikkumine — Põhjendamiskohustus — Määruse nr 207/2009 artikkel 75 (nüüd määruse 2017/1001 artikkel 94) — Esimest korda Üldkohtus esitatud tõendid)

(2019/C 187/73)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Adapta Color, SL (Peñíscola, Hispaania) (esindajad: advokaadid G. Macías Bonilla, G. Marín Raigal ja E. Armero Lavie)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: E. Markakis, A. Söder ja D. Walicka)

Teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses, menetlusse astuja Üldkohtus: Coatings Foreign IP Co. LLC (Wilmington, Delaware, Ameerika Ühendriigid) (esindajad: solicitor A. Rajendra ja S. Malynicz, QC)

Ese

Hagi EUIPO viienda apellatsioonikoja 6. veebruari 2017. aasta otsuse (asi R 311/2016-5) peale, mis käsitleb Coatings Foreign IP ja Adapta Colori vahelist kehtetuks tunnistamise menetlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Adapta Color, SL-ilt.

⁽¹⁾ ELT C 202, 26.6.2019.

Üldkohtu 10. aprilli 2019. aasta otsus — Saksamaa versus komisjon**(kohtuasi T-229/17) ⁽¹⁾****(Õigusaktide ühtlustamine — Määrus (EL) nr 305/2011 — Määrus (EL) nr 1025/2012 — Ehitustooted — Ühtlustatud standardid EN 14342:2013 ja EN 14904:2006 — Põhjendamiskohustus)**

(2019/C 187/74)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Saksamaa Liitvabariik (esindajad: T. Henze ja J. Möller, hiljem J. Möller, keda abistasid advokaadid M. Winkel Müller, F. van Schewick ja M. Kottmann)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: G. Zavvos ja C. Hermes, hiljem C. Hermes ja M. Huttunen)

Hageja toetuseks menetlusse astuja: Soome Vabariik (esindaja: S. Hartikainen)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud hagi nõudes tühistada esiteks komisjoni 25. jaanuari 2017. aasta otsus (EL) 2017/133, mis käsitleb harmoneeritud standardi EN 14342:2013 „Puidust põrandakate ja parkett. Omadused, vastavushindamine ja märgistamine“ viite pii-ranguga säilitamist Euroopa Liidu Teatajas kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 305/2011 (ELT 2017, L 21, lk 113), teiseks komisjoni 25. jaanuari 2017. aasta otsus (EL) 2017/145, mis käsitleb harmoneeritud standardi EN 14904:2006 „Spordiväljakute pinnakatted. Erinevatele spordialadele mõeldud siseruumide pinnakatted. Spetsifikatsioon“ viite pii-ranguga säilitamist Euroopa Liidu Teatajas kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 305/2011 (ELT 2017, L 22, lk 62), kolmandaks komisjoni 10. märtsi 2017. aasta teatis seoses Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. märtsi 2011. aasta määruse (EL) nr 305/2011, millega sätestatakse ehitustoodete ühtlustatud turustustingimused ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 89/106/EMÜ, raken-damisega (ELT 2017, C 76, lk 32), kuivõrd selles viidatakse harmoneeritud standarditele EN 14342:2013 ja EN 14904:2006, neljandaks komisjoni 11. augusti 2017. aasta teatis seoses määruse nr 305/2011 rakendamisega (ELT 2017, C 267, lk 16), kuivõrd selles viidatakse harmoneeritud standarditele EN 14342:2013 ja EN 14904:2006, viiendaks komisjoni 15. detsembri 2017. aasta teatis seoses määruse nr 305/2011 rakendamisega (ELT 2017, C 435, lk 41), kuivõrd selles viidatakse harmoneeritud standarditele EN 14342:2013 ja EN 14904:2006, ning kuuendaks komisjoni 9. märtsi 2018. aasta teatis seoses määruse nr 305/2011 rakendami-sega (ELT 2018, C 92, lk 139), kuivõrd selles viidatakse harmoneeritud standarditele EN 14342:2013 ja EN 14904:2006.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta Saksamaa Liitvabariigi kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Komisjoni kohtukulud.
3. Jätta Soome Vabariigi kohtukulud tema enda kanda.

⁽¹⁾ ELT C 195, 19.6.2017.

Üldkohtu 9. aprilli 2019. aasta otsus — Aldridge jt versus komisjon**(kohtuasi T-319/17) ⁽¹⁾**

(Avalik teenistus — Ajutised teenistujad — OLAF — Tähtajatu leping — OLAFi direktori otsus, millega viidi ainult ühel korral läbi ümberliigitamine kõrgemale palgaastmele — Iga-aastase ümberliigitamise menetluse alustamise taotlus — Üldine meede — Hagi esitamise tähtaeg — Tähtaja algus — Siseveebis avaldamine — Vastuvõetamatus)

(2019/C 187/75)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hagejad: Adam Aldridge (Schaerbeek, Belgia) ja 32 teist hagejat, kelle nimed on esitatud kohtuotsuse lisas (esindajad: advokaadid S. Rodrigues, A. Tymen ja A. Champetier)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: L. Radu Bouyon ja M. Mensi, hiljem L. Radu Bouyon ja G. Berscheid)

Ese

ELTL artikli 270 alusel esitatud nõue esiteks tühistada OLAFi peadirektori 15. juuli 2016. aasta otsus, millega jäeti rahuldamata hagejate taotlus, millega paluti läbi viia iga-aastane ümberliigitamine, ja OLAFi peadirektori 13. veebruari 2017. aasta otsus, millega jäeti rahuldamata 15. juuli 2016. aasta otsuse peale esitatud kaebus, ning teiseks hüvitada varaline ja mittevaraline kahju, mis hagejatele väidetavalt tekitati.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta Adam Aldridge'i ning Euroopa Pettustevastase Ameti teiste teenistujate ja endiste ajutiste teenistujate, kelle nimed on esitatud lisas, kohtukulud nende endi kanda ning mõista neilt välja Euroopa Komisjoni kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 249, 31.7.2017.

Üldkohtu 9. aprilli 2019. aasta otsus — Qualcomm ja Qualcomm Europe versus komisjon**(kohtuasi T-371/17) ⁽¹⁾**

(Konkurents — Olmeelektronikas kasutatavate põhiriba kiibistike turg — Haldusmenetlus — Määruse (EÜ) nr 1/2003 artikli 18 lõike 3 ja artikli 24 lõike 1 punkt d — Teabe nõudmise otsus — Põhjendamiskohustus — Nõutava teabe vajalikkus — Proportsionaalsus — Tõendamiskohustus — Iseenda süüstamise keelu põhimõte — Hea halduse põhimõte)

(2019/C 187/76)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Qualcomm, Inc. (San Diego, California, Ameerika Ühendriigid) ja Qualcomm Europe, Inc. (Sacramento, California, Ameerika Ühendriigid) (esindajad: advokaadid M. Pinto de Lemos Fermiano Rato ja M. Davilla)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: H. van Vliet, G. Conte, M. Farley ja C. Urraca Caviedes)

Ese

ELTL artiklil 263 põhinev nõue tühistada komisjoni 31. märtsi 2017. aasta otsus C(2017) 2258 (final), mis käsitleb nõukogu määruse (EÜ) nr 1/2003 artikli 18 lõike 3 ja artikli 24 lõike 1 punkti d kohast menetlust asjas AT.39711 — Qualcomm (hinnakujundus).

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud, sealhulgas ajutiste meetmete kohaldamisega seotud kulud välja Qualcomm, Inc-ilt ja Qualcomm Europe, Inc-ilt.

⁽¹⁾ ELT C 256, 7.8.2017.

Üldkohtu 11. aprilli 2019. aasta otsus — Inditex versus EUIPO — Ansell (ZARA TANZANIA ADVENTURES)**(kohtuasi T-655/17) ⁽¹⁾**

(Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu kujutismärgi ZARA TANZANIA ADVENTURES taotlus — Euroopa Liidu varasem sõnamärk ZARA — Suhteline keeldumispõhjus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõige 5 (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõige 5) — Varasemate kaubamärkide eristusvõime või maine ärakasutamine — Varasemate kaubamärkide eristusvõime või maine kahjustamine)

(2019/C 187/77)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Industria de Diseño Textil, SA (Inditex) (Arteixo, Hispaania) (esindajad: advokaadid G. Marín Raigal, G. Macías Bonilla, P. López Ronda ja E. Armero Lavie)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: V. Ruzek)

Teised pooled EUIPO apellatsioonikoja menetluses: Zainab Ansell, Roger Ansell (Moshi, Tansaania)

Ese

Hagi EUIPO teise apellatsioonikoja 5. juuli 2017. aasta otsuse (liidetud asjad R 2330/2011-2 ja R 2369/2011-2) peale, mis käsitleb Industria de Diseño Textili ning Z. Ansell ja R. Ansell vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) teise apellatsioonikoja 5. juuli 2017. aasta otsus (liidetud asjad R 2330/2011-2 ja R 2369/2011-2) osas, milles apellatsioonikoda osaliselt rahuldas Z. Ansell ja R. Ansell esitatud hagi (asi R 2369/2011-2) ning lubas taotletava kaubamärgi registreerida teenuste jaoks, mis on loetletud selle otsuse resolutsiooni punktis 3 ning mis kuuluvad 15. juuni 1957. aasta märkide registreerimisel kasutatava kaupade ja teenuste rahvusvahelise klassifikatsiooni Nizza kokkuleppe (uuesti läbi vaadatud ja parandatud kujul) klassidesse 39 ja 43.
2. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.
3. Jätta EUIPO kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Üldkohtu menetluses Industria de Diseño Textil, SA (Inditex) kantud kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 402, 27.11.2017.

Üldkohtu 11. aprilli 2019. aasta otsus — Kiku versus CPVO — Sächsisches Landesamt für Umwelt, Landwirtschaft und Geologie (Pinova)

(kohtuasi T-765/17) ⁽¹⁾

(Taimesordid — Kehtetuks tunnistamise menetlus — Öunasort Pinova — Kehtetuks tunnistamise taotluse rahuldamata jätmine — Sordi uudsus — Määruse (EÜ) nr 2100/94 artikkel 10 — Tõendamiskoormis — Määruse nr 2100/94 artikkel 76 — Faktide kontrollimine CPVO omal algatusel)

(2019/C 187/78)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Kiku GmbH (Girland, Itaalia) (esindajad: advokaadid G. Württenberger ja R. Kunze)

Kostja: Ühenduse Sordiamet (CPVO) (esindajad: M. Ekvad, F. Mattina ja O. Lamberti, keda abistasid advokaadid A. von Mühlendahl ja H. Hartwig)

Teine pool CPVO apellatsiooninõukogu menetluses, menetlusse astuja Üldkohtus: Sächsisches Landesamt für Umwelt, Landwirtschaft und Geologie (Dresden, Saksamaa) (esindajad: advokaat T. Leidereiter, hiljem advokaat B. Lorenzen)

Ese

Hagi CPVO apellatsiooninõukogu 16. augusti 2017. aasta otsuse peale (asi A 005/2016), mis käsitleb Kiku ja Sächsisches Landesamt für Umwelt, Landwirtschaft und Geologie vahelist kehtetuks tunnistamise menetlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Kiku GmbH-lt.

⁽¹⁾ ELT C 22, 22.1.2018.

Üldkohtu 9. aprilli 2019. aasta otsus — Zitro IP versus EUIPO (PICK & WIN MULTISLOT)

(kohtuasi T-277/18) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Euroopa Liidu kujutismärgi PICK & WIN MULTISLOT taotlus — Absoluutne keeldumispõhjus — Eristusvõime puudumine — Määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt b)

(2019/C 187/79)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: Zitro IP Sàrl (Luxembourg, Luksemburg) (esindaja: advokaat A. Canela Giménez)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindaja: J. Crespo Carrillo)

Ese

Hagi EUIPO neljanda apellatsioonikoja 14. märtsi 2018. aasta otsuse (asi R 978/2017-4) peale, mis käsitleb kujutismärgi PICK & WIN MULTISLOT ELi kaubamärgina registreerimise taotlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Zitro IP Sàrl-ilt.

(¹) ELT C 231, 2.7.2018.

Üldkohtu 10. aprilli 2019. aasta otsus — AV versus komisjon

(kohtuasi T-303/18 RENV) (¹)

(Avalik teenistus — Ajutised teenistujad — Töölevõtmine — Muude teenistujate teenistustingimuste artikkel 13 — Töölevõtmisele eelnev tervisekontroll — Tervisekontrolli käigus ebapiisava teabe esitamine — Asjaomase isiku poolt haigusest teatamata jätmine — Hilisem avastamine teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutuse poolt — Muude teenistujate teenistustingimuste artikkel 32 — Viieaastase kestusega meditsiinilise lisatingimuse tagasiulatuv kohaldamine — Töövõimetuskomitee poole pöördumine — Mõistlik ajavahemik — Vastutus — Mittevõimeline kahju)

(2019/C 187/80)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: AV (esindaja: advokaat J.-N. Louis)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindaja: T. Bohr ja L. Vernier)

Ese

ELTL artikli 270 alusel esitatud nõue, millega esiteks palutakse tühistada komisjoni 16. septembri 2014. aasta otsus, millega selle institutsiooni teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutus otsustas kohaldada hageja suhtes meditsiinilise lisatingimuse klauslit, mis on ette nähtud muude teenistujate teenistustingimuste artiklis 32, ning mitte võimaldada talle invaliidsustoetust, ja teiseks mõista välja hüvitis kahju eest, mis tal seoses selle otsusega väidetavalt tekkis.

Resolutsioon

1. Jätta tühistamisnõue rahuldamata.
2. Mõista Euroopa Komisjonilt AV kasuks välja 3000 eurot.

3. Jätta kahju hüvitamise nõuded muus osas rahuldamata.
4. Jätta AV ja komisjoni kohtukulud Euroopa Liidu Avaliku Teenistuse Kohtus toimunud algses menetluses kohtuasjas F-91/15 ning käesolevas tagasisaatmise menetluses T-303/18 RENV nende endi kanda.
5. Jätta AV kohtukulud apellatsioonimenetluses kohtuasjas T-701/16 P tema enda kanda ja mõista temalt välja komisjoni kohtukulud nimetatud menetluses.

(¹) ELT C 406, 7.12.2015 (kohtuasi, mis algselt registreeriti Euroopa Liidu Avaliku Teenistuse Kohtus numbriga F-91/15 ja anti üle Euroopa Liidu Üldkohtule 1.9.2016).

Üldkohtu 11. aprilli 2019. aasta otsus — Fomanu versus EUIPO — Fujifilm Imaging Germany (Liblika kujutis)

(kohtuasi T-323/18) (¹)

(Euroopa Liidu kaubamärk — Tühistamismenetlus — Liblikat kujutav Euroopa Liidu kujutismärk — Kaubamärgi tegelik kasutamine — Osaline tühistamine — Määruse (EL) 2017/1001 artikli 18 lõige 1 — Määruse 2017/1001 artikli 58 lõike 1 punkt a ja lõige 2)

(2019/C 187/81)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Fomanu AG (Neustadt and der Waldnaab, Saksamaa) (esindajad: advokaat S. Reichart)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: R. Manea ja D. Walicka)

Teine menetluspool apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus: Fujifilm Imaging Germany GmbH & Co. KG (Willich, Saksamaa)

Ese

Hagi EUIPO teise apellatsioonikoja 16. märtsi 2018. aasta otsuse (asi R 2241/2016-2) peale, mis käsitleb Fujifilm Imaging Germany ja Fomanu vahelist tühistamismenetlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Fomanu AG-lt.

(¹) ELT C 240, 9.7.2018.

Üldkohtu 11. aprilli 2019. aasta otsus — Pharmadom versus EUIPO — Objectif Pharma (WS wellpharma shop)

(kohtuasi T-403/18) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu kujutismärgi WS wellpharma shop taotlus — Varasem riigisisene sõnamärk WELL AND WELL — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b)

(2019/C 187/82)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Pharmadom (Boulogne-Billancourt, Prantsusmaa) (esindaja: advokaat M.-P. Dauquaire)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: S. Pétrequin ja A. Folliard-Monguiral)

Teine pool apellatsioonikoja menetluses, menetlusse astuja Üldkohtus: Objectif Pharma (Vandoeuvre-lès-Nancy, Prantsusmaa) (esindaja: advokaat A. Nappey)

Ese

Hagi EUIPO viienda apellatsioonikoja 23. märtsi 2018. aasta otsuse (asi R 1448/2017-5) peale, mis käsitleb Pharmadomi ja Objectif Pharma vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Pharmadomilt.

⁽¹⁾ ELT C 301, 27.8.2018.

Üldkohtu 3. aprilli 2019. aasta otsus — NSC Holding versus EUIPO — Ibercondor (CONDOR SERVICE, NSC)

(kohtuasi T-468/18) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu kujutismärgi CONDOR SERVICE, NSC taotlus — Euroopa Liidu varasem sõnamärk IBERCONDOR — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Asjaomane avalikkus — Teenuste sarnasus — Tähiste sarnasus — Määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b)

(2019/C 187/83)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: NSC Holding GmbH & Cie. KG (Hamburg, Saksamaa) (esindaja: advokaat M. Eichhorst)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindaja: A. Söder)

Teine menetluspool apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus: Ibercondor, SA (Barcelona, Hispaania) (esindaja: advokaat A. Canela Giménez)

Ese

Hagi Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) neljanda apellatsioonikoja 28. mai 2018. aasta otsuse (asi R 2440/2017-4) peale, mis käsitleb Ibercondor Barcelona SA ja NSC Holding vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja NSC Holding GmbH & Cie. KG-lt.

(¹) ELT C 328, 17.9.2018.

Üldkohtu 11. aprilli 2019. aasta otsus — Užstato sistemos administratorius versus EUIPO — DPG Deutsche Pfandsystem (Noolega pudeli kujutis)

(kohtuasi T-477/18) (¹)

(Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Noolega pudelit kujutava Euroopa Liidu kujutismärgi taotlus — Purki, pudelit ja noolt kujutav varasem Euroopa Liidu kujutismärk — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b)

(2019/C 187/84)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Užstato sistemos administratorius VšĮ (Vilnius, Leedu) (esindaja: advokaat I. Lukauskienė)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindajad: P. Sipos ja H. O'Neill)

Teine menetluspool EUIPO apellatsioonikojas: DPG Deutsche Pfandsystem GmbH (Berliin, Saksamaa)

Ese

Hagi EUIPO teise apellatsioonikoja 22. mai 2018. aasta otsuse (asi R 2203/2017-2) peale, mis käsitleb DPG Deutsche Pfandsystemi ja Užstato sistemos administratoriuse vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Užstato sistemos administratorius VŠĮ-lt.

(¹) ELT C 341, 24.9.2018.

Üldkohtu 3. aprilli 2019. aasta otsus — Medrobotics versus EUIPO (See More. Reach More. Treat More.)

(kohtuasi T-555/18) (¹)

(Euroopa Liidu kaubamärk — Euroopa Liidu sõnamärgi „See More. Reach More. Treat More.“ taotlus — Absoluutne keeldumispõhjus — Eristusvõime puudumine — Määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt b)

(2019/C 187/85)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Medrobotics Corp. (Raynham, Massachusetts, Ameerika Ühendriigid) (esindajad: advokaadid B. Bittner ja U. Heinrich)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: A. Folliard-Monguiral ja H. O'Neill)

Ese

Hagi EUIPO teise apellatsioonikoja 18. juuli 2018. aasta otsuse (asi R 463/2018-2) peale, mis käsitleb sõnamärgi See More. Reach More. Treat More. Euroopa Liidu kaubamärgina registreerimise taotlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Medrobotics Corp-ilt.

(¹) ELT C 427, 26.11.2018.

8. aprillil 2019 esitatud hagi — SJ versus komisjon**(kohtuasi T-701/18)**

(2019/C 187/86)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled*Hageja:* SJ (esindajad: *solicitor* J. MacGuill ja advokaat E. Martin-Vignerte)*Kostja:* Euroopa Komisjon**Nõuded***Hageja* palub Üldkohtul:

- tühistada Euroopa Komisjoni keeldumine lubada tutvuda dokumentidega kooskõlas määrusega (EÜ) nr 1049/2001⁽¹⁾, mille kohta on tehtud 4. oktoobri 2018. aasta kinnitav otsus C(2018) 6642 final, mis on tehtud hagejale teatavaks 8. oktoobril 2018;
- jätta kummagi poole kohtukulud nende endi kanda või hagi rahuldamise korral mõista kostjalt välja hageja kohtukulud.

Väited ja peamised argumendid*Hagi* põhjenduseks esitab hageja kaks väidet.

1. Esimene väide, et tuginedes üldisele eeldusele, et dokumentidega tutvuda ei võimaldata, pööras kostja tegelikult ümber tõendamiskoormise ning pani hagejale vastuolus kohtupraktikaga võimatu kohustuse esitada süüst vabastavad tõendid.
2. Teine väide, et kostja on teinud ilmse hindamisvea, kuna vastuolus asjakohase kohtupraktika põhimõtetega tugineb kostja ülekaalukale avalikule huvile.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määrus (EÜ) 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele (EÜT 2001, L 145, lk 43; ELT eriväljaanne 01/03, lk 331).

21. märtsil 2019 esitatud hagi — Exxonmobil Petroleum & Chemical versus ECHA**(kohtuasi T-177/19)**

(2019/C 187/87)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled*Hageja:* Exxonmobil Petroleum & Chemical BVBA (Antwerpen, Belgia) (esindajad: *solicitor* M. Navin-Jones ja advokaat A. Kołtunowska)*Kostja:* Euroopa Kemikaaliamet

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tunnistada hagiavaldus vastuvõetavaks ja põhjendatuks;
- tühistada kemikaaliameti 15. jaanuaril 2019 avaldatud otsus nr ED/88/2018, mis käsitleb väga ohtlike ainete lisamist kandidaatainete loetellu, mis lõpptulemusena kantakse XIV lisasse, osas, mis puudutab fenantreeni; ja
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kaks väidet.

1. Esimese väitega leiab hageja, et kostja ilmselgelt eksis fenantreeni väga püsivate omaduste hindamisel, ületas oma pädevust ning rikkus Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2006. aasta määruse (EÜ) nr 1907/2006 ⁽¹⁾ artiklit 1,
 - tuginedes liikmesriikide komitee 2009. aasta toetusdokumendis sisalduvale järeldusele fenantreeni väga püsivate omaduste kohta pigi koostisainena kõrgel temperatuuril, andmata olemasolevale teabele endapoolset hinnangut ja võttes seega üle kõnealuses dokumendis sisalduvad vead;
 - tehes järelduse fenantreeni väga püsivate omaduste suhtes, mida tõendid, millele tugineti, ei saanud kinnitada;
 - jättes kaalumata olemasolevad tõendid, mis tekitavad tõsiseid küsimusi seoses fenantreeni suhtes läbi viidud OECD katsesuunise nr 308 kohase katse, mis puudutab vee settimist, usaldusväärsuse ja äärmise ettevaatlikkusega;
 - jättes arvesse võtmata teabe, mis seab kahtluse alla arvutuse, millega kohandatakse OECD katsesuunise nr 308 kohase katse tulemusi, et selgitada temperatuuri;
 - jättes hindamata uued tõendid fenantreeni püsivuse kohta, mis olid talle kättesaadavad avaliku arutamise vältel; ning
 - jättes kaalumata kogu olulise teabe, mille alusel tõendusliku jõuga kindlaks teha fenantreeni püsivad omadused eelkõige seoses fenantreeni fotodegradatsiooniga, lahustuvuse ja volatilisatsiooniga.
2. Teise väitega leiab hageja, et vaidlustatud akti vastuvõtmisega rikkus kostja Euroopa Liidu õiguses tunnustatud proportsionaalsuse põhimõtet.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1907/2006, mis käsitleb kemikaalide registreerimist, hindamist, autoriseerimist ja piiramist (REACH) ja millega asutatakse Euroopa Kemikaalide Agentuur ning muudetakse direktiivi 1999/45/EÜ ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EMÜ) nr 793/93, komisjoni määrus (EÜ) nr 1488/94 ning samuti nõukogu direktiiv 76/769/EMÜ ja komisjoni direktiivid 91/155/EMÜ, 93/67/EMÜ, 93/105/EÜ ja 2000/21/EÜ (ELT L 396, 30.12.2006, lk 1).

29. märtsil 2019 esitatud hagi — Zubedi versus nõukogu**(kohtuasi T-186/19)**

(2019/C 187/88)

*Kohtumenetluse keel: inglise***Pooled**

Hageja: Khaled Zubedi (Damaskus, Süüria) (esindajad: M. Lester, QC ja solicitor M. O'Kane)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada hagejat puudutavas osas nõukogu 21. jaanuari 2019. aasta rakendusotsus (ÜVJP) 2019/87 ⁽¹⁾ ja nõukogu 21. jaanuari 2019. aasta rakendusmäärus (EL) 2019/85 ⁽²⁾ ning
- mõista kohtukulud välja nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja ühe väite, mille kohaselt on kostja teinud ilmse hindamisvea, kohaldades hagejale Süüriat puudutavaid Euroopa Liidu piiravaid meetmeid.

Hagejale kohaldatakse nõukogu rakendusotsust (ÜVJP) 2019/87 ja rakendusmäärust (EL) 2019/85 põhjusel, et ta kuulub Süüria edukate kaupmeeste hulka, kes kostja arvates kõik saavad president Assadi režiimist ja selle toetamisest suurt tulu, kuna nad teevad koostööd riigi tagatisega äriühingutega, kasutades maad, mis on Süüria konflikti tõttu ümberasustatud isikutelt sundvõõrandatud. Hageja puhul ei vasta see üldse tõele, täidetud ei ole tema suhtes nende aktide kohaldamise kriteeriumid ja kostja otsustused põhinesid ebapiisaval alusel.

⁽¹⁾ Nõukogu 21. jaanuari 2019. aasta rakendusotsus (ÜVJP) 2019/87, millega rakendatakse otsust 2013/255/ÜVJP, mis käsitleb Süüria vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT 2019, L 181, lk 13).

⁽²⁾ Nõukogu 21. jaanuari 2019. aasta rakendusmäärus (EL) 2019/85, millega rakendatakse määrust (EL) nr 36/2012, mis käsitleb piiravaid meetmeid seoses olukorraga Süürias (ELT 2019, L 181, lk 4).

3. aprillil 2019 esitatud hagi — Haikal versus nõukogu**(kohtuasi T-189/19)**

(2019/C 187/89)

*Kohtumenetluse keel: bulgaaria***Pooled**

Hageja: Maen Haikal (Damaskus, Süüria) (esindaja: advokaat Stanislav Koev)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tunnistada käesolev hagi täies ulatuses vastuvõetavaks ja põhjendatuks ning kõik selles esitatud õiguslikud põhjendused paikapidavateks;
- tuvastada, et vaidlustatud õigusaktid on võimalik osaliselt tühistada;
- tühistada osaliselt nõukogu 21. jaanuari 2019. aasta otsus (ÜVJP) 2019/87, millega muudetakse otsust 2013/255/ÜVJP, mis käsitleb Süüria vastu suunatud piiravaid meetmeid, Maen Haikali puudutavas osas;
- tühistada osaliselt nõukogu 21. jaanuari 2019. aasta rakendusmäärus (EL) 2019/85, millega rakendatakse määrust (EL) nr 36/2012, mis käsitleb piiravaid meetmeid seoses olukorraga Süürias, Maen Haikali puudutavas osas;
- mõista Euroopa Liidu Nõukogult välja hageja kõik kohtukulud ning kõik advokaadi kasutamisega seotud kulud ja tasud.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja seitse väidet.

1. Esimene väide: nõukogu on rikkunud põhjendamiskohustust — inimõiguste kaitse konventsiooni (EIÕK) artikkel 6, Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELTL) artikkel 296 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikkel 41.
2. Teine väide: kuritegude ja karistuste seaduslikkuse ja proportsionaalsuse põhimõtte rikkumine — Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikkel 49.
3. Kolmas väide: õiguse tõhusale kohtulikule kaitsele rikkumine — EIÕK artiklid 6 ja 13, ELTL artikkel 215 ning Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklid 41 ja 47.
4. Neljas väide: nõukogu on teinud hindamisvea.
5. Viies väide: õiguse omandile, proportsionaalsuse põhimõtte ja majandusliku vabaduse rikkumine — EIÕK lisaprotokolli artikkel 1 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikkel 17.
6. Kuues väide: õiguse normaalsetele elutingimustele rikkumine — Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklid 2 ja 4 ning ÜRO inimõiguste ülddeklaratsiooni artiklid 3 ja 25.
7. Seitsmes väide: õiguse hea maine kaitsele raske rikkumine — EIÕK artikkel 8 ja artikli 10 lõige 2.

5. aprillil 2019 esitatud hagi — Le Pen versus parlament**(kohtuasi T-211/19)**

(2019/C 187/90)

*Kohtumenetluse keel: prantsuse***Pooled***Hageja:* Jean-Marie Le Pen (Saint-Cloud, Prantsusmaa) (esindaja: advokaat F. Wagner)*Kostja:* Euroopa Parlament**Nõuded***Hageja palub Üldkohtul:*

- tühistada Euroopa Parlamendi 12. märtsi 2019. aasta otsus P8_TA-PROV(2019)0136 hageja puutumatus eestvõtmise taotluse 2018/2247(IMM) kohta, millega hagejalt puutumatus ära võetakse;
- mõista kõik kohtukulud välja parlamendilt.

Väited ja peamised argumendid*Hagi põhjendamiseks esitab hageja neli väidet.*

1. Esimene väide, et on rikutud Euroopa Liidu privileegide ja immuuniteetide protokoll nr 7 (ELT 2010, C 83, lk 266) artiklit 9, Euroopa Parlamendi kodukorra (ELT 2005, L 44, lk 1) artikli 5 lõikeid 1 ja 5 ning teatise liikmetele nr 11/2003 ja nr 11/2016.
2. Teine väide, et on kuritarvitatud menetlust. Hageja on seisukohal, et nõustudes hagejalt parlamendiliikme puutumatus eestvõtmisega, võimaldab parlament Prantsuse eeluurimiskohtunikul asuda ajavahemikul 2009–2014 parlamendi peasekretäri asemele ning rikub seega Euroopa Parlamendi liikmete põhimääruse rakendusmeetmete artikli 68 lõiget 1, mis annab peasekretärile ainupädevuse otsustada alusetult makstud summade üle ning anda korraldus asjaomase parlamendiliikme suhtes täitedokumendi väljastamiseks.
3. Kolmas väide, et on kuritarvitatud võimu, et on kuritarvitatud menetlust ja on rikutud menetluste algatamise mõistlikku aega. Hageja väidab, et parlament kuritarvitas menetlust, mis mõjutab hageja kaitseõiguste teostamist, kuna pärast peaaegu kolme ametiaega, mille jooksul parlamendi peasekretär ei esitanud ühtegi nõuet, ei pidanud hageja vajalikuks hoida alles tõendeid oma assistentide töö kohta ning ei ole suuteline kohtu ees vastust andma.
4. Neljas väide, et on rikutud teatise liikmetele nr 11/2016 artiklit 43, kuna menetluste eesmärk on raskendada parlamendi ühe peamise opositsioonifraktsiooni liikmete tegevust.

8. aprillil 2019 esitatud hagi — AW versus parlament**(kohtuasi T-213/19)**

(2019/C 187/91)

*Kohtumenetluse keel: prantsuse***Pooled***Hageja:* AW (esindajad: advokaadid L. Levi ja S. Rodrigues)*Kostja:* Euroopa Parlament**Nõuded***Hageja* palub Üldkohtul:

- tunnistada käesolev hagi vastuvõetavaks ja põhjendatuks;
- tühistada kostja 7. augusti 2018. aasta otsused, millega jäetakse rahuldamata hageja taotlused tunnistada kutsehaiguseks kaks haigust (kaelavalu ja stressist tingitud urtikaaria) ning vajaduse korral tühistada ka 19. veebruari 2019. aasta otsus, millega kostja lükkas tagasi hageja 16. oktoobri 2018. aasta kaebuse 7. augusti 2018. aasta otsuste peale;
- mõista kõik kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid*Hagi põhjenduseks* esitab hageja kaks väidet.

1. Esimene väide, et rikutud on Euroopa ühenduste ametnike õnnetusjuhtumi- ja kutsehaiguskindlustuse ühiste eeskirjade (edaspidi „ühised eeskirjad“) artikli 22 lõiget 3, sest arstlik komisjon rikkus menetlusnorme.
2. Teine väide, et rikutud on ühiste eeskirjade artiklit 22 koostoimes Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 41, sest arstlik komisjon ei tegutsenud sõltumatult, vaid järgis parlamendi juhiseid.

9. aprillil 2019 esitatud hagi — Vinos de Arganza versus EUIPO — Nordbrand Nordhausen (ENCANTO)**(kohtuasi T-239/19)**

(2019/C 187/92)

*Hagiavalduse keel: inglise***Pooled***Hageja:* Vinos de Arganza, SL (Torale de los Vados, Hispaania) (esindaja: advokaat L. Broschat García)*Kostja:* Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses: Nordbrand Nordhausen GmbH (Nordhausen, Saksamaa)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja: hageja

Vaidlusalune kaubamärk: ELi kujutismärgi ENCANTO taotlus — registreerimistaotlus nr 1 5 542 251

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO esimese apellatsioonikoja 17. jaanuari 2019. aasta otsus asjas R 392/2018-1

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- jätta vastulause rahuldamata;
- lubada taotletava kaubamärgi registreerimine;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt ja menetlusse astujalt.

Väide

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

10. aprillil 2019 esitatud hagi — Hispaania versus komisjon

(kohtuasi T-241/19)

(2019/C 187/93)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: Hispaania Kuningriik (esindaja: A. Rubio González)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- Tühistada komisjoni 19. detsembri 2018. aasta otsus riigiabi SA 34914 (2013/C) kohta, mida Ühendkuningriik rakendas seoses Gibraltarri äriühingute tulumaksu korraga.
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kaks väidet.

1. Esimene väide, mis puudutab ELTL artikli 107 lõike 1 rikkumist, kuna territoriaalse valikulisuse kriteeriumi on valesti kohaldatud
 - Sellega seoses kinnitatakse, et vaidlustatud otsuse vastuvõtmise hetkel oli komisjoni valduses andmed ja tõendid, mis näitasid territoriaalselt valikulist riigiabi, mis oleks pidanud viima kahtlusteni abi valikulise ulatusega seoses. Kuna komisjon läks mööda sisulise valikulisuse kriteeriumist, jõudis ta ekslike järeldusteni, kuna esineb või võib esineda abi, mis on suurem kui vaidlustatud otsuses tegelikult tuvastatud.
2. Teine väide, mis puudutab ELTL artikli 296 rikkumist, kuna vaidlustatud otsuses puudub formaalselt põhjendus ja nõutud hinnang valikulisuse kohta
 - Sellega seoses väidetakse, et komisjon ei põhjenda, miks ta ei nõustu argumentidega, mida Hispaania Kuningriik on menetluse jooksul territoriaalse valikulisuse kohta esitanud. Akti ei ole sisuliselt põhjendatud, kuna on ekslikult tõlgendatud Üldkohtu 18. detsembri 2008. aasta otsust *Government of Gibraltar vs. komisjon*, T-211/04 ja T-215/04, EU:T:2008:595. Pärast seda, kui Euroopa Kohus on selle kohtuotsuse tühistanud (15. novembri 2011. aasta kohtuotsus komisjon ja Hispaania vs. *Government of Gibraltar ja Ühendkuningriik*, C-106/09 P ja C-107/09 P, EU:C:2011:732), on taastatud komisjoni 30. jaanuari 2004. aasta otsuse 2005/261/EÜ kriteerium, ilma et selle kriteeriumi muutust oleks põhjendatud.

12. aprillil 2019 esitatud hagi — Karpeta-Kovalyova versus komisjon

(kohtuasi T-249/19)

(2019/C 187/94)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Marina Karpeta-Kovalyova (Woluwe Saint Pierre, Belgia) (esindaja: advokaat S. Pappas)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada mõlemad vaidlustatud otsused selleks, et Euroopa Kohus vaataks uuesti üle hageja olukorra ning maksaks talle kodumaalt eemalviibimise toetust, päevaraha, sisseseadmistoetust, sõidukulusid ametisse asumisel ja kolimiskulusid;
- jätta kostja kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja hageja kohtukulud käesolevas menetluses.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kaks väidet.

1. Esimene väide, et on ebaõigesti tõlgendatud personalieeskirjade VII lisa artikli 4 lõike 1 punkti a, mis puudutab alalise elukoha määramist, kuna vaidlustatud otsustes ei ole arvestatud hageja abikaasa diplomaatilise staatusega, mis hõlmab enamikku asjakohasest 5aastasest ajavahemikust, mis lõppes kuus kuud enne, kui ta asus teenistusse, ning kuna nendes otsustes võeti arvesse ajutisi lepinguid, mis hagejal on olnud, samas kui tema perekond pöördus tagasi oma koduriiki.
2. Teine väide, et vaidlustatud otsustes on tehtud ilmne hindamisviga, kuna nendes ei ole eelkõige alusetutele oletustele tuginedes võetud arvesse asjaolusid, mis vaieldamatult ja väljaspool kahtlust tõendavad, et terve pere kolis Brüsselist tagasi hageja koduriiki.

15. aprillil 2019 esitatud hagi — Tradición CZ versus EUIPO — Rivero Argudo (TRADICIÓN CZ, S.L.)**(kohtuasi T-250/19)**

(2019/C 187/95)

*Hagiavalduse keel: hispaania***Pooled**

Hageja: Tradición CZ, SL (Jerez de la Frontera, Hispaania) (esindaja: advokaat M. Aznar Alonso)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine pool apellatsioonikoja menetluses: María Dolores Rivero Argudo (Jerez de la Frontera, Hispaania)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusluse kaubamärgi taotleja: hageja Üldkohtus

Vaidluslune kaubamärk: ELi sõnamärgi TRADICIÓN CZ, S.L. taotlus — registreerimistaotlus nr 14 977 045

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO teise apellatsioonikoja 4. veebruari 2019. aasta otsus asjas R 257/2018-2

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- peatada käesolev menetlus kuni lõpliku otsuse tegemiseni EUIPO-s toimivas vastandatud kaubamärgi 7272594 RIVERO CZ kehtetuks tunnistamise menetluses 33785-C;
- tunnistada hagi esitatud esimene väide põhjendatuks ja tühistada vaidlustatud otsus ning tuvastada, et puudub vastandatud kaubamärkide segiajamise tõenäosus;
- lisaks täiendava võimalusena tunnistada hagi esitatud teine väide põhjendatuks ja tühistada vaidlustatud otsus ning tuvastada, et vastandatud kaubamärkide segiajamise tõenäosus puudub seoses äädika ja veinivirde müügi teenustega, mis kuuluvad klassi 35;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt ja teiselt poolelt, kui ta astub käesolevasse menetlusse.

Väide

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

18. aprillil 2019 esitatud hagi — Baustoffwerke Gebhart & Söhne versus EUIPO (BIOTON)

(kohtuasi T-255/19)

(2019/C 187/96)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Baustoffwerke Gebhart & Söhne GmbH & Co. KG (Aichstetten, Saksamaa) (esindaja: advokaat E. Strauß)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusalune kaubamärk: ELi sõnamärgi BIOTON taotlus — registreerimistaotlus nr 17 746 009

Vaidlustatud otsus: EUIPO neljanda apellatsioonikoja 20. veebruari 2019. aasta otsus asjas R 1887/2018-4

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus ja nõustuda ELi kaubamärgi BIOTON registreerimistaotluse avaldamisega seoses kõigi taotlusega hõlmatud kaupadega;
- teise võimalusena saata asi tagasi EUIPO-le, korraldusega muuta vaidlusalust otsust ja nõustuda ELi kaubamärgi nr 17 746 009 BIOTON registreerimisega;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väited

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkti b rikkumine;
 - Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkti c rikkumine.
-

ISSN 1977-0898 (elektroniline väljaanne)

ISSN 1725-5171 (paberväljaanne)

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus

L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

ET